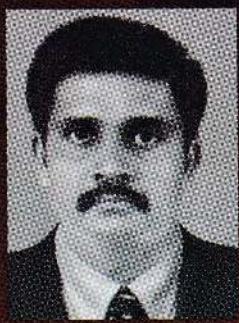

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்

ஒகஸ்ட்-ஒக்டோபர் 2019

மாறவ வரோதயன் 10வது ஆண்டு நினைவு சிறப்பிதழ்

ரூபா 150/-

கிருபா லீரன்ஸ்

KIRUBAA LEARNERS

D.S 589

அரசு அங்கிகாரம் வெற்ற காலை (A) து
சாரதிப் பயிற்சி பாடசாலை

கோ. 226, கல்தூரியூர் வீதி, அதற்பாணம்.
021 222 4353, 021 492 3200, 071 4546 960

விரைவான சுயத் அறிமுகப்பத்திற்கும்.
ஏவு நேர வாகனப் பயிற்சி.

துவக்க முறைக் கட்டுவங்கள்.
சகல கிளைகளும் வாகனப் பயிற்சி.
இல்லை பிர்டிசெ ஒழுங்குகள்.

L No.1
Driving School

யாற்பாணம்

- 227/6 கே.கே.எஸ் வீதி,
கன்னகம். (மதவை அடுக்கி)
021 224 2022, 071 4546 956
- முதலைப் பக்டைச்சந்தி,
உத்தக்குறை.
021 492 3201, 071 4546 961
- 36, கெ.சேரி நல்லூர் வீதி,
யாற்பாணம். (கெ.சேரி அடுக்கி)
021 222 6699, 076 722 5292
- ஒம்பொசை, புக்கந்த்துறை வீதி.
ஒவைங்கால்.
021 222 6688, 071 777 6969
- கே.கே.எஸ் வீதி,
வெல்லியைசௌந்தி, தெல்லியை.
021 224 3737, 071 4546 959
- கண்டி வீதி, சாவகச்சேரி.
(நீநியமை அடுக்கி)
021 227 0700, 071 4546 957

பேருளை வீதி, போலீஸ் நிலையம்
(புதுமைக) வெள்ளியை.

021 300 6550, 071 4546 958

பொதானம் வீதி, குடுநல்வேல்.
(பல்கலைக்கழகம் முன்)

021 221 4488, 077 722 7740

குறைநகர் பிரதான வீதி,
சத்துங்கேள்.

021 225 2500, 076 2121 299

வெள்ளியை

216, ஓ9 வீதி, வெள்ளியை.
(வெங்கா நிறுப்பியிடுத் துறைக)

024 222 7777, 0777 100 444

மன்னார்

94, புதுளை வீதி, மன்னார்.
023 225 1656, 077 847 2732

கள்ளெநாச்சி

19 வீதி, கள்ளெநாச்சி.
(கெ.சேரி புதுமை)
021 228 5505, 071 4546 955

பள்ளியிழைச்சந்தி, முல்லை வீதி,
விசுவாமி.
021 320 1515, 077 8585 263

நாச்சிக்குடி சந்தி, மன்னார் வீதி,
முறங்காலி.
021 300 6544, 070 333 6161

வாழ்யாறு சந்தி, புதை.
021 320 1818, 070 333 7171

புதிய ஜனநாயகம் புதிய வாழ்வு புதிய பண்பாடு

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான தீதற்
தீதற் 97
ஒக்டோபர், 2019

பிரதம ஆசிரியர் :

க. தணிகாசலம்

தொலைபேசி : +94 765283003

நிர்வாக ஆசிரியர் :

ச. சுத்தியதேவன்

ஆசிரியர் குழு :

த. சிவசேகரம்

குழந்தை ம சண்முகலிங்கம்

சோ. தேவராஜா

அழ. பக்ரதன்

தெ. ஞா. மீனிலங்கோ

வே. தீனகரன்

வோ. நிலா

க. ஆதித்தன்

பக்க வடிவமைப்பு :

திவ பரதன்

அட்டை படம் :

இணையத்திலிருந்து 'பற்றி ஏற்ற அமோசன் காடு'

ஒவியங்கள் :

நன்றியுடன் இணையத்திலிருந்து

படங்கள், அட்டை வடிவமைப்பு:

எஸ். ரி. அனுஜன்

தொடர்பு :

ஆசிரியர்,

ஆடியபாதம் வீதி,

கொக்குவில்

மின்னஞ்சல் :

thajaham@gmail.com

ISSN NO : 2335-9492

அச்சுப்பதிவு :

JS PRINTERS
SILLALAI ROAD
PANDETHERUPPU

உள்ளடக்கம்

குரியிலக்குள்

மாவை வரோதயன்

சிவசேகரம்

திவ இராஜேந்திரன்

வேலணையூர் ரஜிந்தன்

லுணுகல ஸுரி

தி. திருஷ்ணப்பீரியன்

தம்பா

அதீதன்

மாதலி உமாசுதசர்மா

எனிமைக் கலி பொபின்

குடந்தை பர்மூரணன்

சுகன்யா ஞானசூரி

எஸ். சிவசேகரன்

சிலுகுண்டுகள்

திவ. இராஜேந்திரன்

இதயராசன்

ந. திருஷ்ணசிங்கம்

மகிழ்ச்சி ஆ ராம்குமார்

பத்தனை வே. தீனகரன்

கப்புகூடுகள்

சோ. தேவராஜா

க. தணிகாசலம்

தேவ சபா தனுஜன்

தெ. ஞாலசீர்த்தி மீனிலங்கோ

மு. மழுரன்

எதிர்விளை

அ. யேசுராசா

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

இல: 62, கொக்குவில் சந்தி,

கொக்குவில்

நீதி அனுப்புதல்களுக்கு :

தொகை ஆசிரியர் குழு

Editorial Board of Thayakam

S/A NO : 0072361444

BANK OF CEYLON, CHANKANAI

SWIFT CODE NO : BCEYLKLX

இன்றைய தேர்தல் களமும் மாற்று அரசியலும்

இலங்கை அரசியலில் தேர்தல்களின் மூலம் மக்களுக்கு விழவுவரும் என்ற நம்பிக்கையை மக்களுக்கு ஊட்டியே கடந்த எழுபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் தேர்தல் நாடகங்கள் அரங்கேறி வந்துள்ளன. குறித்த ஆண்டுகளில் தேர்தல் நாடகங்கள் இடையிடையே வந்துபோகும். வில்லனாக நடிப்பவர் தாநாயகராகவும், கதாநாயகர் வில்லனாகவும் மாறிவருவர். மக்களின் பிரச்சினைகள் மட்டுமல்ல தேசத்தின் பிரச்சனைகளும் மாறாமலே நீண்டு தொடரும். ஜனநாயக ஆட்சியில் மக்கள் புள்ளிடையை மட்டும் இட்டுவிட்டு போதிருக்க, மன்னராட்சிக் காலத்திலும் இல்லாத, மக்களுக்குப் பேரழிவைத் தந்த யுத்தம் இந்த மன்னில் எவ்வாறு வெடித்தெழுந்தது என்பது பற்றியும், மக்களின் மனங்களை உறுத்தும் மதரீதியான வேறுபாடுகளும், கொலைவெறித் தாண்டவங்களும் எவ்வாறு தொடர்கின்றன என்பற்கான உண்மைக் கரரணங்களும். தேர்தல் வெற்றியை நோக்கிய வெற்றுக் கோஷங்களால் மக்களுக்கு மறநக்கப்படும். கட்சிகள் பலவாகி, கொடிகள், கோஷங்கள், மேடை முழுக்கங்களுடன் நடைபெறும் தேர்தல் சின்னங்களுக்குள் மறநக்கப்படுவது வெறும் தேசத்தின் வரைபடம் மட்டும் அல்ல தேசத்து மக்களின் ஒன்றுபட்ட சக்தியின் எல்லையற்ற பலமும் எல்லைகள் இட்டு மக்களின் கண்களுக்கு மறநக்கப்படும். குறிப்பாக இத்தேசத்தின் வளத்துக்காக வியர்வை சிந்தும் பெரும் என்னிக்கையான உழைக்கும் மக்கள் முகம் இழந்தவர்களாக மறநக்கப்படுவர்.

இத்தகைய பின்புலத்தில் இவ்வாண்டு இறுதிக்குள் ஜனாதிபதித் தேர்தலை நடத்தும் உறுதியுடன் தேர்தல் தீணைக்களம் தேர்தலுக்கான தீக்கியை அறிவித்துள்ளது. இத்தேர்தல் இத்தேசமும் மக்களும் எதிர்நேக்கி நிற்கும் பிரச்சனைகளின் தீர்வுகளுக்கான வழிகளைத் திறக்குமா என்ற கேள்வி மக்களிடம் எழுந்துள்ளது. ஆனால் அதற்கான விடையை மக்கள் இப்பொழுதே கண்டுகொள்ளும் வகையிற்தான் வருகின்ற தேர்தல்களை எதிர்கொள்ளும் அரசியல் கட்சிகளின் நடவடிக்கைகள் யாவும் அமைகின்றன. இதுவரை இல்லாதவகையில் அதிகாரங்களுக்கான விருப்பார்வமும், போட்டியும் அனைவரிடமும் வெளிப்படையாகவே காணப்படுகிறது. காரணம் தேர்தல் என்றாலே குதிரைக்குப் பணம் கட்டுவது போல இலகுவாக வெல்லக்கூடிய அதிகாரவர்க்கத்தினருடன் நீண்டு பெயரும், புகழும், பொருளும் ஈட்டும் ஒரு வழியாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டுவிட்டது.

எனவே மாறி மாறி ஆட்சிக்கு வருபவர்கள் மக்களுக்கு எதைச் சொல்லியாவது பதவிக்கு வந்தால் போதும். அது இனமத வெறியாக மட்டும் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மனித உரிமைகள் பற்றிக்கூட இருக்கலாம். ஏனென்றால் அவர்கள் பேசுவது இத்தேசத்தின் சாதாரண உழைக்கும் மக்களதும், ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்களினதும் மனித உரிமைகள் அல்ல. அதிகார வர்க்கங்களின் நலன்களைக் காக்கும் தனிமனித உரிமைகள்தான். எதைப்பேசியும் புதிலிக்கு வந்தால் சரி. அந்தியர்களிடம் கையேந்தியும், அவர்களுக்கு நாட்டையும் மக்களையும் அடமானம் வைத்தும். கடன் சமைகளை மக்களின் தலைகளில் சுமத்தியும் காலத்தை ஓட்டினிடுவார்கள். இதனால் இவர்களுக்கு உழைக்கும் மக்களுக்கு உரிமைகளை வழங்கி, இத்தேசத்தின் மக்களை இனமத பேதுமின்றி ஜக்கியப்படுத்தி. நீங்கூடு நிலைக்கும் ஒரு தேசிய பொருளாதாரத்தை கட்டி எழுப்பவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுவதில்லை. பதிலாக இவர்கள் கட்டிக் காத்துவரும் ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்குச் சார்பான நவகொலனித்துவ, நவதாரளவாத நுகர்வுப் பொருளாதார அமைப்பை மக்களின் எதிர்ப்பிலிருந்து பாதுகாக்க, உழைக்கும் மக்களை ஒடுக்குவதும், தேசிய இனங்களை பிளாவுபடுத்தி வைத்திருப்பதும் அவசியமாகிறது. இத்தகைய அதிகார வர்க்கங்களுக்கு சார்பான அரசியலே இத்தேசத்தின் அரசியல் வரலாறாக நீண்டுவருகிறது.

எழுபது ஆண்டுகளாகத் தொடரும் இத்தகைய ஒடுக்குதல்கள் நிறைந்த நச்சவட்ட அரசியல் கூழலில் கிருந்து இத்தேசத்தின் உழைக்கும் மக்களும், தேசிய இனங்களும் ஒரு மாற்று அரசியலை நோக்கி நகர்வதற்கு இத்தேர்தல் காலத்தில் சிந்திக்க வேண்டும். விடுதலையும் மாற்றமும் தானாக வருவதுமில்லை, மற்றவர்கள் தர பெற்றுக்கொள்வதும் இல்லை. அது எமது முன்முயற்சியால் அடையப்பட வேண்டும். தேர்தலில் நிற்கும் எவரும் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் அனைத்துக்கும் அடிப்படைக் காரணமான பொருளாதார அமைப்பில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவது பற்றி பேசவிலை. அது அவர்களது வர்க்க நிலைப்பாடு என்று கொண்டாலும், அதன் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றான தேசிய இனப்பிரச்சனைக்கான தீர்வுபற்றியும் எவரும் தெளிவாக முன்வைக்கத் தவறுகின்றனர். இதற்கு ஜே.ஏ.பி. யினரும் விதி விலக்கல்ல.

தேர்தல்காலத்தில் வாக்காளர்கள் தமது அறிவுக்கு சரி என்று நம்ப வைக்கும் அரசியல் பிரதிநிதிகளுக்கு வாக்களித்து விட்டு தமது கடமை முடிந்ததாக எண்ணும் பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயக முறைமையும் மேற்குறிப்பிட்ட பின்னடைவுகளுக்கு காரணமாக அமைகிறது. மக்களை அரசியல் விழிப்பற்ற நிலையில் வைத்திருக்க விரும்பும் அதிகார வர்க்கத்தினருக்கு இது பொருத்தமான முறையாகும். ஆளால் பங்குபற்றும் ஜனநாயக முறையில், வாக்காளர் என்பவர் தேசத்தின் இறைமையின் உருவாக்கத்தில் தேர்தல் மூலம் பங்கு கொள்பவராக மட்டுமேன்றி, இறைமை உள்ள மக்களும், நாடும் பாதிப்புகளுக்கு உட்படும்போது அவைகளுக்கு எதிராக வெகுஜனத் தளத்தில் நின்று போராடுபவராகவும் இருப்பர். இங்கு மக்களின் அரசியல் விழிப்புணர்வு முதன்மை பெறுகிறது. இத்தகைய பங்குபற்றும் ஜனநாயக முறையை அடிப்படையாக கொண்டே ஒரு மாற்று அரசியல் செயற்பாட்டுக்கான தளத்தை வலிமை மிக்கதாகக் கட்டி எழுப்ப முடியும். அதற்கான தேசம் பரந்த மக்கள் ஒன்றினையும் களமாக தேர்தல் களத்தை பயன்படுத்தலாம். ஒரு மாற்று அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டுக் கொள்கையை தெளிவாக வகுத்துக் கொண்டு அது சட்டவிஷயம் பெறும்வரை காத்திராமல் மக்கள் மத்தியில் அவற்றைச் சுக்திக்கேற்ப செயற்படுத்தவும் முடியும். இதன் அடிப்படையில் செயற்பட்டுவரும் கட்சிகள், அமைப்புக்கள், செயற்பாட்டாளர்களை ஒன்றினைக்கும் வாய்ப்புக்கள் இன்று அதிகம் உள்ளன. இதற்கான வழிமுகைகளில் ஒன்றாக தேர்தல்களையும் பயன்படுத்த முடியும்.

தென்னிலங்கை அரசியல்வாதிகள் முன்வைத்து வரும் பேரினவாதத்தை குறுந்தேசிய நிலைப்பாட்டில் நின்று எதிர்ப்பவர்களும் இரத்தந்தோய்ந்த பட்டறிவுகளை மறந்து அந்திய, பிராந்திய மேலாதிக்க சக்திகள் விடுதலையைப் பெற்றுத் தரும், அழுத்தங்களைக் கொடுக்கும் என நம்ப வைத்து, பழைய கொலனித்துவ அடிமை மனப்பாஸ்கையே இன்றும் தமிழ் மக்களிடம் வளர்த்து வருகின்றனர். இவர்களுக்கு இந்த அரசின் கீழ் பெரும்பான்மையான சிங்கள மக்கள் பல்வேறு ஒடுக்குமுறைகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள் என்பதும், அவர்களில் ஒருசாரார் தமது விடுதலைக்காக முன்பு ஆயுதம் ஏந்திப் போராடனார்கள் என்பதும் கருத்தில் வருவதில்லை. எழுபது ஆண்டுகளாக தெற்கில் பேரினவாதத்தை பேசி மக்களிடம் தீணித்து ஆட்சிக்கு வருபவர்களுடன், தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நீண்ட காலம் தொடர்ந்து பேசித் தோல்விகளை அடைந்தும், இன்றும் வெல்பவருடன் இணைந்து நின்று பேசும் அரசியலையே பின் தொடர்களின்றனர். இதன் மூலம் அதிகாரத்துவ அரசுகளுக்கு முன்டு கொடுப்பதுடன், அனைத்து மக்கள் மிதான அரசின் ஒடுக்கு முறைகள் தொடர துணைபோகின்றனர். இத்தகைய அரசியல் வழிமுறைகளின் இதுவரையான விளைவுகள் பற்றி தமிழ் மக்கள் ஆழமாகச் சிந்திப்பதும், மாற்றங்களை நோக்கி நகர்வதும் அவசியமாகும். இத்தேசத்தின் உழைக்கும் மக்களின் உரிமைகளுக்கான குரல்களோடு, சிங்கள, தமிழ், மூல்விம், மக்களைக் கொள்கை ஒன்றினைப்பதே மாற்று அரசியலாகும். இதனைப் படிப்படியாக, வெற்றி தோல்விகளைப் பொருட்டுத்தாது முன்னெடுத்துச் செல்வதன் மூலமே அனைத்து ஒடுக்கு முறைகளிலும் இருந்து மக்கள் விடுதலை பெற்றுமுடியும்.

புதுகைப் பண்பாடே புதுவாழ்வாய் மலர்வதற்கு
இத்தமிழ் களாக்கண்டு நூல்களைப் பதிப்பித்து
வித்தகர் முதலாக பாமரர் கைகளுக்கு
சேர்த்துவிடச் செய்வதற்கோர் விடுதியோக வளவை வேண்டும்!
மக்கள் மனங்களிலே மனிதத்தை வளர்த்துவிடத்
தக்க கலைகளினைத் தயாரித்து அரசுகேற்றி
சீக்கல் அலிழ்த்துக் கீந்தனைகள் வளர்த்து
மக்கள் இலக்கியத்தை முகிழ்விக்கும் களம் வேண்டும்!

- மாவை வரோதயன்

சனாதிபதி தெரிவும் பாராளுமன்ற சனநாயகமும்

1978 யாப்பு உண்டாக்கிய நிறைவேற்றுத்திகாரச் சனாதிபதிப் பதவி நிறந்தரமான ஒரு தீமை என உணரச் சிலருக்கு நாளெடுத்தது. அதை நீக்கும் தேவையைப் பசிரங்கமாகக் கூறிய சந்தீரிகா குமாரதுங்க 1994ல் போட்டியிட்டு வெள்ளாலும் அதையே உறுதியளித்துப் போட்டியிட்ட சனாதிபதி வேப்பாளர் எவ்ரும் அதை நீக்க முயலவில்லை. ஈற்றில் மகிந்த ராஜபக்சின் அத்துமீற்றல்களின் பயனாக 2015இல் நிறைவேற்றுத்திகாரங்களைக் குறைக்க எடுத்த முயற்சிகள் சனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் சிலதைக் குறைத்தாலும், முக்கிய அரசு துறைகளில் சனாதிபதியின் கட்டுப்பாட்டையும் பாராளுமன்ற அரசாங்கத்திற் குறுக்கிடும் அதிகாரங்கள் சிலதையும் பறிக்கத் தவறின. 2018 ஈற்றளவில் சனாதிபதியின் அதிகாரத் துறப்பாவனை விளைத்த நெருக்கடியை உயர் நீதிமன்றம் கணாந்தது. எனினும் நிறைவேற்றுத்திகார அபாயங்களைத் தலைமைகள் இனியேனுங் கற்க வாய்ப்புண்டா?

சனாதிபதியாகத் தெரிவாகப் பிரதான கட்சிகளின் தலைவர்கள் இதுவரை காட்டிய தீவிரம் நிறைவேற்றுத்திகாரத்தை நீக்கும் என்னம் அவர்களில் எவ்ரும் இல்லையெனச் சுட்டுகிறது. பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மை உதவியுடன் எஞ்சியுள்ள நிறைவேற்றுத்திகாரத்தை வழுப்புத்தலே நோக்கமாய்த் தெரிகிறது.

வருட முடிவுக்குள் சனாதிபதித் தேர்தல் நடக்க முன் மாகாண சபைத் தேர்தல்களை நடத்தல் பற்றி இழப்பி நடக்கிறது. 2020 ஓகஸ்டில் நடக்க வேண்டிய பாராளுமன்றத் தேர்தலை சனாதிபதித் தேர்தலுக்கு முன் நடத்துமாறு கூட்டு எதிரணி வற்புறுத்துகிறது. ஆனால், நாடு எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் கொள்கைகளை பாராளுமன்றக் கட்சி எதுவுமோ உத்தேச வேப்பாளர் எவ்ருமோ இதுவரை முன்வைக்க வில்லை. எவரும் ஒரே நோக்கம் எப்படியாவது தேர்தலில் வெல்லுவது மட்டுமே.

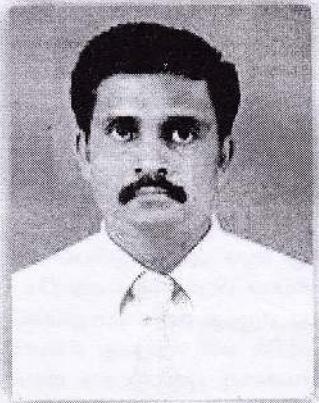
யூ.என்.பி., ஸ்ரீ.ஸ.க., ஸ்ரீ.ல.பொ.பெ. ஆகிய முக்கிய பேரினவாதக் கட்சிகள் நாட்டை மிரட்டும் சிங்கள-பவுத்த ஃபாசிச மிரட்டவுக்குச் சவால்விடா. ஏப்ரல் 21இன் குண்டு வெடிப்புகளின் பின் வெளிப்பட்ட சமூகச் சகிப்பின்மைச் சூழலைக் கையாள இயலாது, அவற்றின் பிரமுகர்கள் வெளியாகவோ மற்றவாகவோ சிங்கள-பவுத்த ஃபாசிசத்துடன் சமரசந் தேடுகின்றனர். பெரும்பான்மை வாக்குகளை இழுக்க அஞ்சம் ஜே.வி.பி.யும் தேசிய இனப் பிரச்சினையில் உறுதியான நிலைப்பாட்டை எடாது.

தமிழ், முஸ்லிம் தேசிய இனக் கட்சிகளின் இலக்கு பாராளுமன்ற ஆசனங்களை வெல்வது மட்டுமே. வரவுள்ள தேர்தல்களின் ஆசனக் கணக்கிலேயே சனாதிபதித் தேர்தலில் அவற்றின் நிலைப்பாடு தங்கியிருக்கும். தமிழைத் தெரிவிசெய்யும் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கை எதையும் வலியுறுத்தி வெல்ல இயலாத அவை தமது தொகுதிக்கட்டு வழங்க உறுதிமொழிகள் அதிகம் மீதமில்லை. சாரமற்ற வெற்று மிரட்டல்களை விட அவற்றிடம் ஏதுமில்லை.

ஏறும் அந்தியக் கடன் சுமையாற் தடுமோறும் பொருளாதாரம் ஒரு புறமும் தேசிய இனப் பிரச்சனை மோசமாவதன் பயனாகச் சீரழியும் சமூக இணக்கமும் அமைதியும் இன்னொரு புறமும் அரசியல் அதிகாரத் துணையுள்ள குற்றச் செயல்களாற் சட்டமும் ஒழுங்கும் எதிர்நோக்கும் நெருக்கடியும் வேறொரு புறமும் அமுத்துகின்றன. மேலும் பொறுப்பற நுகர்வாற் சிதையும் சுற்றாலடாலும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பில் உறுதியான சுயாதீன் அயற் கொள்கையின் சிதைவால் நாட்டின் இறைமை எதிர்நோக்குஞ் சவால்களாலும் நாடு எதிர்நோக்கும் பிரச்களைக்கட்டு முகங்கொடுக்கக் கொள்கையும் வேலைத்திட்டமும் கொண்ட வேப்பாளர்கள் இல்லாததால், இல்லாமிய பயங்கரவாதத்தினின்று நாட்டைக் காப்பாற வல்லவர் யார் என்பது போன்ற கற்பணப் பிரச்சனைகளின் அழிப்படையில் ஒருவரைத் தெரியும் கட்டாயத்தை வாக்காளர்கள் எதிர்நோக்குவர்.

விரயமிக்க நுகர்வை ஊக்குவிப்பதுடன் நாட்டைக் கடனுக்குட் தள்ளும் விருத்தி பற்றிய வக்கிரச் சிந்தனைகளைச் சார்ந்த தற்போதைய பொருளாதாரக் கொள்கைகளை விலக்கித் தேசியப் பொருளாதார அடிப்படையில் பொருளாதார நெருக்கடிக்குத் தீர்வை முன்வைத்து அனைத்துக் தேசிய இனங்களதும் சமத்துவத்தினும் அதிகரப் பரவலாக்கவின்னும் சுயநிர்ணய உரிமையின்னும் அடிப்படையில் தேசிய இனப் பிரச்சனையை விளித்து நாட்டின் இறைமையைக் காக்க ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பை முன்னிறுத்தும் ஒரு அயற் கொள்கையையுடன் ஒரு தேர்தல் கொள்கைப் பிரகடனத்துடன் ஒரு வேப்பாளர் நாம் காண்போமா?

நிறைவேற்றுத்திகாரச் சனாதிபதி முறையால் மேலும் வக்கிரமான பாராளுமன்ற சனநாயக ஏமாற்று நாட்டை அழிவுப் பாதையிற் துறிதமாக்கியுள்ளமையை மக்களுக்கு விளக்கித் தேர்தல் அரங்குகள் என்னென்ன கூத்துகளைக் காட்டினும் அவற்றைப் புறக்கணித்து மாற்று அரசியலை வலியுறுத்த முன்னெப்போதினும் அவசரமான தேவையுள்ளது. தேர்தல் மயக்கங்கள் அதிற் குறுக்கிடலாகாது.

மக்கள் மன்ற நிறுப்புதலை

சே. தேவராஜா

1

மக்கள் மாசற்றவர்கள். அன்பும் அறனும் திறனும் உடையோர். மனிதன் +மனுசி= மனி தர் சமூகமென விரிந்தனர். தன் நலன் பொது நலப் பரிமாணம் பெற்றது. பொதுமை அறம் சுயநலச் சிந்தை செயலின் ஆபத்தை உணர்த் தியது. பொதுவுடைமை வாழ்வு நிதர்சன மாயிற்று. பூரண மக்கள் சன்னாயக்தை 20ம் நூற்றாண்டு உலகம் கண்டு வியந்தது.

‘முழுமைக்கும் பொது உடைமை. ஒப்பி லாத சமுதாயம் உலகத்துக்கொரு புதுமை’ தோன்றியது.

தனியுடைமை தகர்ந்தது. பொதுவுடைமை பூத்தது. உலகப் பணக்காரர்கள்— பல்தேசியக் கொம்பனிகள் கண்டு கொதித்தனர். மனிதர் சமன் சமூகம் என்பதைச் சிதைக்க விணையாற்றினர்.

சமூகம் சய குடும்பம் சமன் தனியன் ஆக சிதைக்கச் செயற்பட்டனர். மனிதரின் தேவையை வழங்கும் பூவுலகை இயற்கைச் சூழலில் வணிகப் பண்டமாக்கினர். பொதுவுடைமையான பஞ்ச பூதங்களான நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என அனைத்தும் தனியுடைமை விஷம் கலந்த வியாபாரப் பண்டங்களாய் விஞ்ஞான— விண்கோள்களின் வளர்ச்சியால் வியாபித்தது.

நுகர்வு... நுகர்வு என அங்கலாய்த்தனர். இளையோர் ஆபாச டிஜின்றலில் ஆட்கொள் எப்பட்டு அடிமைகளாகிக் கட்டுண்டனர். நுகர்வுப் பண்பாடு உலகமயமாகி முழு மனித சமூகத்தையும் விழுங்கியது.

இந்நிலை இலங்கையில் 1977 —க்குப் பின் னர் தொடங்கி இன்று விஸ்வரூபமாகி மனிதரை தேடும் நிலை தொடங்கியது. ஆசை, பேராசை, அகங்காரம், சுயநலம் அகற்றி

வேறொன்றை அறிய விரும்பாத திமிர் வியா பித்தது.

மாசற்ற மக்களின் இயல்பான சிரிப்பு, இன்முகம், சிந்தனை, காதல், பாசம், அன்பு, கருணை, இரக்கம், நட்பு, உறவு, தியாகம், ஆளுமை, இறைமை ஆகிய அனைத்தும் அமைந்த சமுத்திரம் போன்ற சமுதாயத்து விருந்து கட்டாந்த தரையில் திமிலங்கில் பலம் கொண்ட மனிதர் தூக்கி வீசப்பட்டனர்.

சமூகத்தை இழந்த மனிதர் ரோபோக் களாயினர். மனிதரை இழந்த சமூகம் வெற்றுப் பாலைவனமாகியது.

இந்நிலையிலும் சமூகம், பொதுமை அறம், எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க செயற் படல், கூட்டுப்படிப்பு, கலந்துரையாடல், கூட்டம் கூடுதல், குடும்பம் குடும்பமாக கூடி வாழும் கூட்டு வாழ்வுத் திறன் விளைதல், கலை, இலக்கியம், அரசியல், மனித உரிமை, ஜன்னாயகம் ஆகிய மானுட விழுமியங்களை விருத்தி செய்ய முயலுதல் ஆகிய விஷப் பரிட்சையில் தம்மை ஆகுதி ஆக்கிய தோழர் களுடன் தோள் கொடுத்து தன்னையும் மாவை வரோதயன் என்ற இளைஞர் இணைத்துக் கொண்டார்.

2

1990 களின் முற்காலில் ஒரு நாள் தேசிய கலை இலக்கிப் பேரவையால் நடாத்தப்பட்ட சென்னை சவுத் ஏசியன் புக்ஸ் நிறுவனத்தின் நட்புடன் தமிழ்நாட்டிலே யுத்த நெருக்கடிக் காலத்திலும் நூல்களை வெளியிடுவெந்த கொழும்பு மத்திய கூட்டுச் சந்தைத் தொகுதி யில் இயங்கிவந்த வசந்தம் புத்தக நிலையத்துக்கு தனியார் நிறுவனமொன்றில் பணி புரிந்து வந்த சிவகடாட்சம்பிள்ளை சத்திய குமாரன் என்ற இளைஞர் வந்தார். கலை இலக்கியம் பற்றிக் கதைத்தார். தேசிய கலை

இலக்கியப் பேரவையில் இணையும் தன் அவாவைத் தெரிவித்தார். எனக்கு எதிர் பாராத இன்ப அதிர்ச்சி. ஏனெனில் அதனை இப்போது விபரிக்க இயலாது.

மாவை வந்தார். பேசினார். இணைந்தார். இயங்கினார். உயர்ந்தார். போனார். போயே விட்டார்.

**'வெற்றி என்பது மேல்நிலை எழுதுதல்
நிர்ந்த யிண்ணனைட மேல் உலாவகுதல்'**

உலகமய நுகர்வுப் பண்பாட்டில் பூவுலகமே மயானம் நோக்க பயணிக்கையில் நாம் எதனைக் கற்கவேண்டும். சமூகமாற்றத்துக்கான மாக்சின் மூலதனம் பற்றியும் ஏங்கல்சின் குடும்பம் தனிசொத்து அரசு ஆகிய வற்றின் தோற்றமும் வெளனின், ஸ்ராவின், மாலூசேதுங், வள்ளுவர், பாரதி, கைலாசபதி, முருகையன், சிவசேகரம், மகாகவி, சுபத்திரன், சில்லையூர் செல்வராசன், நீலாவாணன், நுஃமான் என நீணும் அறிஞர்களின் ஆக்கங்களையும் கற்கவேண்டும்.

**'கற்க கூடாக கற்றலை கற்றுபின்
நிற்க அதற்குத் தக'**

எனில்

**வள்ளுவருக்கு யிசர் பாரதிக்கு யிசர்
படித்தவனுக்கு யிசர் இந்தப் பரீரதனுக்கும் யிசரின்
ஆக்கவோ நிற்க அதற்குத் தக எனும் தகல்பு
என்பார் கவிஞர் அழ. பகரதன்.**

இவ்வாறே மாவைக்கும் ‘விசர்’ என வைத்தியம் பார்த்த சங்கதிகளும் நடந்தேறின.

மாவைக்கு வருத்தமென அறிந்ததும் கொழும்பிலும் பிற ஊர்களிலும் வாழும் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், ஆர்வலர்கள் எனப்பலரும் முன்வந்து வைத்தியத்துக்கான முழுச்செலவையும் மனமுவந்து தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைக்கு வழங்கினர். மீட்ப தற்காக மாவையை தமிழ்நாடு கொண்டு சென்று அவரை வைத்திய முயற்சியில் அவரு

கவிதை, கட்டுரை, சிறுக்கதை, நாடகம், வில்லுப்பாட்டு, இலக்கிய மிர்ச்சனம் எனப் பல்துறை சார்ந்த நூற்றுக்கணக்கான ஆக்கங்களை எழுதி இலக்கியத்தை வளப் படுத்தியவர். இவரது ஏராளமான எழுத்துக்கள் வீரகேசரி, தீனக்குரல், தீனகரன், முரசொலி, உதயன், சஞ்சீவி முதலிய தேசிப் பத்திரிகைகளிலும் தாயகம், ஞானம் முதலிய சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்தன. இவர் எழுதி திதுவரை அச்சு வாகனம் ஏறாதவை நால் உருப்பெற்று வெளிவர இலக்கிய உலகு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மாவை வரோதயன் ஒரு ‘கலக்ககாரன்’; இலக்கிய சர்ச்சைகளிற் பங்கு பற்றி நியாயத்தை நிலைநாட்டி சவள் சன்னட பிழித்தவர். அதனால் நான் விளையாட்டாக ‘இலக்கியக் கலக்ககாரன்’ என இவரைக் கேளி பண்ணுவதுண்டு.

- வேல் அழுதன்

தன்னை அதிகம் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளாத ஒரு படைப்பாளி அவர். அவரது சிந்தனை முற்போக்கானது, மாக்சியத்தைப் பகைமையுடன் நோக்காதது. குறுகிய தேசியவாதத்தை எப்போதுமே நிராகரித்து வந்தது. மனிதர்களை இனம், மதம், மொழி, பால் என்ற அடிப்படைகளில் வேறுபடுத்தி உயர்வு தாழ்வு பேசுவதை அவரது சிந்தனை ஏற்கவில்லை. ஆன், பென் சமத்துவம் பற்றிய அவரது பார்வை பாரதி, பாரதிதாசன் ஆகியோரது பார்வைகளின் விருத்திப் பார்வையிற் கெழுமை பெற்றது. ஆனால் அவர் தனது சமூக அற விழுமியங்களின் வெளிவெளியான பிரகடனம் எதையுமே செய்தவர்ல்ல. அவருடைய எழுத்து நடை பொதுவாகவே வாழைப்பழுத்தில் ஊசி ஏற்றுவது என்பார்களே, அது போன்று எவ்வரையும் புன்படுத்தாத விதமான எள்ளவுடன் கூடிய நகைக்கவையுடன் கூடியது - சி சிவசேகரம்

டன் கூடவே அவரின் துணைவி, தாயார் கலாவகுமி எனப்பலரும் அவரின் நலன் பேணி கூடப்படுத்தப் பிரயத்தனப்பட்ட டனர்.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து சிகிச்சைகள் பலனி னாறி கொழும்பு வந்து, யாழ்ப்பாணம் சென்று உடுவிலில் சில மாதங்கள் ஆற்றுப்படுதினர். பாகணைசதுரை, அவரது மனைவி ஆகி யோரின் உதவியுடன் இறுதிவரை பராமரித்து அவர் தனது சொந்த ஊரான மாவிட்டபுரத்துக்குச் செல்லாமலேயே தனது பயணத்தைப் பாதியிலேயே முடித்துக் கொண்டார் மாவை வரோதயன்.

3

கவிஞர் முருகையன், பேராசிரியர்கள் சி. சிவசேகரம், சி. தில்லைநாதன், சர்வ மங்களம் கைலாசபதி, சில்லையூர் செல்வராசன், நடிகர் குமாரவேல், தோழர் சி. கா. செந்திவேல், இ. தம்பையா, ந. இரவீந்திரன், வ. சிவஜோதி, கௌரி சிவஜோதி, தெ. மதுசுதனன், சுதாராஜி, இரா. சடகோபன், கவிஞர். ஆ. சடகோபன், இராஜி சடாகோபன், தோழர் நவம், சூடாமணி, கவிஞர் ஜின்னா ஷெடிபுத்தீன், கமலினி செல்வராசன், இளையதம்பி தயான்தா, கவிஞர் சுதாகரன், நடராஜா காண்மைபன், வானதி காண்மைபன், ஐனமகன், எஸ். கஜேந்திரன், நந்தமோகன், தெ. மீநிலங்கோ, பொ. கோபி நாத், கோகிலா மகேந்திரன், வேல் அழுதன், பூபாலசிங்கம், ஆர். பி. ஸ்ரீதர் சிங், வ. இராசையா, அநு. வை. நாகராஜன், தமிழ் வேள், க. இ. கந்தசாமி, ஆ. கந்தசாமி, டி. சி. யமுனானந்தா, திருமதி பா. கணேச துரை, குந்தவை, இதயராசன், க. தணிகாசலம், அழ. பகீரதன், கலாவகுமி, அபிலாஷா, செ. சக்திதூரன், கிண்ணையா அமீர் அவி, அ. க. தெய்வேந்திரன், மு. தயாபரன், வசந்தி

மாவை என்பது குடாநாடின் வலிவடக்குப் பிரதசத்தில் அமைந்துள்ள மாவிட்டபுரத்தைக் குறிப்பதாகும்.

பழையமைக்கும் வைதீக்தீற்கும் முதன்மை கொடுக்கும் நிலவடைமைக் கருத்தீயல் சிந்தனை நடைமுறைகளால் இறுக்கம் பெற்ற அவ்வுருக் குடும்பம் ஒன்றிலிருந்தே மாவை வரோதயன் வந்தார். அத்தகைய சமூகச் சூழல் விதித்த எல்லைகளைத் தாண்டி ஒருவர் புதிய சிந்தனைகளைத் தேடி மாற்று உலகக் கண்ணோட்டத்திற்குள் பிரவேசிப்பது இலகுவானதொன்றாக இருக்க முடியாது. அதற்கு இன்றைய சமூகம் பற்றியும் அதன் கருத்தீயல் நடைமுறைகள் ஸம்பந்தமாகவும் கேள்வியும் மீறலும் அவசியமானதாகும். பரந்த அறிவுத் தேடலும் தெளிவும் உறுதிப்பாடும் நடைமுறைகளின் ஊடை உண்மைகளைக் கண்டறியும் செய்றப்பாடும் தேவையானதாகும்.

- சி. கா. செந்திவேல்

தயாபரன், தில்லைச்சிவன், பன்மொழிப் புலவர் கனகரத்தினம், சி. தயாபரன். என். ஶீர்ஜுஞ்சன், எஸ். சண்முகநாதன், மெள. மதுவர்மன், க. மு. தர்மராசா, மேமன்கவி, பூ. பத்மசிலன், கணேசலிங்கன் குமரன், நீ. பி. அருளானந்தம், க. கமலசேகரம், சோ. சேனா திராஜா, அருணா செல்லத்துரை, திக்வல்லைக் கமால், பிரான்சிஸ் ஜென், எஸ். ரி. அரசு, ஏரி. பொன்னுத்துரை, உதயகுமார், தோழர் பிரதிபன், அகனங்கன், ஶ்ரீகணேசன், நீதா சதா சிவம், ஆ. சிவலிங்கம், பெரிய தமிழப்பிள்ளை விஜயரட்னம், இராகுலன், கதிர்காமநாதன், நடிகர் தங்கவேலாயுதம், புவிச்சந்திரன், சபா ஜெயராசா, அ. புவனேஸ்வரி, ப. க. மகா தேவா, உடப்புர் வீரசொக்கன், அ. குகமுரத்தி, அ. பற்குணம், பத்மா சோமகாந்தன், சந்சொ ரூபவதி, எழில்வேந்தன், நாராயணன், க. தேவதாசன், த. கோபாலகிருஷ்ணன், கலைச் செல்வன், க. சட்டநாதன், வ. திவ்வியராஜன். மாவை நித்தியானந்தன், கல்கின்னை எஸ்.எம். ஹனிபா, கலைவாதி கலீல், சோக்கல்லோ சண்முகம், ஓளவை விக்கினேஸ்வரன், சிவ சோதிலிங்கம், தெளிவத்தை ஜோசப், மாத் தனை கார்த்திகேச, கவிஞர் பன்னீர்ச்செல்வம், சற்குருநாதன், தினகரன், ஒன்றுக்கலை ஶ்ரீ, மழுரன், எம். ஏ. நுமிமான், கோமல் சவாமி நாதன், கொன்ஸ் ரன்ரைன், சி. அனுஸ்யந்தன், ஆசிரியர் பசீரதி, செல்வி திருச்சந்திரன், லோ. துஷிகரன், செல்வமனோகரன், மு. பொன்னம் பலம், வில்வரத்தினம், நந்தினி சேவியர், இனு வையூர் சிதம்பரதிருச்செந்திநாதன் என என் ணற்றோர் பேர் தெரியாதோர், பெயர் மறந் தோர் அவரின் பால்ய நண்பர் என ஏராளம் பேர் அவரின் அரண் ஆயினர்.

'பட்ட குடி கூழ் அமைச்சர் நட்பு, அரண் ஆறும் உடையான் அரசருள் ஏறு'

என மக்கள் மன்னராக மாவை மாறினார்.

1965.09.12ல் பூவுகில் உடுவில், மாவிட்டபுரம் பழையைச் சேர்ந்த குமாரவரோதயன் சிவகடாச்சம்பிள்ளை+ தேவி ஆகிய பெற்றோருக்கு மாவிட்டபுரம் வீமன்காமம் பழை எனும் சிற்றூரில் வந்துதித்தார். இவர் குமாரவரோதயன், சிற்றம்பல உடையார் ஆகி யோரின் பேரனாவார். இவரின் உடன் பிறப்புகள் சிவகுமாரன் (காலமாகிவிட்டார்) சகோதரனும் சியாமினி (கண்டா) சிவாணி (கவில்) ஆகிய சகோதரிகள் ஆவர்

மாவை 2009.08.29இல் காலமானார். 43 வயது இளைஞரை நோய் தன்வசப்படுத்தி விட்டது.

14 வயதில் எழுதத் தொடங்கிய மாவை இறுதிவரை எழுதினார். எழுததே மூச்சானது. 1987 வலிவடக்கு இடம்பெயர்வின் பின்னர் 1990 இடம்பெயர்வு காலதில் இவரின் சொந்த மச்சாள் ஜெயகெளரியுடன் உடுவிலில் அகதியாக உறவேற்பட்டது.

1995ல் ஜெயகெளரியின் கணவரானார். ஆரணி, அருணன், சுகாபரணி ஆகியோரின் தந்தையானார். பிறந்த நாள் முதல் படுக்கை யிலிருந்த மூத்த மகள் ஆரணி அவர் நோயில் இருந்தபோது மறைந்தார்.

மகள் ஆரணி மீது 2000 இல் 'பொம்மைத் தாலாட்டு' பாட்டில் "பாசமெலாம் உனிற்

பயின்திலம் திதழை நாங்கள் ஆரம்பித்து காலப்பகுதியில், திதழுக்கள் ஆக்கங்களை தெரிவு செப்வதற்கான கலந்துரையாகப் பார்த்தோறும் இடம்பெறும். அதில் தவறாமல் கலந்துகொள்ளும் மாவை அண்ணா, ஆக்கங்கள் சிறப்பாக இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் நன்றாகப் பார்த்தோர். அதைப் போன்றே ஏற்படுத்த வேண்டிய மாற்றங்களையும் ஆக்கங்களில் சேர்க்காது எளிமையாக அனைவரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் ஆக்கங்கள் அமையவேண்டும் என்பதே அவரது குறிக்கோளாக இருந்தது. எவ்வளவு நேரமானாலும் எங்களுடன் கலந்துரையாடிட்டு அந்த மோட்டார் சைக்கிளில்தான் செல்வார். பயில்நிலத்தின் உருவாக்கத்தில் அதன் அமைப்பில் மிகுந்த ஆர்வமுடையவராகவும், ஆலோசகராகவும் இருந்தார்.

- பொ.கோபிநாந்

மாவை வரோதயன் அவர்கள் ஒரே ஒரு மனிதன் மட்டுமல்ல. அவருக்கு உள்ளே இன்னும் பல மானிடர்கள் இருந்தார்கள். தனது தொழிலை வெறும் கடமையாகக் கருதாது நோயாளர்களுக்கு மனப்பூர்வமாக இரண்கி சேவை செய்யும் உள்ளதைமான மனிதன். ஓடி ஓடி சமூக சேவை புரியும் ஒரு மானுடன். ஓய்வு ஒழிச்சல் இல்லாது இயங்கும் இலக்கியக்காரன். பக்கம் சாராது நெற்றிக்கண் தீற்கும் இலக்கிய நேர்மையாளன். தனது மனைவி மக்களை அன்பு பாசுத்துடன் ஆதரித்து வாழ்ந்த மகத்தான மனிதன். இவையெல்லாம் அவர் காட்டிய வெறும் வெவ்வேறு முகங்கள்லை. அவருக்குள்ளே இருந்து சுடர்விட்ட உண்மை மனித நேசிப்புகள்.

- சுதாராஜ்

பதிக்க பாதையில்லை கண்ணுறுங்கு” என்று மகளின் துயர் பாடித் துவன்டார்.

தந்தையார் மின் அத்தியட்சகராகப் பணி புரிந்தமையால் இவர் பால்ய பள்ளிப் பருவத் திலிருந்து பல ஊர்களிலும் கல்வி கற்கவும் விரிந்த பார்வை மினிரவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

வீமன்காமம் மகாவித்தியாலயம், கிளி நோச்சி மகாவித்தியாலயம், காங்கேசன்துறை நடேஸ்வராக்கல்லூரி, சம்மாந்துறை மகாவித்தியாலயம், சம்மாந்துறை தொழில்நுட்பக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் உயிரியல் விஞ்ஞான மாணவராகி பின்நாளில் படவரைஞர் ஆனார்.

1990 களின்பின் இடம்பெயர்ந்து முதலில் கொழும்பில் செட்டித்தெரு தனியார் நிறுவன மொன்றிலும் பின்னர் பம்பலப்பிட்டி ஜோசப் லேனில் கலைஞர் குமாரவேல் நடத்திய விடுதியிலும் வேலை பார்த்தார்.

இலங்கைப் பர்ட்சைத் தினைக்களத்தில் எழுதுவினைஞராக அரச தொழில் பெற்றுப் பணியாற்றினார். பின்னர் சுகாதார சேவையில் பொதுச் சுகாதார பரிசோதகராகப் (PHI) பணியேற்று ராகம் வெலிசு மார்பு நோய் வைத்தியசாலையருகில் வாழ்ந்தார்.

பொதுச் சுகாதார பரிசோதகராக பணியாற்றிய வேளைகளில் தனது கடமை வேலை களையும் தாண்டி கொழும்பு கொல்லைப் புறங்களில் சேரிகளில் வாழும் நோயாளர் களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அவர்களின் ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கு தன்னை அர்ப்பணித்துப் பணிபுரிந்தார்.

நல்ல அப்பா, நல்ல கணவன் இல்லையே என்ற ஆதங்கத்துடன் பின்னைகளும் மனைவியும் வாழும் நிலை இப்போது.

அவர் 2003, 2004, 2005ம் ஆண்டுகளில் வெலிசு மார்பு நோய் வைத்தியசாலையிற் கடமைபுரிந்தபோது பிகவும் சிறந்த முறையில் கடமையாற்றினார். அவர் சிங்கள மொழியிலும் சிறந்த பரிசுயம் உடையவராகத் தீகழ்ந்தார். அங்கு கடமையாற்றிய வைத்திய நிபுணர்கள், வைத்தியர்கள், சுக உத்தியோகத்தர்கள் அனைவரதும் பாராட்டைப் பெற்று இருந்தார்.

தமிழ் மக்கள் பல சிரமங்களை ஏதிர்கொண்ட போது குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து நோயாளர்கள் அங்கு அனுமதிக்கப்பட்டபோது, சில வேளைகளிற் பொருள் உதவி உட்பட, அவர்கட்டுத் தேவையான சுகல உதவிகளையும் அவரே செய்தார். யாழ் மாவட்ட மார்பு நோய் வைத்தியசாலை ஊழியர்களது நலன்களையும் அவரே கவனிப்பார்.

- Dr. சி. யமுனாந்தா

மிகக் கஷ்டமான ஒரு காலப்பகுதியில் 1990களில் தெல்லிப்பழை கைவலப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்கு வந்து என்னைக் கண்ணர்கள். அந்த அருட்டொர்வோடு என்னைப் பாத்திரமாக்கி நீங்கள் ஒரு சிறுக்கை எழுதியதும்... மகவும் சிறுக்கைப் பட்டறையொன்றில் எனது வழிப்படுத்தல்தான் உங்களை நல்ல சிறுக்கைகள் எழுத்து தூண்டியது என்று அடிக்கடி நீங்கள் நன்றியுடன் கூறுவதும்... என்று பல என்னாங்கள் ஒழுங்காகவும் ஒழுங்கின்றியும் வந்து போயின.

- கோசிளை மகேந்திரன்

சில்லையூரானை நேராகப் பார்க்காமலே பாவளம் நிகழ்ச்சியில் கூறும் கவிதைக் கருத்துக்களைக் கேட்டு, வரோதயன் தன் கவிதையை வளம்படுத்திக் கொண்டார். சில்லையூராருக்குத் தான் ‘ஏக்கலவன்’ என்று மேடையிலே பரங்கமாகச் சொல்வார்.

- கமலினி செல்வராசன்

மாவை தீணம் பெறாமல் திருமணம் செய்தார் என்பதால் அவரது உறவினர் சிலரின் உபாதைக்கும் உள்ளானார்.

5

சாதி, மத, இன் பேதங்களுக்கு அப்பால் வர்க்க உணர்வும் தெளிவும் பெற்றவராய் எங்கும் எப்போதும் அஞ்சாது கருத்து ரைத்தார். சிங்களத்திலும் பேசும் ஆற்றல் பெற்றார்.

இன்யுத்ததில் தம்மையும் தம் உயிரையும் இழந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் அவர் அஞ்சாது நெஞ்சு நிமிர்த்தி தனது கருத்துக்களை முன்வைத்து வந்தார்.

‘பஞ்சயத்துத் சாவார் எனியர் அரியர்

அவையகது தக்காதவர்’

மாவை எமக்கு வாய்த்த அரியர் ஆனார்.

பொருள் வளமின்றி வாழ்வைத் தொடங்கிய இளைஞர் மாவை தன்னையும் தன் மனையாளையும் தன் பிள்ளையையும் சுமந்தார். அவரின் மனையாளும் புள்ளிவிபரத் தினைக்களத்தில் தொழில்பெற்று மாளிகா வத்தை மருதானையில் வாழ்ந்தனர். இருவரும் தொழில் செய்வதால் பின்னைகள் பராமரிப் புக்குப் பெருஞ்சிரமப்பட்டனர். உதவிகள் தேடுவதும் ஒடுவதும் பின்னர் வாடுவதும் காச பணம் தேடுவதும் வாழ்வென்பதே பெரும் பாடுதானே இப்போது.

‘இன்பத்துள் இன்பம் விழுமாதான் துன்பத்துள் துன்ப மறுதல் இலன்’

‘இன்பம் விழுமான் இடும்பை இயல்வெண்பான் துன்ப மறுதல் இலன்

நுகர்வுப் பண்பாட்டின் நுகத்தடியில் விலங்கிடப்பட்டிருக்கும் மானுடர்களுள் மாவை, வள்ளுவரின் இலக்கணமான இலட்சிய வாழ்வு வாழ்ந்தார். நேர்மை, உண்மை, உழைப்பு, தியாகம் ஆகிய பெறுமானங்

களுடன் வாழ்பவர் இன்றைய வாழ்வின் இயல்பே துயர் என்பதை அறிவார். நுகர்வுப் பேராசையால் விளையும் இன்பங்கள் உண்மையான இன்பம் அல்ல. போலி இன்பம் என்பதால் அதைவிடுத்து இலட்சியத்தை எதிர்கொண்டு— எதிர்நீச்சலடித்து வாழ்வையே போராட்டமாக காணும் சமூக கப்போராளிக்கு துன்பமே இன்பமாகும்.

கலை, இலக்கியம், அரசியல், சுகாதாரம், கல்வி ஆகிய அரங்குகளிலே தனது கருத்துக்களை தயங்காது முன்வைப்பவர் மாலை வரோதயன். தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் உட்பட ஏனைய பல அரங்குகளிலே இவற்றை அவதானித்துள்ளேன்.

அவரது கருத்துக்கள் வாதங்களை எழுத திலும் பேசுகிலும் பிறர் ஏற்கும் பக்குவமாகப் பேசும் பண்பாளராகச் செயற்பட்டார்.

'கற்றாருந் கற்றார் எண்ப்படுவீர் கற்றார்முன'

'கற்ற செலச் சொல்லுவார்'

'மகவம்' எனும் கலைஞர் வட்டத்தின் செயற்குமு உறுப்பினர், தேக்டு.பேரவையின் கொழும்புப் பிரதேச இலக்கியச் செயலாளர், கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குமு உறுப்பினர்.

இளமையில் மாணவனாக இருந்தபோது சம்மாநத்தையில் முஸ்லீம் இளைஞர்களுடன் இணைந்து பல போராட்டங்களிலும் பங்கு பற்றியும் போஸரர் ஒட்டும் இயக்கங்களிலும் ஈடுபட்டிருந்தார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் வானோவியில் பல அரங்குகளில் கவியரங்குகளில் பங்கு பற்றிச் சிறுப்பித்தார். தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை, பயில்நிலம் அரங்க கவியரங்குகளில் தலைமைக் கவியாகவும் வளம் சேர்ப்பார்.

கவியரங்கில் நாயகனாய் கவினுற வீற்றிருந்து புனியடங்க மெட்டெடுத்து புயலைப் புனைகளி தலிலோடு சதிராட தாமதமெனத் தாளமிடும் கவித்தீரோ! மாலையே! காலமாய்! விட்டமே!

- இதுயாசன்

உலகத்தைக் காணுங்கள், உண்மையைக் காணுங்கள் என்றன

மாற்றுக் கருத்துக்கு மதிப்பளியா உலகத்தில் வேற்றுக் கருத்துக்கள் வேண்டும் என்றனன் வேஷம் போடாதீர் என்று கடிதுரைத்தனன் வேப்பமரத்துக்குள் பல கதைபுனைந்து வானொலி அம்மானை பாடனன்.

தேன்தமிழூழ் குழுமந்து தெவிட்டாத கலிப்படைத்தனன் 'மாலை' என்ற மானின் மங்காதிருப்பான் நாளையும்

- இரா. சட்கோபன்

தின்னும் நாற்பது வருடம் நான் வாழுவேண்டும் என்ற வாழ்வதற்கான அவாவுடன் தத்தினிக்கும் ஓங்கும் சராசரிக் கணவனாக, பாசமுள்ள தந்தையாக, வெறிகொண்ட கவிஞராக, அமைதியை விரும்பும் ஒரு நல்ல மானுடனாகக் காட்சி தந்த அந்தக் கவிஞரை அவரது மரணத்தை நோக்கி வேகமாகச் செல்லும் பயணத்தை "வெறும் பார்வையாளனாக நின்று பார்ப்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்ய முடியாத கையாலாகாத நிலையான நீண்ட கொண்டேன்.

- உளவளத் துணையாளர் திருமதி பா. கணேசுவரர் பல்வேறு துறைகளிலும் அவரது பங்களிப்பைக் கவனித்திருக்கின்றேன். முக்கியமாக நடைச்சித்திரங்கள் எழுதுவதில் தனித்துவமாக மினிர்ந்தார். தாயகத்தில் அவர் தொடர்ந்து எழுதிய வலிகாமத்து மன்னின் மாந்தர்கள் என்ற நடைச்சித்திரம் விழுவிறுப்பாக எல்லோராயும் கவர்ந்திருத்துக் கொண்டது என்றால் மிகக்கிள்ளை.

- குந்தவை

தேசிய கலை இலக்கியப் பேவையின் மாதாந்த ஈழத்து நூல் வெளியீடுகள், வருடாந்த பேராசிரியர் க. கைலாசபதி ஞாப கார்த்த கூட்டங்கள், பிறநூல் வெளியீடுகள், ஒருவாரம் நடாத்திய புத்தகப் பண்பாட்டுத் திருவிழா, ஈழத்து நூல் கண்காட்சியும் அதில் போட்டி வைத்து வாசகர்களுக்கு பணப்பரிசு, புத்தகப் பரிசு ஆகியன வழங்கி புத்தக வாசகர்களை உற்சாகப்படுத்தினார். யுத்தகாலத்தில் இடம்பெயர்ந்து கொழும்பில் வாழ்ந்த தமிழ் அறிஞர்களுடன் தொடர்பும் நட்பும் பூண்டு தமிழில் திணைத்தார்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை நடாத்திய நாடகங்களிலும் பராக்கிரம நிரியைல் லவின் மக்கள்களரி, மட்டக்களப்பு பேராசிரியர் மௌனகுரு போன்ற அமைப்புக்களால் மேடையேற்றிய நாடக அரங்கப் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளிலும் முன்னின்று ஒட்டுத் தழைத்து ரசிகர்களை ஒன்றிணைத்தார். உறவு புண்டார்.

தே. க. இ. பேரவை கொழும்பில் வாரந் தோறும் நடாத்திய ஈழத்து பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த சிறுக்கதைகளினை இலக்கிய ஆர்வலர்களைக் கூட்டி கலந்துரையாடல் விமர்சனங்களை முன்வைத்தார். இதில் லோறன்ஸ் செல்வநாயகம் உட்பட பல பத்திரிகையாளர்கள் பங்குபற்றினர்.

தே. க. இ. பேரவை ஊடாக கொழும் பில் சமூக விஞரங்கள் வட்டத்தினை தொடங்கி வாராந்தம் தொடர்ந்து அவர் சுகவீனமாகும் வரை நடாத்தி வந்தார். முன்னின்று உழைத்த தெய்வேந்திரம் அண்ணருடன் இணைந்து வெள்ளவைத்தையில் இறுதியாக க. மு. தர்மராஜா வீட்டில் உற்சாகத்துடன் நடத்தி வந்தார். பல நாடகங்கள் எழுதி மேடையேற்றி

யுள்ளார். தமிழ் ஜம்பெருங் காப்பியங்களை நாடகமாக்கி மருதானை எல்பின்ஸ்ரான் அரங் கில் மேடையேற்றினார். 'தாலியம்' நாடகத்தில் பாடல்களை எழுதினார்

1994ல் முதன்முதலில் வெள்ளவத்தையில் நடத்திய 'வலிவடக்கு மக்களை மீளக் குடி யேற்று' என்ற போராட்டத்தில் முன்னின்று பங்கு பற்றினார்

புதிய— ஐநாயக மாக்சிச வெளினிசக் கட்சியின் 25ஆம் மாநாட்டில் யாழ்ப்பா ணத்தில் முருகையன், சோப, கல்வயல் குமாரசாமி, சிவ. இராஜேந்திரன் மற்றும் கவிஞர்களுடன் கவியரங்கில் பங்குபற்றி தன் அரசியல் கவிதைகளை வாசித்தார்.

வெறுமனே கூட்டங்களில் கூடிப்பிதற்ற விண்றி நாட்டம் கொண்டு செயற்பட்டார் மாவை.

யார் எவர் என்று பாராது எவர் சொல்வதையும் கேட்டல், எவரின் வீட்டுக் கதவையும் தட்டுதல், எவையெனிலும் தேவையானவற்றைத் தேடுதல் என்ற பரந்த மனப் பாங்குடன் பலரையும் அனுகி வெளிப்படையாகப் பேசி முரண்பட்டு, விவாதித்து, ஒன்றாகி நின்று செயற்படும் ஜக்கியமும் போராட்டமும் என்ற நடைமுறை இயக்கத்தில் வாழ்க்கை வெறும் இலட்சியமானதல்ல வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே என்ற மனத்துணி வுடன் செயற்பட்டவர் மாவை வரோதயன்.

'வீட்டு அல்லி வீழ்ந்து புராவதுவோ
பாரெட்டுத் திக்காப் பற்று திட்கிறது
போரிட்டு வாழுத்துணிந்தோ
கலங்குவதோ'

நெஞ்சினிக்க கவிதை தந்த பாவலனுக்கு இன்று அஞ்சலிப்பா பாடுவதா மதிகலினி நிலையத்தில் அன்று இலக்கிய மொட்டொன்று கலை இலக்கியப் பேரவையால் கட்டவிட்டு மலர்ந்து சுங்கத்திலும் தமிழ் பரப்பி சுத்திகுமாரளாக நின்ற சுகலகலாவல்லவன் இன்றில்லை

- செ. சக்திநான்

கவிதை இலக்கியம் காணாதுபோகும் கவலை நீக்கி கவிஞருள் ஒருவளாய்க் கால்பதித்துயர்ந்தவன் பிரிந்தகள்ராவும் நீ பிரிந்திடப் பும்முள் நிரந்தரமானவன் - அண்ணன் ஜின்னாறும்

காட்டா றாப்நீ வேகம் கொண்டால் கவிதை பொங்கி வரும் காற்றா னாயோ! கவிதை உலகின் ஊற்றா னாய்நீ என்றும்

- வசந்தி தயாபரன்

ஆண்டாண்டு காலமாய் அடிமைப்பட ஆட்களுக்கு ஒரு பொழுதும் மேன்மையிலை கிட்டவில்லை என்பதால் அவர் எடுத்தாண்டார் பேளாவை நன்செய் கவிதை நாடகங்கள் என ஆட்கொண்டார் - முககள்

எனத் துணிந்தார். இறங்கினார். போராடினார். வென்றார். சென்றார்.

நாடு இழந்து மக்களையும் நூல்லானாயும் பிரிந்து வீடு இழந்திங்குற்றீர் விதியினை சொல்கேனே

... வீடும் உறவும் வெறுத்தாலும் என்னருமை நாடு பிரிந்து நலியினுக்கென் செய்கேனே?

என்னருமை பாஞ்சாலம் என்றேலும் தாங்கீப்பேனோ பன்னரிய துநாப் பட்டந்திங்கே மாய்வேனோ

... தொண்டுபட்டு வாடும் என்றான் தூப பெருநாட்டிற் கொண்டுகிட்டு அங்கென்னன உடன் கொண்றாலும் இன்புறவேன் -பாந்தியார்

6

கல்வியைப் போல் அறிவும் அறியினைப் போலக் கருணையும் கருணைபோலப் பல்வித ஊக்கங்கள் செயும் திறமூலம் ஒரு நிகரின்றிப் படத்தத்தீர்ண் வல்லிறாற் போர் செய்தல் பயணிலதாம் என அதனை வெறுத்தே உண்மைச் சொல்லிறாற் போர் செய்வோன் பிறர்க்கன்றித் தனக்குழையாத் துறநியா வோன்.

- பாந்தியார்

மாசற்ற மக்கள் யாவரும் மன்னர்கள் எனில் தன்னலம் பாராது பிறர்நலம் பேணி மகிழ்ந்து இன்புற்ற மாவை வரோதயன் மன்னாதி மன்னன் ஆவார்.

மக்கள் மன்னர் மரணிப்பதில்லை.

○

மாவை வரோதயனின் நூல்கள்

- ◆ வேப்பமரம் (சிறுகதை)
- ◆ இன்னமும் வாழுவேன் (கவிதை)
- ◆ வீணைவாணி அருள்வேண்டி அம் மானை (அங்கதப் பிரபந்தம்)
- ◆ ஒற்றுமையாய் பாடுவோம் (சிறுவர் பாடல்கள்)
- ◆ வலிகாமத்து மன்னின் மாந்தர்கள் (நடைச் சித்திரம்)

“மழ நேரத்தல் ஸ்கூல் வச்சது பெழ
தானுங்களே”

“புள்ளக யோசிச்சி நடந்திருக்கனும்”

“நாசமாப் போன மழ இன்னும்
எத்தன பேர கொண்டு போகுமோ
தெரியல்”

கீழ்ப்பாடு

சிவ இராஜேந்஦ிரன்

நீண்ட வரட்சிக்குப் பின்னர் ஆடி மழை தொடங்கி விட்டது. முன்னரெல்லாம் வைகாசி மாதம் தொடங்கி விட்டால் அந்தி நேரங்களில் இலேசான மழை தொடங்கும். சில வேளை களில் ஒரு நாள் முழுவதும் மழை பெய்யும். ஆனி மாதம் ஒரு வாரத்துக்கு தொடர்ச்சியாக மழை பெய்யும்.

“ஆடி மழ அழுதாலும் விடாது. ஆவணி ஆட்டம் காட்டும். புரட்டாதி பொற்றி யெடுக்கும்” என்பார்கள் தொழிலாளர். இது வெல்லாம் மாறிப் போய் பல வருசங்களாகி விட்டன. காரணம் விதி என்பார் மூடர்கள் முதலாளிகளின் சதி என்பார் மனிதர்கள்.

“இந்த வருசமும் மழ வராது போல இருக்கு. போன வருசம் மாதிரி இந்த வருசமும் தண்ணிக்குப் பஞ்சம்தான் போல” கடந்த மூன்று மாதமாக தேயிலை மலையிலும் வீடுகளிலும் இதுவே பேச்சாக இருந்தது.

“மலை நாட்டுல குடிக்க தண்ணி இல்லயா” வெளி மாவட்ட நண்பர்கள் ஆடிக் கடி கேட்பதுண்டு. தோட்டங்கள் தனியா ருக்கு கையளிக்கப்பட்டவுடன் முதலாளிகள் முதலில் செய்தது சகல மரங்களையும் வெட்டி ஏற்றியதுதானே.

“மரங்களும் போச்சி மழையும் போச்சி. நாசமா போன கம்பனிகாரன் என்ன அநி யாயம் பன்னுகிறான்” பழனி தாத்தாவுக்குத் தெரிந்த விசயங்கள் நம்ம படித்தவர்களுக்கு தெரியாமல் போனதுதான் புதுமையாகும்.

“தோட்டங்கள் தனியாருக்கு கையளிக்கப் பட்டால் பெரும் முன்னேற்றம் ஏற்படும்” என்று எழுதிய பத்திரிகையாளர்களும் பேசிய

பேராசிரியர்களும் செத்துப் போன தேயிலை களாகிவிட்ட கதை பலருக்கு தெரியாமலா யிருக்கும்.

நேற்று இரவு தொடங்கிய மழை இன்று காலை முதல் வெளுத்து வாங்கத் தொடங்கியிருந்தது. மக்கள் விரோத தொழிற்சங்கங்கள் ஆள் சேர்க்கப் படி பிடி படுவது போல மழையும் காற்றும் போட்டியிடத் தொடங்கியிருந்தன.

“என்னப்பா அதிசயமா கெடக்கு. போன கூழம் அடிச்ச வெயிலுக்கு தோட்டமே கருகிப் போயிக் கெடந்திச்சி. இப்ப வானமே பொத்துக்கிட்டு ஊத்துது” பலரும் பேசிக் கொண்டார்கள்.

குறுக்குக் காண்கள், மாராப்பு காண்கள், நெத்தி காண்கள் எல்லாமே ஒரு மணி நேரத்துக்குள் நிறைந்து வெள்ளம் பாயத் தொடங்கியிருந்தது.

மாரியம்மன் கோயிலுக்கு முன்னேயுள்ள ஆடு பாலத்துக்குக் கீழே கிடு கிடுவென வெள்ளம் ஏறத் தொடங்கியது. எங்கும் ஓவென்று ஒரே மழை இரைச்சல். வெள்ளம் பாயும் சத்தம். பெரும் பிரளைமே வந்தது போல இருந்தது.

ராசாத் தோட்டத்தைக் கடந்து வருப வர்களும் பொகவந்தலாவை பக்கம் இருந்து

வருபவர்களும் சின்ன கணக்கு தோட்டம் அதுக்கு மேலேயுள்ள தொங்க தோட்டம், புதுக்காடு மல்லியப்பு ஆகிய தோட்டங்களுக்குச் செல்வதென்றால் ஆடு பாலத்தைக் கடந்துதான் செல்ல வேண்டும். மல்லியப்பு ஆறு பிரிவுகளைக் கொண்ட பெரிய தோட்டமாகும். அதில் இரண்டை கடந்த வருடம் முதல் மூடி விட்டார்கள். மிகச் சிறந்த வருமானம் தரும் இந்த தோட்டங்கள் தனியார் கம்பனி நாறு வருட குத்தகைக்கு எடுத்த பின்னர் முறையான பராமரிப்பு இல்லாமல் புல்லு வெட்டாமல், உரம் போடாமல், முறையாக கவ்வாத்து வெட்டாமல், புதுக் கன்று போடாமல் நாசமாக்கப் பட்டுவிட்டது.

ஏறத்தாழ ஆயிரம் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த ஆயிரத்தைனாறு தொழிலாளர்கள், தொள் ஸாயிரம் பாடசாலை மாணவர்கள் வெளி யிடங்களில் வேலை செய்வோர் ககமில் லாமல் போகின்றவர்கள் என பலரும் பயணிக்கின்ற ஒரே பாலம் இந்த ஆடு பால மாகும். வெள்ளைக்கார துரைமார் காலத்தில் கட்டப்பட்ட காரணத்தால் 'கெமறன் தொர ஆடு பாலம்' என்று பெயர் வைத்திருந்தார்கள்.

ஆடு பாலம் திறந்து ஒரு வருட காலத்திலேயே ஒரு சாவு நடந்தது. விடாது பெய்த மழையினால் விலகியிருந்த பலகையில் காலை வைத்து வழுக்கி நேரே கீழே ஆழத்தில் விழுந்த சாத்தான் எனும் தொழிலாளியின் உடல் நான்கு நாட்களுக்குப் பின்னரே கிடைத்தது.

"பாலத்துக்கு சரியான பலி குடுக்காம விட்டது பெழ தானுங்களே அது தான் முனி சாத்தான பலியா எடுத்திரிச்சி" என்ற காளி முத்து கங்காணியின் விளக்கம் அந்த காலத்தில் பெருசாகவே எடுப்பதற்கு.

இந்த சம்பவத்தின் பின்னர் சாத்தன் பாலம் என்றும் இந்த ஆடு பாலத்தை சொல்லத் தொடங்கினர்.

"இந்த பாலத்த கட்டித் தாரேனு சொல்லி தானே போன மொறயும் ஓட்டு கேட்டானுங்க. அடுத்த எலக்கனும் முடிஞ்சி போச்சி. பாலத்த கட்டி கிழிச்சிப் புட்டானுங்க. இன்னும் பத்து பேரு செத்தா கூட அவனுங்களுக்கு ஏறாது" ராசாத்தியின் சத்தம் இன்று அதிகமாகவே இருந்தது. அதற்கு காரணமும் உண்டு. இன்றைக்கு சரியாக

நூற்றியம்பது வருசத்துக்கு முன்னர் 'பாலத்துக்குப் பலியாகிப்' போன சாத்தனின் பேத்தி தான் இந்த ராசாத்தி.

அவளது வாழ்க்கையில் நடந்த இன் ணொரு சம்பவமும் அவளின் கோபத்துக்கு காரணமாகும். ராசாத்தியின் கணவனும் இதே ஆடு பாலத்தில் விழுந்து காலை முறித்துக் கொண்டதாகும். இதே மாதிரி மழை பெய்த நாளொன்றில் மாட்டுக்கு 'பில்லை' அறுத்து பெரிய கட்டொன்றை தூக்கி வந்த போது 'இத்துப்' போயிருந்த பலகையில் காலை வைத்து அப்படியே கீழே விழுந்த போது பலகைகளுக்கிடையே வலது கால் சிக்கி அப்படியே உடைந்து போனது.

"ஐயோ காலு போச்சே" என்று கத்திய அவனது வேதனைக் குரல் ஆடு பாலத்துக்கு கருகில் இருந்த மூனாம் நம்பர் மழையில் கொழுந்தெடுத்துக் கொண்டிருந்த அனைவருக்குமே கேட்டது.

"மாடு வளர்ப்புல நம்ம ராசையாவ அடிக்க முடியாது" என்ற பெயர் அன்றோடு வத்திப் போன பாலைப் போலானது.

"ஆடு பாலத்த திருத்தி தாரேனு தானே சொல்லியிருக்காக. பெறகு ஏன் ராசாத்தி கோவப்படுற நேரமாச்சி வா போவம். கங்காணி நேத்து எப்புடி கத்துனானு தெரியுந்தானே" பக்கத்து வீட்டு லட்சமி அவசரப் படுத்தினாள்.

ஆடி மழை காத்து என்று தொழிலாளர் வீட்டிலிருந்தால் வயிறு மட்டுமா காயும். அதுவும் வீட்டில் ஒருத்தர் மட்டும் வேலை செய்யும் ராசாத்தி போன்றவர்களது குடும்பத்தில் சொல்லவா வேண்டும். காலுடைந்த கணவன் நீண்ட காலத்தக்குப் பின்னர் பிறந்த இரட்டை பெண் குழந்தைகள். ஓய்வென்பதே இல்லாமல் உழைக்கும் மலையகத் தாய்மார்களுக்கு இவள் நல்ல முன்னுதாரணம். வீட்டுக்கு வெறகு, ஆட்டுக்கு குலை, சாப்பாட்டுக்குக் கிரை தேடுதல், சமையல், சமையல் என நீணும் வேலைகள்.

"சீக்கில்லாம பேரு போட்டுறனும். புள்ள கள் நல்லா படிக்க வக்கனும்" இவை தான் அவளது கனவு. தொழிலாளிகளுக்கு வேறு என்ன கனவு வரும்?

"கொஞ்சம் இரு லட்சமி வாரேன். புள்ள களுக்கு ஏதோ படிப்பு இருக்காம் கொஞ்சம் சாப்பாட்ட குடுத்திட்டு வாரேன். இந்த ஆளுக்கும் ஒரே காச்ச ராத்திரி எல்லா தூங்கல்"

“ரெண்டு ராசாத்திகளும் நல்லா படிச்சி நல்ல ஒரு வேலைக்கி போயிட்டப் பொறுகு நாம்ம கண்ண மூடினா போதும். நான் தான் இப்படி கஸ்டப்பட்டு போனே” மனதுக் குள்ளே பேசிக் கொண்டாலும் அவளின் முகமும் மூச்சம் எல்லாவற்றையும் வெளிப் படுத்தின.

“என்னா அதிசயமான படிப்பு. இந்த மழையில் அதுவும் இன்னக்கி சனிக்கெழும். ஏம் மகனும் போவனுமனு தான் சொன்னா மழ கூடனால் வேணாமுனு நிப்பாட்டிடே”

“ஸ்கொலர்சிப் வகுப்புங்க அத்த. ராமு சேர் நல்லா படிச்சி குடுக்கிறாரு. போகாட்டி ஏசுவாரு. அதோட கட்சியா நடந்த டெஸ் டுல நாங்க ரெண்டு பேரும் எம்பது மாக்ஸ் எடுத்து இருக்கிறோ. இன்னும் மூனு நாளைக்குத்தான் கிளாஸ். குமாரையும் அனுப்பி வச்சிருக்கலாம். இப்ப அவனும் நல்லா படிக்கிறான்” பாடசாலை பேக்கை எடுத்தவாரே சொன்னாள் முதலாவதாகப் பிறந்த வலிதா. அடுத்தப் பிள்ளை சரிதா தலையாட்டி சிரித்தாள்.

“கெட்டிக்கார புள்ளக ஏவுட்டு கண்ணே பட்டிரும் போல”

இதை சொல்லும் போது லட்சமியின் கண்கள் கலங்கின. ராசாத்தி பட்ட கஸ்டங்களையெல்லாம் அவள் அறிவாள். காய்ச் சல் நெருப்பு மாதிரி அடித்த போதிலும் பிள்ளைகளின் நன்மைக்காகவும் புருசனின் சந்தோசத்துக்காகவும் கஸ்டப்பட்டு உழைக்கும் அவள்தான் லட்சமியின் கூட்டாளி. இருவரும் பகிர்ந்து கொள்ளாத விடயங்களே இல்லை. ஒன்றாக வேலைக்குப் போவது ஒன்றாக சாயத் தண்ணி குடிப்பது இருப்பதைப் பங்கிட்டு சாப்பிடுவது போன்றன அவர்கள் ஒற்றுமையாக இருப்பதற்கு காரணமாயின. ஞாயத்துக்காக சண்டை பிடிக்கும் போக்கு இருவரிடமும் காணப்பட்டமையும் அவர்கள் ஒத்து போவதற்குரிய நிலமைகளை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

“மழ கூட கவனமா போயிட்டு வாங்க. ரொட்டி கத்தி பேக்குல வச்சிருக்கேன் சாப்பிடுங்க. மழ கூடவா இருந்தா ஸ்கலில நில்லுங்க. எத்தன மனியா இருந்தாலும் நான் வந்து கூட்டிக்கிட்டு வாரே. ஆடு பாலத்துல ரொம்ப கவனமா போகனும் சாமிகளா”

பிள்ளைகள் அம்மாவைக் கட்டிப்பிடித்து முத்தமிட்டார்கள். அவள் படும் கஸ்டங்

களையெல்லாம் பிள்ளைகள் நன்கு அறிந்து வைத்திருந்தார்கள்.

“அம்மாவ காருல ஏத்தி ராசாத்தி மாதிரி கண்டி பெரகரா பாக்க கூட்டிக்கிட்டுப் போகனும். கலகா ஹால்கந்துர தோட்டத்த காட்டிறனும். நல்ல சாப்பாடு வாங்கி குடுக்கனும்” பிள்ளைகள் அடிக்கடி சொல்வார்கள்.

“கண்டிக்குப் போயி நம்ம ஆளுக உருவாக்கிய தோட்டங்களப் பாக்கனும்”

அதுவும் அவளது தாத்தா சொன்ன ஹால்கந்துர தோட்டத்தை ஒரு தடவையாவது பார்த்து விட வேண்டும் என்பது அவளது ஆசை. சந்தோசமாக இருக்கும் போதெல்லாம் சொல்லுவாள். தொழிலாளிக்கு வேறு என்ன ஆசை இருக்கும். அதுவும் உழைப்பாளர்கள் முதலில் உருவாக்கியத் தேயிலைத் தோட்டத்தைப் பார்ப்பதென்றால்.

பெரகரா பார்க்க வேண்டும் என சொல் வதெல்லாம் பிள்ளைகள் தான் ஆனைகளை நேரடியாகப் பார்க்கும் விருப்பம்.

“போயிட்டு வாரனுங்க. ரொட்டி இருக்கு சாப்பிடுங்க. மழிஞ்சா தோட்டத்துலவுள்ள ஸாடாப்பு கொலகள் ஆட்டுக்கு வெட்டி போடுங்க”

“மழ கூடவா இருக்கே. நீ வேலைக்கு போகத்தான் வேணுமா” கொஞ்சம் சத்த மாகவே கேட்டான் ராசையா. என்ன சொன்னாலும் அவள் கேட்க மாட்டாள் என்பது அவனுக்குத் தெரியும்.

“இல்லங்க அம்பது ரூவா சம்பளத்தையும் ரமாத்தி புட்டானுங்க. வேல கொரஞ்சா ரேட்டும் கொரயும். ஒரு மாதிரி பேர் போட்டிட்டு வந்திருந்துங்க” பதிலுக்குக் காத்திராமல் புறப்பட்டாள்.

பிள்ளைகளும் லயத்துக்குக் கீழேயுள்ள படிகளில் வேகமாக போவது தெரிந்தது.

“ஓடாம போங்க. கவனமா போங்க” மழை இரைச்சலையும் காற்றையும் மீறி அவளது சத்தம் கேட்டது.

“சரிம்மா நீங்களும் கவனமா போங்க. அத்தைக்கும் சொல்லுங்க” அவர்களும் பதிலுக்குக் கத்தினார்கள்.

பளிச்சென்று மின்னலொன்று அடித்தது. அதை தொடர்ந்து பெரிய இடி.

“அர்ச்சனா... அர்ச்சனா...” நெஞ்சில் கை களை வைத்தவாறே கும்பிட்டான் ராசாத்தி. உடலில் ஒரு நடுக்கம். இதை விட பெரிதான மின்னல் இடியையெல்லாம் பார்த்த அவருக்கு இன்று ஏனோ பயமாகவிருந்தது.

“இடு தூரத்துலதான் விழுந்திருக்குப் போல ராசாத்தி. வா போவோம்”

லட்சமி முன்னால் நடந்தான். ஏனைய பெண் தொழிலாளர்களும் குளிரில் நடுங்கியவாறே போய் கொண்டிருந்தார்கள்.

மழை நின்ற பாடில்லை. சொல்லி வைத்தால் போல் ஒவ்வொரு பத்து நிமிடத்துக்கும் இருமடங்கு அதிகரித்தது. காற்று கொஞ்ச நேரத்துக்குள் மூன்று சவுக்கு மரங்களை உடைத்துப் போட்டது. கொழுந்தை எடுக்கவே முடியவில்லை. கூடைகள் அங்குமிங்குமாக ஆட்தொடங்கின.

“எல்லாரும் ரோட்டுக்கு வாங்க. காத்து கூட வீசுது. மரங்கள் ஒடங்சி விழுக்குது” வங்கி ஓரத்தில் நின்றவாறே பெரியசாமி கங்காணி சத்தமிட்டான். சுழன்று வீசியக் காற்றில் குடை மறு பக்கமாகத் திரும்பி விட்டது. மழை கோட்டை இறுக்கிப் பிடித்தவாறு, “ஆனாலா மேல வாங்க மேல வாங்க” என்று சத்தமிட்டான். ஏன்னதான் கம்பனிக்கு உழைத்துக் கொடுத்தாலும் ‘ஆனாக’ மீது கொஞ்சம் கருணையுள்ள கங்காணிகளும் இருக்கத்தானே செய்கிறார்கள்.

நெத்திக் கான் எல்லாம் வெள்ள நீர் நிறைந்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது. எங்கும் ‘ஓ’ வென்ற சத்தம். ஐந்தாம் நம்பப்ர மலையிலிருந்த பெரிய கருப்பந்தேயிலை மரம் வீசும் காற்றுக்கு ஒரு பக்கமாக சாய்ந்தது. ஏறத்தாழ நூறு வருடங்கள் வயதுள்ள மரம் தோட்ட மக்கள் சமய வேறுபாடில்லாமல் கும்பிடும் வனத்து சின்னப்பர் கோயில் அந்த மரத்தின் அடியில் தான் இருந்தது.

“மரம் சாயிது...சாயிது” ஒரே சத்தமாக இருந்தது. அப்படியே வேரோடு சாய்ந்தது மரம்.

“புள்ளக் நல்லபடியா வந்து சேந்திடனும் சாமி. அம்மா... மாரியம்மா... எந்த புள்ளகளுக்கும் கஸ்டம் வந்திர கடாது கடவுளே” கோயில் இருந்த பக்கம் பார்த்து கும்பிட்டாள் ராசாத்தி. சிறு பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பிவிட்டு வேலைக்கு வந்த எல்லா தாய்மார்களுக்கும் ஒரு கலக்கம் ஏற்பட்டது.

“ஒன்னுக்கும் யோசிக்காத ராசாத்தி புள்ளக் கை வந்து சேர்ந்திடும் எங்கவுட்டு புள்ளக் ஞம் ஸ்கலுக்குப் போயிருக்கு” ஒருவருக் கொருவர் ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

“பத்து புள்ளக்கிட்ட ஸ்கலுக்குப் போயிருக்கு காலயில் கண்டிட்டு தானே வந்தே எல்லாரும் சேந்து தான் வருவாங்க யோசிக்காதீங்க” கங்காணியும் ஆறுதல் சொன்னார். கங்காணியின் மகன் ஏ.எல் படிக்கும் மாணவனாவான். தோட்டத்தில் தனது மகன் அவ்வளவாக நல்ல பேர் எடுக்கவில்லை என்பது அவருக்கும் தெரியும்.

“கங்காணி ஒரு ஓட்டம் ஓடி பாத்திட்டு வந்திரவா”

“கொஞ்சம் இருங்க புள்ளகளா இப்பதான் பதனொன்னே முக்கா பனிரெண் டுக்கு விடுறே..”

இங்கிருந்து பார்க்கும் போது ஸ்கல் லயம் ஒன்றுமே கண்ணுக்குத் தெரியாது. தொழிலாளர்கள் வான்த்தைப் பார்ப்பதும் ஸ்கல் பக்கம் பார்ப்பதுமாக இருந்தார்கள்.

“சரி கொழுந்து நிறுக்கிற எடத்துக்குப் போங்க ஒரு மணிக்கெல்லாம் மலைக்கி வந்திரனும். நா ஏச்சி வாங்க ஏலாதப்பா சொல்லி புட்டே” சத்தமாக சொன்னார்கங்காணி.

அந்த மழையிலும் வழுக்கும் படிகளிலும் விரு விருவென கீழே இறங்கினாள் ராசாத்தி. கூடைபாரம் ஒரு பக்கமாக இழுத்தது. காற்றின் வேகம் மறு பக்கம் தள்ளியது. பின்னைகளின் கவலையிலிருந்த தாய் மார்களும் அவளோடு சேர்ந்து கீழே இறங்க முற்பட்டார்கள்.

“பாத்து போ ராசாத்தி” முன்று தொழிலாளர்கள் ஒரே நேரத்தில் சத்தமிட்டார்கள். லட்சமியும் அவளோடு ஓடிப் பார்த்தாள். சரி வரவில்லை.

“கூடய ஏறக்கி வச்சிட்டு போ ராசாத்தி நான் நிறுத்திட்டு வாரேன்”

கூடையை இறக்கி வைத்து வாஞ்சை யோடு லட்சமி முகத்தைப் பார்த்தாள் ராசாத்தி.

“மகேன் குமாரு வீட்டில் தான் இருப்பான். கூட்டிக்கிட்டு போயி பாரு வீட்டுக்கு வந் திருக்குங்க. இல்லாட்டி ஸ்கலுல தான் புள்ளக் கீருக்கும்”

அவள் இன்னும் வேகமாக இறங்கினாள். பிள்ளைகள் நனைந்து போய் வருவது போல வும் மழை நீரை தனது கொங்கானியிலே துடைத்து விடுவது போலவும் நினைவுகள் வந்து போயின். கூடைகளை சுக தொழி லாளர்களிடம் கொடுத்துவிட்டு அவளுக்குப் பின்னே வந்து கொண்டிருந்தவர்களை அவள் கவனிக்கவே இல்லை.

பல காலமாக பிள்ளை இல்லாமல் இருந்து நக்கல் நெயாண்டிகளைக் கேட்டு அலுத்துப் போனவள். இரட்டைப் பிள்ளைகள் கிடைத் ததும் கிடைத்த சந்தோசம் இன்றும் தொடர்கிறது.

“நம்ப மகேன் வீட்டுக்கு வந்துட்டானாம் பயப்புடாம் போ ராசாத்தி” கங்காணி சத்தம் போட்டு சொல்வது கேட்டது.

“லலிதாவும் சரிதாவும் ஸ்கலுலேயே இருக் கிறங்க அத்த. நாங்க வெல்லனாவே வந் திட்டோம். சேரும் இருக்கிறாரு” இவளது பட்டப்பை விளங்கிக் கொண்டு தொங்க வீட்டுப் பிள்ளை மாலதி சொன்னாள்.

மாரியம்மா கோயிலைக் கடந்து ஆடு பாலத்துக்கு மேலே வந்துவிட்டாள் ராசாத்தி. பொகவந்தலாவை பகுதியிலிருந்து வேரோடு பிடுங்கிக் கொண்டு வந்த மூங்கில்கள் பாலத் தில் மோதி நின்றதால் வெள்ள நீர் பாலத் துக்கு மேலே பாய்ந்துக் கொண்டிருந்தது. அவளுக்குப் பசீர் என்றிருந்தது. அவளுக்குப் பின்னாலேயே வந்தவர்களில் ஜந்து பேர் வந்து, சேர்ந்து விட்டனர்.

“பாலத்துல் தண்ணி கூட போகுது. எப்புடி போறதுன்னு தெரியலயே” சற்று வயதான் சிவன்ம்மா கேட்டாள்.

ராசாத்திக்கு எதுவுமே கேட்கவில்லை. முழங்கால் அளவு பாய்ந்து கொண்டிருந்த வெள்ள நீரை சலக் சலக் என மிதித்தவாறே கம்பியைப் பிடித்த வண்ணம் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தாள்.

“பலக கழன்றிருக்கும் பாத்து போங்க” ஒவ்வொருவரும் சொல்லியவாறே பின் தொடர்ந்தனர்.

“நாசமா போனவனுங்க. பெரிய ரோட் டெல்லாம் போடுறானுங்க. இந்த பாலத் தெருசி தர மாட்டேனுங்கிறானுங்களே” கமலா சற்று சத்தமாகவே சொன்னாள். காலமெல்லாம் தொழிலாளர்களைக் காட்டிக் கொடுத்த தொழிற் சங்கமொன்றின் தோட்டத் தலைவி தான் அவள்.

“எல்லாம் ஒங்க ஆளுக தானே” சொல்லி வைத்தால் போல் ஒரே நேரத்தில் கருத்தைக் கூறினார்கள் வந்தவர்கள்.

ஒரே ஒட்டமாக ஓடினாள் ராசாத்தி. பாடசாலையில் ஆரம்பப் பிரிவு கட்டிடத்தின் கூரை கழுன்று வீசுப்பட்டுக் கிடைத்து. அதிபரும் ராம் சேரும் ஏனைய சிலரும் கூரை சீட்டுகளை அகற்றிக் கொண்டிருந்தனர். வேகு வேகு என்று வந்த தொழிலாளர்களைக் கண்டு விட்டனர்.

“சேர் என்னுட்டு புள்ளசு இங்க இருக்கிறதா சொன்னாங்களே. எங்க இருக்காங்க” அவளது கண்கள் கலங்கி இருந்தன.

“யாரு லலிதாவும் சரிதாவுமா? ஒப்பில் கிட்ட தான் இருந்தாங்க. அர மனித தியாளத்தக்கு முன்னமே பேயிட்டாங்களே”

“ஜையோ இன்னும் வீடு வந்து சேரவியே. ரோட்டுலயும் காணவியே” தலையில் அடித்துக் கொண்டு அழுத் தொடங்கினாள்.

“அம்மா வந்தவன் போரோம் சேருன்னு சொல்லிக்கிட்டு இருந்தாங்க...வந்து பாத்தா காணோம்... யோசிக்காதீங்க அம்மா. கெட்டிக் கார புள்ளசு. எங்கயும் போக மாட்டாங்க வாங்க போய் பார்ப்போம்” தொழிலாளர்களோடு வேகமாக புறப்பட்டார் ராம்.

ரெட்டு படங்கோடு நடந்து செல்லும் ராசாத்தியையும் தொழிலாளர்களையும்; பின் தொடர்ந்து வேகமாகப் போவது கஸ்டமாகவே இருந்தது. எல்லோரையும் முந்தி ராசாத்தி வேகமாகப் போனாள்.

ஆபோலத்துக்கு அந்த பக்கம் தோட்டமே கூடி விட்டது. ராசையாவுக்கு பலர் ஆறுதல் சொன்ன வண்ணம் இருந்தார்கள். பிள்ளைகள் இன்னும் வீடு போய் சேரவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டாள்.

“ஜையோ நா பெத்த சாமிகள் காணவியே” காற்று மழை சத்தத்தை மீறி கேட்டது அவளது குரல்.

பாலத்தின் ‘பீச்சாங் கை’ பக்கம் இருந்த கம்பி அறுந்து போய் இருந்தது. வெள்ளம் சற்றுக் குறைந்திருந்தது. அங்குமிங்கும் கண் களை திருப்பியவாறே மெதுவாக பாலத்தில் நடந்தாள். நடுங்கும் அவளது கைகளை இறுகப் பிடித்துக் கொண்டாள் ஒரு தொழிலாளி.

“குமாரி.. அங்க பாரு புள்ளவுட்டு சப் பாத்து மாறி இருக்கு” பாலத்தின் கம்பியில்

சிக்கியிருந்த வலது காஸ் சப்பாத்தை அப் படியே கையை வைத்து எடுத்தாள். முன் பக்கம் கிழிந்து போயிருந்த சரிதாவின் சப்பாத்து தான். அவள் ஊகித்தக் கொண்டாள்.

“ஐயோ... புள்ள போச்சே... லலிதா... சரிதா..” அவளது சத்தம் மலைகளில் கேட்டு எதி ரொலித்தது. தனது இரத்தமெல்லாம் காய்ந்து விட்டது போல் இருந்தது. அப்படியே மயங்கி விழுந்தாள்.

ஏறத்தாழ ஐம்பது இளைஞர்கள் பாலத் துக்குக் கீழே இறங்கி ஆறு ஓடும் பக்கமாக விறு விறுவென சிறிதாக வளர்ந்திந்த மூங்கில் தூர்களை விலக்கிக் கொண்டு பிள்ளைகள் தேடினார்கள். சீனாவின் செம்படை இறங்கியது போலிருந்தது.

“அந்தா பாரு பேக்கு”

பாய்ந்து போய் எடுத்தான் சேகர். நீரில் ஊறிப்போய் இருந்தது. என்ன நடந்துள்ளது என்பதை ஓரளவு ஊகித்து விட்டார்கள் பொடியன்கள். அவர்களின் வேகம் மேலும் கூடியது.

“ஏய் கவனமா ஏறங்குங்க”

சரியாக ஒரு மணித்தியாலமாக எல்லா இடமும் தேடி விட்டார்கள்.

“அங்க பாருங்க கல்லுக்கு இடயில் காலு தெரியுது” முன் பக்கம் வெள்ள நீரில் இறங்கவே கஸ்டமாக இருந்தது. நீர் விடாமல் பாய்ந்துக் கொண்டிருந்தது. பன்னீர்செல்வம் பாய்ந்து இறங்கினான். நல்ல நீச்சல் தெரிந்த ஆம்பள. பாறையில் காலை வைத்து அப்படியே வழுக்கியபடி கீழே போய் விட்டான்.

“பொந்துக்குள் சிக்கி இருக்கு மச்சான்” இரண்டு மூன்று நிமிடங்கள் பன்னீர் நீருக்குள். வெள்ளை உடுப்போடு சரிதாவின் உடல் அவனால் இழுத்து எடுக்கப்பட்டது. தனது தங்கையை இழந்தது போலிருந்தது அவர் களுக்கு.

அப்பொழுது தான் பொலிசாரும் வந் திருந்தனர். விசாரணை பதிவுகள்.

பொடிய ஹௌஸ்பிட்டலுக்குக் கொண்டு போகனுங்” தமிழ் தெரிந்த பொலிஸாக இருக்க வேண்டும்.

மழை விட்டபாடில்லை.

இருண்டு விட்டது.

“அடுத்த புள்ளை எங்க” அதுவே எல்லோரினதும் கேள்வியாக இருந்தது.

மறு நாள் விடிந்தது. அடுத்த தோட்டத்து ஆளுகளும் வேலைக்குப் போகவில்லை. எங்கும் தேடினார்கள்.

வங்களா டிவிசன் இளைஞர்கள் கண்டு பிடித்து விட்டார்கள். நீர்ச்சுழியின் பக்கத்தில் வீசப்பட்டுக் கிடந்தது உடல்.

ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடி விட்டனர்.

“மழு நேரத்தல ஸ்கல் வச்சது பெழு தானுங்களே”

“புள்ளக யோசிச்சி நடந்திருக்கனும்”

“நாசமாப் போன மழு இன்னும் எத்தன பேர் கொண்டு போகுமோ தெரியல்”

“அவங்க அம்மாவுக்குப் புத்தியில்லயா”

“ராசையா காலுதான் போச்சி தலயுமா போச்சி சொல்லுங்கண்ணே”

வாயில் வந்தபடி கருத்துகள்.

ராசாத்திக்கு பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது போல் ஆகிவிட்டது. எழும்புவதும் விழுவது மாக இருந்தாள். ராசையாவுக்கு நெஞ்ச டைப்பு கிளங்கனுக்குக் கொண்டு போய் விட்டார்கள்.

மூன்றாம் நாள் அதே ஆடுபாலத்தைக் கடந்து உடல்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. ‘கரக்கோப்பு’ அந்த பக்கம் தான் இருந்தது. ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள், ஆசிரி யர்கள், மீடியாகாரர்கள், செல் போன்கள்...

“பாத்து போங்கப்பா. பலக கலன்டிருக்கு”

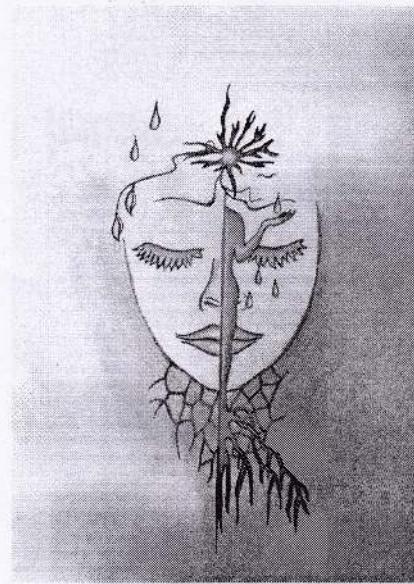
“ஏ ஒரே நேரத்துல எல்லாரும் போகா திங்கப்பா. கம்பி அறுந்து போகும். பத்து பத்து பேரா போங்க. என்னாத்த சொன்னாலும் வெளங்கித் தொலையாதே” கங்காணி பாது காப்பில் கவனமாக இருந்தார்.

“நம்ப வாழ்க்க மாறிதான் இந்த பாலமும் இருக்கு” கந்தையா தாத்தா சொன்னது யார் காதிலும் விழுந்ததாகத் தெரியவில்லை. ராசாத்தியின் சத்தம் அவளை அணைத் திருந்த லட்சமிக்குக் கூட கேட்கவில்லை. பிள்ளைகளின் முகத்தைப் பார்த்த உடனே ராசையாலை கூட்டிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள்.

ஆடுபாலத்துக்கு இனி என்ன பெயர்?

முகம்

நடுநீசி தாண்டிய மாநகரத்தின் சாலையில்
நடந்துகொண்டிருக்கிறேன்.
இரண்டாம் காட்சி முடிந்த திரையரஸ்கென்
சாலை வெறிச்சோடிக் கிடக்கிறது.
இயலாதவனின் குறியீழமுப்பத்தினதாக
இருளைப் போக்கும் முயற்சியில் தோல்வியுற்று
மின்னும் விளக்கின்மீது காற்று
தாசிகள்கொண்டு தழுவிச் செல்கிறது.
பெயர்தெரியாப் பூச்சிகளின் சப்தத்தில்
கானகத்தின் படிமய் வந்து செல்கிறது.
நடைபாறைத்தகளில் உறங்கும் இத்தேசத்தின் கடவுள்களை
நாளொரு அறிவிப்பின் பெயரால் இல்லாதழிக்க
சைத்தான்கள் பல்வேறு அவதாரங்களில் அரிதாரமிடுகிறது.
யாசகப் பாத்திரங்கள் சுத்தமாயிருக்கிறது
கடவுள் கருணை காட்டுவதேயில்லையென
விசனத்தோடு உறங்காயல் புரண்டுகொள்கிறது
பசித்த வயிறு.
கடவுளின்மீது மேகித்திருக்கும்
கலாச்சாரக் காவலர்களுக்கு
சைத்தான்கள் பரிசளித்திருக்கும் சொற்கள்
பல்லிலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன சுவர்கள்தோறும்.
கருவறை புழுக்கம் தாளாமல் தாமைத்துணியை மாற்றிவர
ஆலயத்திலிருந்து வெளியேறிய கடவுள்
சைத்தானால் வழிமறிக்கப்பட்ட அந்த முடக்கில்
அவசர ஊர்தி யாரையோ சுமக்கத் துவங்கியது.
இரவு என்பது உறங்குவதற்கில்லை என்ற
யவனிகாவின் கவிஞரதக்ஞோடு உறங்கிப்போனவன்
விரித்த காலை செய்தித்தாளிஸ்
வன்புணர்ந்து கொல்லப்பட்டவளின் முகம்
நேற்றைய இரவில் பார்த்த கடவுண்டையதாயிருந்தது.

சுகன்யா ஞானகுரி

விடுமலை ஓர் கனவு

விற்பனைக்குக் காத்திருக்கும்
தனம் வயல்வெளிகளும்,
கதிர்வீச்சுக்கரும் கோபுரங்கள்
புது வரவாகிப் போனதால்...

வங்கிகளின் வரிசையில்
கடனாளிகள் காத்திருக்க
வரிசுகளே,
சாராயக்கடைகளிலும்
கடலோரப் பூங்காக்களிலும்
காத்திருப்பு!

யாற் இன்று
பாற் ஆசிப்போனதும்,
சிவனும் புத்தனும்
வேறாகிப் போனதும்,
ஒரே தாயின் அன்றீஸ் பேதமேது ?
மதங்கள் வேறானாலும்
மனிதம் ஒன்றுதானே!

பண்பாட்டுச் சிகரமல்லவோ
நம்புமி,
பாற்பட்டு வீழ்வதா
நம் மக்கள்!
இது விடியலில்
ஒர் கனவல்ல,
இனி விடியலே
ஒர் கனவாகும் நாள்!

எழுத்துகளை சீடியும் சீடிவிடும்!

தீமைகளைச் சுடிடிரிக்கும்
சூரியக் கதிர்களைய்
நாளைய விடியலை
நமது கரம் படைக்கட்டும்!

அரிதீக்குக் குரல் கொடுக்கும்
சத்திய வேட்கையாய்
புதிதாய் ஒரு அத்தியாயம்
சரித்திரத்தில் முளைக்கட்டும்!

கழுகன விழிகளை
அகலத் தீற்று வைத்து
நேர் கொண்ட பார்வையால்
வையத்தை அளந்திடுவோய்!

நெருப்பாய் எரியும்
உள்ளத்துச் சுவாஸையை
எரியலையாய் தீரட்டியே
கயவரை அழித்திடுவோய்!

இயற்கையின் மேன்மையும்
மனிதத்தின் புனிதமும்
காக்கின்ற சந்ததிக்காய்
புதுப்பாதை அமைத்திடுவோய்!

காலங்கள் நேரங்கள்
காத்திருக்கத் தேவையில்லை
பற்றுவோய் கரங்களில்
யாற்றுத்தின் எழுதுகோலை!

புரட்சி ஒன்று வெடிக்கட்டும்
புதுமைப் பூங்கா மலரட்டும்
எழுத்துக்களே ஆயுதங்கள்
ஏந்திய கரம் விரையட்டும்!

மாதவி உமாகுதசர்மா

வேலனையூர் ரஜிந்தன்

மாதை வரோதயனின் 10^{ஆவது} ஆண்டு நினைவாக

மன்ற ஹாஸ்ர் பேசும் நடைச்சீத்திரம்

'விகாமத்து மன்னின் மாந்தர்கள்' நாலை முன்வைத்த ஒரு பார்வை

தேவ சபா தனுஜன்

மன்ற வாசம் என்பது, வெறுமனவே நீண்ட வரட்சியின் பின்னர் புழுதியின்மீது பெய்கின்ற மழையின் காரணமாக இடம் பெறும் இரசாயண மாற்றத்தினால் ஏற்படும் முக்கை அரிக்கும் மனம் மட்டுமல்ல, அது அந்த மன்னில் வாழ்கின்ற உயிர்களின் வாசம், உழைப்பின் வாசம், எனவேதான் நாட்டார் என அடையாளப்படுத்தப்படும் மக்கள் கலைகளும் இலக்கியங்களும் மன்ற வாசம் வீசுவனவாய் அமைகின்றன.

அத்தகைய மக்கள் இலக்கிய வரிசையிலே உருவானதொரு புது வரவாகவே, கற்பனைக் கலப்பற்ற உண்மை மனிதர்களின் கதைகளை விபரணமாகக் கூறும், மாவை வரோதயனின் விகாமத்து மன்னின் மாந்தர்கள் என்ற நடைச் சித்திரம் அமைந்திருக்கின்றது.

இந்தக் கதைகள் எழுதப்பட்ட இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளின் பின்னரைப் பகுதி யில், இருபுது வருடங்களைத் தொட்டு நின்ற, விகாமம் வடக்கு மக்களின் இடப் பெயர்வின் நெருக்கடிகளுக்கு, ஒரு சிறிய வலி நிவாரணியாக இந்நால் அமைந்துள்ளது.

சொந்த மன்னைத் தொலைத்த மக்களின் மனதில் நிற்கும், நினைவுகளில் நிலைத்து விட்ட மனிதர்கள், மரம், செடி, கொடிகள், விலங்குகள், கட்டடங்கள் என்பவற்றை மீள ஒருதரம் நினைத்துப் பார்த்து, அந்த இனிமையான வாழ்வை எண்ணி மகிழ்ந்திருக்க ஒரு வாய்ப்பை இதில் இடம்பெறும் பத்துக் கதைகளும் வழங்குகின்றன.

மனித நாகரிக வரலாற்றில் வேகமான மாற்றம் இடம்பெற்ற வேளையில் நாம் வாழ்ந்திருந்தோம். கடந்த இருபதாம் நாற்றாண்டில் இடம்பெற்ற அந்த மாற்றத்திற்குச் சாட்சிகளாக இந் நடைச் சித்திரத்தில் வரும் பாத்திரங்களும், சம்பவங்களும் பழக்கவழக்கங்களும் விளங்குகின்றன.

1978 களின் பின் இலங்கையில் ஏற்பட்ட வேகமான சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டு மாற்றத்தின் காரணமாக மறைந்தும், மறந்தும் போய்விட்ட பல விடயங்களையும் மீட்டுத் தருவதாக அவை அமைந்திருக்கின்றன.

இக் கதைகளின் களம் எவ்வித சமூக, பொருளாதார பாரபட்சங்களும் இன்றி மாவிட்டபுரத்தின் பளை, தையிட்டி, கூத்தி யாவத்தை ஆகிய கிராமங்களின் குச்ச ஒழுங்கைகள், மூலை முடுக்குகள் தோறும் பரந்து விரிகின்றது. அவற்றின் ஒவ்வொரு அங்குலத்திலும் தம் பாதங்களைப் பதித்து வாழ்ந்த மனிதர்களைப் பேசுகின்றது.

இக் கதைகளில் வரும் மனிதர்களில் அனேகர், செம்பாட்டு நிறமாக இருக்கும் உடையும், சேட் போட்டறியாத தேகழும், செருப்பைக் காணாத பாதமும் உடையவர்களாக, ஓய்வற்ற உழைப்பாளர்களாக உள்ளனர். இவர்களிடம் உள்ள சிறப்பு ஏதோ ஒரு வகையில் ஏனையோறில் இருந்து வேறுபட்டு, சிறுவர்களைப் பெரிதும் கவரும் பண்புகளுடன் இருந்ததே.

மாவை வரோதயன் இக் கதைகளில் காங்கேசன்துறையின் சீமெந்துத் தொழிற் சாலையின் தொழிற்சங்கத் தலைவர் (தலைவர் தவராசா), மத்திய வங்கியில் வேலை செய்துவிட்டு ஆலய பரிபாலகராக இருப்பவர் (குழந்தை குமாரசாமி) தொடக்கம், கூலி வேலை செய்யும் தொழிலாளி (பரந்தன் பாலசிங்கம்) வரைக்கும் பதின்ம வயதில் தன்னைக் கவர்ந்த நபர்களைப் பற்றியன வாகக் கதைகளை வடித்துள்ளார். இதில் குறிப்பிடத்தக்க விடயம் யாதெனில், சமூகத் துக்கு தீங்கானவர்கள் யாரையும் மன்றாசனையின் மறுபக்கம் என்ற பெயரில் அடுத்த தலைமுறைக்கு அறிமுகம் செய்து

தாயகம்

ஓசஸ்ட் - ஓக்டோபர், 2019

வைக்கும் ஆளுமைப் பிறழ்வை இவர் தன் பதின்ம வயது தொடக்கம் கொண்டிருக்க வில்லை என்பதாகும்.

அறுபதுகளின் பிறபகுதியில் இடம்பெற்ற மிகவும் முக்கியமானதொரு வரலாற்று நிகழ் வான், தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கத்தின் ஆலய நுளைவுப் போராட்டம் நடந்து வெற்றிபெற்ற, மாவிட்டபுரத்தைக் களமாகக் கொண்டு உருவான இவ் விபரணைக் கதைத் தொகுப்பின் முதலாவது கதையாகச் சாதி மறுப்புத் திருமணம் செய்து, அதேநேரம் தனது உறவினர்களையும் அனுசரித்து வாழும் நுளம்பு நாகரத்தினத்தைப் பற்றியதாக அமைந்திருப்பது, சமூக மாற்றம் மக்களால் எதிர்கொள்ளப்பட்ட விதத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதே நேரத்தில் இன்னொரு கதையின் நாயகரான மேசன் மகாலிங்கத்தை சாதி ஆதிக்க சிந்தனை மாலி என்று அழைக்க வைக்கின்ற நூதனமும் சமூகம் மாறும் வேகக் குறைவை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

இதேபோன்று ஏனைய கதாபாத்திரங்களிலும் மாற்றுச் சிந்தனையும், விதிவிலக்கான அம்சங்களும் காணப்படுகின்றமையை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. அதாவது,

“ஜந்து பெண் பெற்றால், அரசனும் ஆண்டியாவான். ஆனால், மாங்கண்டு மதியாபர ணத்தார் ஏழு பெண்களைப் பெற்றும், அரசனாகத்தான் இருக்கிறார்.”

என்பன போன்ற, முற்போக்கான சிந்தனை உடையோரையும், வீட்டிலுள்ள ஆடு, மாடு, கோழி, நாய் ஆகியவற்றையும் தம் குடும்ப உறுப்பினர்கள் போலவே நேசிக்கும் மனிதர்களையும், ஓய்வற்ற உழைப்பாளர்களையும், சமூக அக்கறை உடையோரையும் மாவை வரோதயன் ஏனையோரில் இருந்து வேறுபடும் கவர்ச்சிகரமான சிறப்பியல்புகளுடையோராக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

மேலும், இக் கதைகளில் அந்தக் காலத்து ஆசிரிய - மாணவர் உறவு. சுதேசிய வைத் துயர் - நெடுந்தாரம் பிரயாணம் செய்துவரும் நோயாளருக்குமான பிணைப்பு, தொழிற்சங்கத் தலைவரின் அற்பணிப்பு ஆகிய பல விடயங்கள் மிகவும் அழகாகப் பேசப்படுகின்றன.

இக் கதைகளில் வெளிப்படும் பாத்திரச் சித்தரிப்புகளும், காட்சி வர்ணனைகளும் ஓவியங்கள் போல வாசகர் மனதில் காட்சி களை விரித்துச் செல்லும் ஆற்றல் வாய்ந்தனவாக, இலகுவான மொழிநடையில் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இக் கதைகளில் பயன்படுத்தப்படும் 70 ஆம் ஆண்டுகளில் யாழிப்பாணத்தில் புழக்கத்தில்

இருந்துவந்த சொற்கள் குருசுக் கடகம், பதனம், முதுகண்டுப் பால், குல்லான் போன் றவை வாசகரை அந்தக் காலத்திற்கு கொண்டு செல்வதுடன், வரலாற்று மொழியியல் ஆய்வு களுக்கும் உதவுகின்றன.

மாவை வரோதயனின் நகைச்சலை உணர்வு இத் தொகுப்பின் பலவேறு இடங்களில் வெவ்வேறு விதமாக வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது. ஒவ்வொரு கதையின் தலைப்பும் அதில் வரும் பிரதான பாத்திரங்களின் நகைச் சுவையான முன் அடைகளைக் கொண்டு — சுருட்டுச் சங்கரி, குழந்தை குமாரசாமி, சகலகலா சுந்தரமூர்த்தி போன்ற கூப்பிடும் பெயர்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ளனம் குறிப்பிடத் தக்கது.

அவரின் நகைச்சலை இளையோடக் கதை சொல்லும் திறம் வாசிப்பை இலகுவாக்கிறது. மகிழ்ச்சியைத் தோற்றிவிக்கிறது. உதாரணமாக நுளம்பு நாகரத்தினம் என்ற கதையில் வரும்,

“...நேரம் காலை ஏழு மணி தாண்டியி ருக்கும். ரத்தினம் அண்ணரின் வீட்டு ஒழுங்கைக்குள் சந்திரன் காரோடு வருகிறான். அவனுக்கு வயது ஏழு இருக்கும்.”

“...மாமி உள்ளே இருந்து நெருப்பெடுத்தார். சந்திரன் முன்னெச்சரிக்கையாக காரை றிவேர்ஸ் செய்து, படலையில் இருந்து இருப தடி தூரம் பின்னோக்கி வந்து நின்றான்.”

போன்ற பகுதிகள் அதற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிடவல்லன.

இக் கதைகளில் பாத்திர விபரணம் பிரதானமாக இருந்தாலும், சிலவற்றில் எதிர்பாராத திருப்பங்களும், முடிவும் அமைக்கப்பட்டிருப்பது ரசனையைக் கூட்டுகின்றது.

சொந்த மன்மீதும், அம் மன்னை நேசித்து வாழ்ந்த மனிதர்கள் மீதும், குறிப்பாக உழைப்பாளர்கள் மீதும் மாவை வரோதயன் கொண்டிருந்த பற்றும், சொந்த ஊர் மீதான உறுதியான நேசமும் இந்துவின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது.

கடந்த காலத்தை மீட்டிப்பார்க்கும் இலக்கியம் இழந்த வாழ்வைத் திருப்பித்தரும். எதிர்கால வாழ்வைத் திட்டமிட உதவும். மாவை வரோதயனின் இப் பதிவு ஒரு வரலாற்று ஆவணமாக இன்று திகழ்கின்றது.

○

அங்கோலலையும் பங்குகறியும்

ஸ்ரீமுக்ஷி ஆ. ராம்குமார்

தேவை

"இந்தா சீக்கிரம் எந்திரிச்ச போ" மனி அஞ்சாச்சி இன்னேரம் மாட்ட சாய்ச்சிருப் பாங்க என்று அம்மா, அப்பாவின் முதுகில் தட்டி எழுப்பினாங்க.

அப்பா வேகமாக எழுந்து சொம்புல தண்ணிய மொன்று முகத்தை கழுவிட்டு, சட்டை மாட்டிக்கிட்டு சாமி போட்டோ மேல் இருந்த காச எடுத்துக்கிட்டு போனார்.

முருகன் மாமாவுடன் சேர்ந்து நான்கு பேர் மாட்டின் கால்களை கயிற்றால் கட்டி சாய்த்து சானம் பிடித்த கூர் கத்தியால் கழுத்து பகுதியில் அறுத்து இரத்தத்தை பெரிய அன்னக் கூடையில் பிடித்து வைத்தார்கள். மாட்டு இரத்தம் உடம்புக்கு நல்ல சூறு சூறுப்பை தரும் என்று போட்டி போட்டு அதிக காசக்கு வாங்கி செல்வார்கள். பிறகு தோலை உறிக்க ஆரம்பித்தார். தோலை உறிப்பது சாதாரண விசயமல்ல. கடினமான வேலை. தன் உடல் வலு அத்தனையும் காட்டுவதற்கான முக்கியமான இடம்.

முருகன் மாமாவுடன் இரண்டு ஆட்கள் கறியை அறுப்பதற்கு கூட இருந்தார்கள். அவர் சொல்ல சொல்ல மற்ற இருவரும் உடன் அறுக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

ஒருபுறம் மாட்டை அறுப்பது மும்பர மாகவும் வேகமாகவும் நடந்து கொண்டே இருந்தது. இதனாடே கறி வாங்க வந்திருந்த ஒவ்வொருவரும் தனக்கு தேவையான கறியை கத்தி சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள்.

மாட்டை தோலுரித்து கூறுப்போட்டு பிரிப்பதற்குள் மனி 5:30. ஆச்சு. சீக்கிரம்

வந்தா தா நல்ல கறியா கிடைக்கும் என்ப தால் கூட்டம் அதிகமாக கூடியிருந்தது. இளமாடா இருந்ததால் நானும் அப்பாவும் சீக்கிரம் போனோம்.

மாடு அறுக்கும் அன்றைக்கு முருகன் மாமா தான் பெரிய கபஞ்சமான். மற்றவர்கள் எல்லோரும் அன்னைக்கு அவருக்கு வேலைக் காரர்கள் மாதிரி தான்.

கறியை பங்கு போட்டு வைக்க வைக்க மறுபுறம் ராசாத்தி அக்காகிட்ட எல்லோரும் தமக்கு எத்தனை பங்கு வேண்டும் என்று சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள்.

ஒவ்வொருவரும் சொல்ல சொல்ல பெயரை எழுதிக் கொண்டு காசை வாங்கி ஒரு மஞ்சள் பையில் போட்டாங்க.

அந்த பணம் முழுதும் மாட்டினுடைய ரத்தக் கறைகள் படித்திருந்தது.

அதை எதையும் பொருட்படுத்தாமல் வாங்கி பையில் போட்டுக்கொண்டு பெயரை எழுதி கொண்டிருந்தார்கள்.

என்ன ராச மாமா என்ன வேண்டும் என்று அப்பாவை பார்த்து முருகன் மாமா கேட்டார். உடனே உனக்கு தெரியாதா மாப்ள என்ற அப்பா சொன்னவுடன் சிரித்துக் கொண்டே சரி என்று சிரித்தார்.

பெயர் எழுதியப் படி ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்களுக்கான பங்கு கறியை கொடுத்தார். கறிக் கொடுத்து முடியும் நேரத்தில் அதிகாலை விடியல் தென்பபட்டது.

மாட்டுக்கால் சூப் உடம்பில் உள்ள சளி, நீர் கோப்பு சரியாவதற்கும், ஆபரேன் செய்த

வர்களுக்கு உடம்பு தேற்றுவதற்காக குடலையும், சரலையும் வந்திருந்த ஒவ்வொருவரும் தமக்கு வேண்டியதை கேட்டு வாங்கி சென்றார்கள்.

நானும் அப்பாவும் கடைசி வரையிலும் அங்கே தான் நின்றோம். முருகன் மாமா எப்போது எங்களுக்கு தேவையான தனிக்கறி யையும், இரத்தத்தையும் ஆரம்பத்திலே எடுத்து வைத்து விடுவார். இருந்தாலும் அதை அவர் உடனே தர மாட்டார். வேறு யாரவது பார்த்தால் அவங்க மட்டும் தா காசு தராங்கலா நாங்களா தரலையா என்று கேட்டு கோவித்து கொள்வார்கள்.

எல்லா வேலையும் முடியும் நேரத்தில் சண்முக நாடார் வந்து இந்த இரண்டு கிலோ நல்ல கறியா குடு என்றார். கறி எல்லாம் விற்றாசி விட்டது. எங்களுக்கும், முருகன் மாமாவுக்கும் எடுத்து வைத்திருந்த நான்கு கிலோ கறி மட்டும் தான் மீத மிருந்தது. அவர் கேட்டவுடனே கறி தீர்ந்து விட்டது என்றார். ஆனால் நாடார் பிடிவாதகாரர் ஊரில் பணத்தில் பெரிய ஆள் வேறு. பகைச்சிக்க முடியாது இருந்தாலும் வேறு கறி இல்லை என்பதால், மீண்டும் கறி இல்லை எல்லாம் விற்று தீர்ந்து விட்டது என்றார். எனக்கு மட்டும் இப்போ கறி தரல ஊர் முழுக்க , நீசீக்குவந்த மாட்ட கறி போடுறனும் இல்லனா இந்த ஊர்ல எங்கயும் கறி போட முடியாத மாதிரியும் என்னால் பன்ன முடியும் என்றார். தயக்கத்துடன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் ராசாத்தி அக்கா அவங்களுக்கு எடுத்து வைத் திருந்த கறியை கொடுத்தார்கள். காச வீட்டை வந்து வாங்கிட்டு போ என்று சொல்லி விட்டு, கறியை காய்கறி கூடையில் வைத்து கடை தெரு வழியா சென்று அவர் வீட்டை அடைந்தார்.

கறி திங்குறோ, மாட்ட அறுக்குறோனு சொல்லி தா நம்மல ஒதுக்கி வச்சானுங்க. ஆனா இவனுங்க எல்லா கறி திங்குறானுங்க. இப்ப இவனுங்க கறி திங்க ஆரம்பிச்க கறி விலையும் ஏத்திட்டானுங்க, மாட்டு விலையும் கூடி போச்சு மாட்டு தீவனம் விலையிம் ஏறிப் போச்சு என்று புலம்பினார் முருகன் மாமா.

சரி, நீங்க கிளம்புங்க மாமா என்று அப்பாவிடம் சொன்னார். அப்பா உடனே எங்களுக்கு வைத்திருந்த கறியில் ஒரு பங்கை மாமாவிடம் கொடுத்தார். மாட்டை அறுக்குர நமக்கே கறி மிஞ்சமாட்டுக்குது, இதுல ஸாபமும்

வேர ஒன்னுமில்லை என்றார்.

மாட்டை வாங்கி அதை பத்து பதினெந்து தீவனம் போட்டு உடம்ப தேத்தி அறுத்து முடிச்சு காச கைக்கு வந்ததயம். ஆள் கூலி, வண்டி செலவு, மூ செலவு, தரகு செவு எல்லாம் போக ஆயிரம் தா மிஞ்சது. இத வச்சு குடும்பத்த நடத்தரத்துக்குள் போதும் போதுனு ஆகுது என்று மேலும் புலம்பினார். பிறகு நானும் அப்பாவும் வீட்டை வந்து சேர்ந்தோம்.

வந்தவுடனே அம்மாவுக்கு ஒத்தாசைக்கு கறியை தேவையான அளவுக்கு நறுக்கி, தண்ணீரில் இரண்டிற்கு மூன்று முறை அலசி கொஞ்சம் உப்பு, மஞ்சள் தூள் தூவி நன்கு கிளரி விட்டு வைத்தார்.

ஏங்க அம்மா மாட்டுக்கறி குழம்பு வைப் பதில் கை தேர்ந்த வித்தைக்காரி.

உங்களுக்கா சிறு செய்முறை குறிப்பு:

1. அலசி வைத்த கறியை மன் சட்டியில் போட்டு கொஞ்சம் தண்ணீர் ஊற்றி, தேவையான அளவு உப்பை போட்டு வேக வைக்க வேண்டும்.

2. நன்கு வேகவைத்த பிறகு கறியை அடுப்பில் இருந்து இறக்கி விடவும்.

3. உப்பு கறி அருமையாக இருக்கும். அதோடு அதில் உள்ள நீர் சூப்பிற்கு சமானது. கோடி ரூபாய் கொடுத்தாலும் அந்த சுவை கிடைக்காது.

4. ரெடிமேட் மசாலா பயன் படுத்த கூடாது.

5. காயந்த மிளகாய்மல்லி, வறுத்த அரிசி, பட்டைகிராம்பு அனைத்தையும் அரைத்து மசாலா தயார் படுத்தி கொள்ள வேண்டும்.

6. மன் சட்டியை அடுப்பில் வைத்து சட்டி சூடேறியப் பிறகு நல்லெண்ணையை ஊற்றுவும். அதனை அடுத்து கடுகு, சீரகம், கருவேப்பிலை, வெங்காயம் போட்டு நன்கு வதக்க வேண்டும்.

7. பின்பு போதுமான தக்காளியை போட்டு வதக்கவும். அதனடுத்து வேக வைத்த கறியை கொட்டி நன்கு கலக்க வேண்டும்.

8. கொஞ்ச நேரம் அதனுடே அரைத்து வைத்த மசாலாவையும் கறி வேக வைத்து அதிலிருந்து எடுத்த நீரையும் ஊற்ற கொஞ்ச நேரம் கொதிக்க விட வேண்டும்.

9. பிறகு அரைத்த மசாலாவுடன்

கொஞ்சம் புளி கரைசலையும் சேர்க்க வேண்டும்.

10. கடைசியாக தேவையான அளவு உப்பு, காரம் பார்த்து நன்கு கொதிக்க விட்டு இறக்கவும்.

11. இறக்கும் முன்பு நறுக்கி வைத்திருந்த மல்லி, புதினாவை போட்டு, முடி அதன் பின் இறக்கவும்.

கொதிக்கும் போதே மசாலா வாசனை முக்கை துளைக்கும்.

அப்பாவும் நானும் குளித்து முடித்து விட்டு ஞாயிற்றுக் கிழமையை கறி சோற்றோடு ஆரம் பித்தோம். கொஞ்சம் நேரம் கழித்து முருகன் மாமா எங்க தெரு பக்கம் வருவதை பார்த்து, என்ன மாப்ள இந்த பக்கம் என்று அப்பா கேட்டார். வேற ஒன்னுமில்ல மாமா இன்னும் கொஞ்ச ஆளுங்க காச கொடுக்கல, அதா வாங்கிட்டு போகலாம்னு வந்த என்றார். என்ன யாரவுது கொடுத்தாங்களா என்றார். எங்க போய் கேட்டா வாய் உள்ள போறதுக் குள்ள காசனு வந்துறோ பொறவு எப்படி ஒட்டப்பல ஒட்டும்னு எல்லோரும் என்ன திட்டி தீக்குதுங்க. அதா நாளைக்கு கேட்க வாம்னு வந்துட்ட. அப்படியே ஒரெட்டு நாடார் ஊடுவெற போய்ட்டு வந்துறெனு மாமா கிளம்பினார்.

ஒன்னுக்குள்ள ஒன்னா இருக்குற சனமே இப்படி பேசுதுங்க, இந்த நாடா எப்படி உடனே காச கொடுக்கப்போறா என்று அப்பா முனங்கி கொண்டே வீட்டிற்குள்ளே சென்றார்.

அன்றைய பொழுது அப்படியாக கழிந்தது.

மறுநாள் எப்போதும் போல மக்கடைக்கு மூல குடிக்க சென்ற அப்பா ரொம்ப நேரமா கியும் வீடு வந்து சேரவில்லை. பலருக்கும் மக்கடை தான் பெரிய உலகம். செய்தி சேகரிக்கும் இடம். வேலை கேட்கும் இடம். அதிகாரத்தை காட்டும் இடமாவும் இருக்கிறது. கொஞ்ச நேரம் கழித்து அப்பாவும் முருகன் மாமாவும் வீட்டை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். முருகன் மாமா தலையில் காயத்திற்காக கட்டு போட்டிருந்தார். அந்த கட்டு சண்முக நாடாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. நேற்று காச கேக்க சென்ற போது, கறி கேட்ட இல்லனு சொல்லுற பயமே இல்லாம வீட்டு படி வர வந்து காச கேக்குற அந்த அளவுக்கு உங்களுக்கெல்லாம் திமிரு ஏறிப்போச்ச என்று சொல்லிக்

அடித்து விட்டதாக அப்பா எங்களிடம் சொன்னார்.

ஒரு ரூபாயும் காசதா ஆயிரம் ரூபாயும் காச, வாங்குன பொருளுக்கு தான் காச கேக்குறோம். என்ன பன்னுறது நம்மை சுற்றி இருக்கிறவங்க எல்லோரும் குனிந்து நின்னு சொல்லுங்க சாமினு சொல்லும் போது நாம் மட்டும் நிமிரந்து நின்னு என்னா? அப்படி கேட்டா கோபம் வருது. அதுக்குனு குனிச்சக் கிட்டே இருக்க முடியுமா என்ன என்று சொல்லி முருகன் மாமா ராசாத்தி அக்கா விடம் புலம்பினார். எங்க வீட்டிற்கும் அவங்க வீட்டிற்கும் இடையே எப்போதும் சுமுகமான ஒரு உறவு இருந்து கொண்டே இருக்கிறது.

அதனால் என்னவோ எங்களுக்குள் எந்த ஒரு பிரிவு வந்ததில்லை. அதனால் என்னவோ முருகன் மாமாவை அடித்ததை சொல்லி சொல்லி அப்பா கோபப் பட ஆரம்பித்தார். பிறகு அப்பாவும் முருகன் மாமாவும் சேர்ந்து எப்படியாவது நாடாரை அடித்து விட வேண்டும் இல்லையெனில் நேருக்கு நேர் நின்று கேவலமான வார்த்தை களால் திட்டி தீர்த்து விட வேண்டும் என்று முடிவு செய்தார்கள். அவர்களினுடைய கோபம் பேச்ச வார்த்தை வரையில் மட்டுமே நின்று விட்டது.

அப்படி காட்டு வேலை, பருத்திக்காடு என காலம் கழிந்து கொண்டே சென்றது. தீபாவளி பண்டிகை நெருங்கி வர, முருகன் மாமாவுமய ராசாத்தி அக்காவும் மாடு பார்க்க அலைந்து கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு ஓரிரு நாட்களில் இளமாடு ஒன்றை பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து பிடித்து வந்து ஒரு வாரம் தீவனம் போட்டு உடம்பை தேற்றி நார்கள். விடிந்தால் தீபாவளி மாட்டுக்கறிக்கடிமேன்டு அதிகம். அதுவும் இந்த உடையார், நாடார் என எல்லோரும் மறைமுகமாக தின்பதால் விலை வேறு அதிகமாகி விட்டது.

கறி கொஞ்சம் கூட மிச்சவதற்கான வாய்ப்பு இல்லை என்றாகி விட்டது எப்போதும் போல நானும் அப்பாவும் கறி எடுத்து வந்து சமைத்து சாப்பிட்டோம். நாடார் வந்து எப்போதும் போல கறி கேட்டார். கறி கேட்டவுடன் எந்த எதிப்பு மின்றி கொடுத்து அனுப்பிவிட்டார் ஒரு ஊழைச்செந்நாயைப் போல. அன்று எல்லோருடைய வீடும் புருதுணியுடனும் மசாலாக்களின் வாசனை யாலும் நிறைந்திருந்தது.

என்னா தா தீபாவளியாக இருந்தாலும் தொழில் தான் சோறு போடும் என்பது போல வேலையை மும்பரமாக செய்து கொண்டிருந்தான் முருகன் மாமா.

வேலையை முடிப்பதற்குள் ராசாத்தி அக்கா குளித்து முடித்து விட்டு புது சேலையைக் கட்டி கொண்டு கறியை சமைத்து முடித்திருந்தார். பிறகு முருகன் மாமாவும் வேலை முடித்து குளித்து புது துணி மாற்றி சாப் பிட்டார்கள். எங்களுக்கு பண்டிகை என்பது அதிகாஸலயில் பங்குகறியுடன் தான் ஆரம்பமாகும்.

சிறுக் சிறுக் சேர்த்த காசையெல்லாம் வெடியாக வெடித்து பேப்பராக்கி மகிழ்வதை பார்த்து மகிழும் சந்தோசம் என்பது பெற் றோர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இடையேயான அன்பை வெளிப்படுத்துவதில் ஒன்றாக உள்ளது.

வழக்கமாக விடிந்து முருகன் மாமாவும் ராசாத்தி அக்காவும் அவர்களுக்கு சொந்த மான TV50யை எடுத்து கொண்டு, சில்லரை

வியாபாரமாக தானியங்களை வாங்கி விற்பதற்காக செல்வார்கள். அப்படி செல்கையில் மூட்கடையில் வண்டியை நிறுத்தினார். இரு திரும்ப வர நேரமாகும். ஆளுகவமொரு மூடுடிச்சிட்டு போகலாம் என்றை சொன்னார். அங்கு உட்காந்திருந்த எல்லோரும் நாடார் வாருவதை பார்த்தவுடு வணக்கம் வைத்தார்கள். முகனும் ராசாத்தி வணக்கம் வைக்க வில்லை. நாடார் உடனே வர வர இ ந்த நாய்களுக்கு திமிரு அதிகமாயிடிச்சுனு சொன்னார். அதை கேட்டு முருகன் கோபமடைந்தார். ஆனால் எதுவும் செய்யாது பொறுமை காத்து நின்றார். தன் அதிகாரத்திற்கு அடிப்பணியாததால் முருகனை நோக்கி அடிக்க கையை உயர்த்திய ஒரு கணத்தில், ஊழைச்செந்நாயும் ஒரு ஒநாய் தான் என்பது போல ராசாத்தி அக்கா நாடாரின் சட்டையை நெஞ்சோடு இறுக்கி பிடித்தான். உக்கடை முழுதும் மயான அமைதி காத்தது. நாடார் என்ன செய்வதென் தெரியாது தலை குனிந்து நின்றார்.

மண்ணுக்குள் மறைந்திருக்கும் மண்புழுவாய் _ உன் வாழுக்கையில் மறைந்திருக்கிறது பொய்.

"பொய் சொல்லாதே" என்று

மதுங்களும் ஆண்மிகவாதிகளும் பிரம்பிபடுத்து அதட்டிக் கொண்டிருந்த போதே

"பொய்யும்சொல்லவாய்" என்றார்

இரு பேரத்கள்

அவருக்கு நாமிட்ட பெயர்

பொய்யாவிமாநி

வாழுக்கைத் தொடர்வண்டியை

இழுத்துச் செல்வது

உண்மை பொய் என்னும்

தண்டவாளங்களே.

சேர்ந்தே செல்லும் அவை இரண்டும்

சேர்முடியாதவைகள்

பொய் இல்லாமல் உண்மை

பிரகாசிப்பதில்லை -

இருளில்லாத ஒளியைப் போவ.

அன்வோடு கலந்தால்

ஒளிடத்தமாகும்

அபினும் அல்கஹாலும் போவ

வாழுக்கையில் பொய்யையூம்

ஒளிடத்தமாக்கு.

உனக்கு நன்மையூம்

பிறகுக்குத் தீயையும் செய்யாத ஏந்தப்

பொய்யும் நல்லதே.

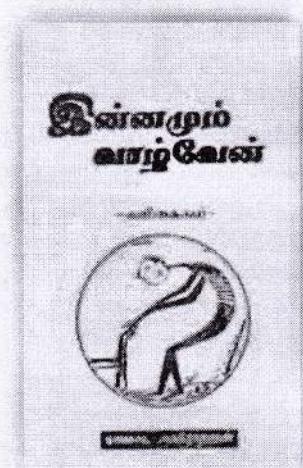
"ரண்மாக்கும் உண்மையை விட

ஊண்மாக்கும் பொய் உன்னத்தமானது" என்பது

இரு சிறந்த பழிமாழியே

ரண்மாக்கும் இன்னமையை வீடு..

குடந்தை பரிபூரணன்

மாலை வரோதயனின் 'இன்னமும் வாழ்வேன்' என்ற கவிதை நூல் 2000ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. 180 பக்கங்களில் 60க்கு மேற்பட்ட கவிதைகள் உள்ளடங்குகின்றன. புதுமை சார்ந்த மரபுக் கவிதைகளாக அவை அமைகின்றன. 'புதிய சிந்தனைகளை மரபுக் கவிதையில் வழங்கமுடியும்' என நிறுவிய முருகையன், மகாகவி, சில்லையூர் செல்வராசன், கல்வயல் குமாரசாமி இன்னும் பல கவிஞர்களின் வரி சையில் ஒருவராக மாலை வரோதயனும் மிரிச்சிறார்.

போர்காலம் என்பது சாதாரண காலத்தை விட முற்றிலும் வேறுபாடானது. அங்கு மனித உரிமைகள் மீறப்படும், உடமைகள் அழிக்கப்படும், உறவுகள் சிதைக்கப்படும், மனிதர்கள் அழிக்கப்படுவர், மானிடம் சிதைக்கப்படும் இருப்பிடங்களில் இருந்து மக்கள் அகற்றப்படுவர். மன்னில் இருந்து மக்கள் பிரிக்கப்படுவர். அச்சமும், துயரமும் நிறைந்த இப்போர்ச் சூழலில் வாழ்ந்து தமது உணர்வுகளை கலைப்படைப்புகளாக்கிய படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களில் பிரிவும் துயரும் அழுகையும் புலம்பலும் ஆவேச உணர்வும் வெளிப்படும். இவைகளோடு பேரழிவின் பாடமாக இவைகளை எதிர்கொள்ளும் துணிவும் விவேகமும் அவசியமானவை. 'இன்னமும் வாழ்வேன்' என்ற மாலை வரோதயனின் கவிதைகளில் இத்தகைய உணர்வு வெளிப்படுகிறது. 'இன்னமும் வாழ்வதற்கு' சென்ற அதேவழியில் அப்படியே செல்லமுடியாது. சென்ற வழியின் திசைகள் மாற்றப்படவேண்டும். தடைகள் அகற்

மாலை வரோதயனின்

'இன்னமும் வாழ்வேன்'

க. தண்கோசலம்

நப்படவேண்டும். வழி தொடரப்பட வேண்டும். இத்தகைய உணர்வுகளை மாலை வரோதயனின் கவிதைகள் தொட்டு நிற்கின்றன.

போரின் துயரை வெளிப்படுத்தும் கவிதை வரிகள் போருக்குள் வாழ்ந்த ஒவ்வொருவரும் தாம் பட்டுவந்த துயர நினைவுகளை மீட்டுப் பார்க்க உதவுவதாக அமைகிறது.

மானிப் பாயிலிருந்து
மல்லாவித் தொங்கல் வரை
சூனிக் கழுத்து வரை
குடும்ப பரம் தான் சமத்தி
ஆணிக் கால் கொதிக்க
ஆருயிரும் குலை நடுங்க
தோணிக்கரை கடந்தோம்
தோல்லை பல நாம் சமந்தோம்

ஆறாப் பிணிபிடித்து
ஆச்சி மடிந்ததுவும்
கூறாய் பிரிந்த சொந்தம்
காட்டில் மறைந்ததுவும்
நாராய் இழைத்த உடல்
நோய்க் கோர் மருந்தின்றி
ஆறாய்த் துயர் பெருக
ஊரைத் தேடி ஒடிவந்தேன்.

போரினால் இத்தகைய துயர்நிலைக்கு மக்களைத் தள்ளியதன் நோக்கமும் இவற்றில் இருந்து மக்கள் மீள்வதற்கான ஏக்கமும் இக்கவிதை வரிகளில் வெளிப்படுகின்றன.

மனிதராக வாழ்வதற்கே
மான்பு இல்லை என்றாமோ
குனிதல் வேண்டும் நாமென்று
சூற்றுவத்தை தருகின்றார்.
தணிவ தென்றோ இக்கொடுமை
தர்மம் வெல்லும் நான் வருமோ?
தணியும் கைகள் எங்குள்ளதோ?
துன்பம் நீங்கத் தான் வருமோ?

அந்த ஏக்கத்தில் அவர் மனதில் பிறக்கிறது மாற்று மார்க்கம். அதனை இக்கவிதையில் அவர் தனது பிரகடமாக அறைந்தே சொல் கிறார்.

குட்டவேண்டாம் குனிதல் வேண்டாம்
சூற்று வந்தான் குறையட்டும்
முட்டவேண்டாம் முடக்க வேண்டாம்
மாற்று மார்க்கம் ஆறையட்டும்
நட்டவேகம் தனிதல் வேண்டாம்
நாட்டில் தேட்டம் வளர்டும்
பட்ட புண்ணில் புரையும் வேண்டாம்
பரில் எங்கள் தரை வேண்டும்.

மாற்று மார்க்கத்துக்கான பிரகடனத்தை முன்னெடுப்பதற்கு உறுதி கொள்வதுபோல நம்பிக்கை அளிக்கிறது இவர் கவிதை.

எத்தனை தோல்வி எனை மறித்தாலும்
ஆற்றலை நெஞ்சில் ஆழுவைத்தே
இத்தரை மீதில் இன்னமும் வாழ்வேன்
ஈற்றினில் மேன்மை காணுமட்டும்

உலகில் மனிதரை மனிதர் ஒடுக்கும் நிலையை ஒழித்து உரிமைகள் நிறைந்த வாழ்வை ஏற்படுத்த சோவியத் நாட்டில் ஏற்பட்ட புதுயுகப் புரட்சியை வரவேற்றான் பாரதி. அது போலவே மாவை வரோதயனும் புதுயுகத்தை எதிர்கொள்ளும் துயர்களுக்கு தீர்வாக எண்ணுகிறார்.

புதிய யுகம் பிறக்குமா?
புதுக்க விதை பதிக்குமா?
கதிய தெனக் கனிக்குமா?
கடுகித் தீதை ஆழிக்குமா
இனத்துப் பேதம் வளர்த்தகால்
இருண்ட நாட்டைத் திருத்துமா?

மாற்றுக் கருத்துகளும் புதிய சிந்தனைகளும் மக்களிடம் செல்லாமல் எவ்வாறு ஏடுகளும் எழுத்துக்களும் இனவாதத்தைத் தூண்டி திசை திருப்பி விடுகின்றன என்பதை இக்கவிதையில் அவர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

சிந்திக்கத் தெரியாத
சீடர்க்கு எடைஞ்று
முத்திப் பொய்ப் பதிப்பென்றை
முற் பக்கம் அச்சாக்கும்
சந்திக் குன் சனம் சேரும்
சாதிக்கும் வரன் தேடும்
மந்திக்கை மலர்ச் செண்டாய்
மாந்தர்தம் தலை சாயும்!
இனவாத நோய்க் காற்று
ஊரோடி நாடாளும்

மனு வாசம் தூளாகும்
மா ரீசம் வாழ்வாகும்
கன வாகும் சீர்வாழ்வ
காற் நாகும் தீர்வுகள்
பணத் தாலே பாழ் சேரும்
பாரிர் ஓர் நெறிவாழ்வே!

ஒடுக்கவில் இருந்து விடுபடுவதற்கு மக்கள் மீது நம்பிக்கை கொண்டு அவர்களை விழிப் புனர்வு பெறசெய்யாமல், உலகெங்கும் யுத்தங்களை தூண்டி நடாத்தும் அந்திய நாடு களிடம் கையேந்த வைக்கும் இழிநிலையை ‘மனிதத்தின் விலையென்ன?’ என்ற இக்கவிதை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

கொலை செய்யக் கருவிகள்
குவிப் போரின் சந்தையில்
கை மேந்தி நிற்கிறோம்
ஞானப்பெண்ணே!
மலை போலும் பினாங்களை
மலிவாகக் கேட்கிறார்
மனிதத்தின் விலை யென்ன?
ஞானப்பெண்ணே!

இதற்கு கல்விமான்களும் பெரும் கலை ஞர்கள் என்போரும் தாம் முன்வைக்கும் கருத்துக்களால் துணை போவதையும் கவிஞர் சட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை.

கருவாக உயர்ந் தோனும்
கலை போற்றும் வல்லோரும்
கொலைத் தாதர் ஆவாரோ
ஞானப்பெண்ணே!

இத்தகைய இழிநிலைக்கு எதிராக எத்தகைய இடர் வந்தாலும் எழுந்து நிற்க வேண்டும் என்பதையும் தனது கவிதையில் எடுத்துக்காட்ட அவர் தவறவில்லை.

ஏருவாகிச் சிதைந்தாலும்
எதிர்கா விடிவிற்காய்
உயிர் வாழல் தவறாமோ
ஞானப்பெண்ணே!

நவகொலனித்துவ சுரண்டல் பொருளா தார அமைப்பின் சுதந்திரப் போட்டிச் சந்தையும், நுகர்வுக் கலாசாரமும் யுத்தங்களுக்குக் காள்வதுடன் மக்களின் ஒன்றி ணைந்த மகிழ்வான் ஒன்றுபட்ட சமூக வாழ்வுக்கும் குழிபறித்து நிற்கின்றன. இதனை பிச்சை ஏற்று வாழும் ஒரு பைத்திய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டவரின் வாழ்வனுபவத்தோடு பொருத்தி நோக்கும் ஒரு எள்ளால் கவிதையாக ‘பைத்தியமானேன்’ என்ற கவிதை அமைகிறது.

தாயகம்

ஒகஸ்ட்-ஒக்டோபர், 2019

இக்கவிதை சொல்லும் சேதிகள் ஆழ தொடர்வதை கவிதையின் மூலம் கேள்விக் குட்படுத்துகிறார்.

பொதையின் ஓரமாய் கிடப்பேன்
போகமாய் நாளினைக் களிப்பேன்
தீதையே மெல்லுமேர் உலகில்
தூயணாய் வீதியில் நடப்பேன்
ஊரவர் போடுவர் பிச்சை
ஒருமுறை உண்டிடப் போதும்
யாரவர் யாதினம் பாரார்
கனிவடன் பாவுமே என்பர்.

ஸுமியும் வேகமாய்ச் சுழலும்
படகைகளும் போருமாய் மலியும்
சாமியும் சங்கடத் துழல
சடலையே மாணிடர்க் குரித்தாம்
ஆசைகள் ஆயிரம் பிறக்கும்
அடைந்திடப் பாதைகள் தடுக்கும்
காசையே வாழ்வெனக் கணிப்போ
குமைந்திட பார்த்து நான்ரசிப்பேன்

இத்தகைய ஒடுக்குதல்களும் மனித அவலங்களும் நிறைந்த சமூக அமைப்பை மாற்றி அமைப்பதற்கு புதிய சமூக விழிப்புணர்வை மக்கள் பெறவேண்டும்! அதற்குத் தடையாக பழுமையிலே ஊறி நிற்கும் கண்மூடித்தனமான சிந்தனைகளும் பழக்கவழக்கங்களும் தடைகளாக உள்ளன. அத்தகைய பழுமை வாதத்துக்கு எதிராக எழுந்து தாண்டவம் ஆடும் கவிதைக்குரலாக ‘அளவான தொப்பி’ என்ற கவிதை அமைகிறது.

சாத்திரந்தான் சொல்லுகிறீர்
தாண்டவக்கோனே- சொந்த
சாதகத்தைப் பார்ப்பதுண்டோ
தாண்டவக்கோனே?-
கோத்திரத்தால் கோபங்களால்
தாண்டவக்கோனே-எந்தக்
காத்திரமும் வினையாது
தாண்டவக்கோனே?
....

பேயிருக்கும் மனமுமது
தாண்டவக்கோனே?- சுற்றும்
பாரினுக்கே உதவாது
தாண்டவக்கோனே!

இதுதான் எமது நாட்டினதும், மக்களாதும் நிலை என்றால், அதனை மாற்றுவதற்கு வழியாக, அதிகார வர்க்கங்களால் மக்களை நம்பவைக்கப்பட்ட போலி ஜனநாயக வழிமுறை— பெரும் யுத்த அழிவைச் செய்த பின்னும் அதே வழியில் இனவாத வழியில்

யுத்தமும் நீசமும் யெளவன மாய்தலும் புத்தமும் ஞானமும் பேசிடும் நாட்டினில் வித்தினிலே நஞ்சேற்றி வேரினைச் சாய்த்திடல் இத்தரை மீதினில் இன்றுடன் நீங்குமோ வெற்றியை மட்டுமே வேட்கையாப் கொண்டிடமும், முற்றிய போதையின் மோதலில் தேர்தல்கள் சுற்றியே துண்பத்தின் சூழலைச் சேர்த்திடல் வற்றியே போகு வாழ்வியல் ஓங்குமோ?

இனவாத அரசியலை முன்வைத்து, மக்களை உணர்வுட்டி ஏனைய ஒடுக்குதல்கள், துண்பங்களுக்கான தீர்வுகளை ஆண்டவனின் தலையெழுத்தாக 21^{ம்} நூற்றாண்டிலும் நம்பவைத்து ஏற்றத்தாழ்வுகளைத் தட்டிக்காக்கும் சமூக அமைப்பை மாற்றி உழைக்கும் மக்கள் ஆளும் நிலைக்கு உயர் வேண்டும் என்ற உணர்வு கவிஞரிடம் எழுகிறது.

பட்டினிச் சாவும் பலமுடை நோயும்
பாரினில் எத்தனை நாளுக்கடி
கொட்டிலில் வாழும் குலமுயர்ந்தானும்
காலமும் என்றுதான் வாருமா?

இவைபோன்று சாதிபேதங்கள் பெண்களை வாட்டும் சிதனமுறைகள், வீடற்ற மக்களின் துண்பங்கள், வழுக்கி ஆற்றில் இயற்கை வளம் என்று பல்வகைக் கருப் பொருட்களை உள்ளீடாகக் கொண்ட கவிதைகள் மாவை வரோதயனின் மனவிரிவையும், கவிச் சிறப்பையும் காட்டி நிற்கின்றன.

எத்தனை தோல்வி எனை மறித்தாலும் ஆற்றலை நெஞ்சில் ஆழவைத்தே இத்தரை மீதினில் இன்னமும் வாழ்வேன் சுற்றினில் மேன்மை காணுமட்டும்

என்ற அவரது கவிதை வரிகளைப் போல மக்களிடம் இலகுவாகச் சென்றடையக்கூடிய பாவடிவங்களைத் தேர்ந்து மக்கள் கவிஞராகத் திகழ்ந்த மாவை வரோதயன் மக்களின் மேன்மைக்காக உழைக்கும் மக்கள் மனங்களில் இன்னமும் வாழ்கிறார்.

தேடித் தினம் சேர்த்து
தர்மத்துக்கும் சயாமல்
ஒடித் தொலைகின்ற காலமதில்
முடியனது புதைத்தேகி
மீண்டும் வந்து தேடுதலோ
பண்பாடாம் தமிழனே பறை

-மாவை வரோதயன்

சென்ற இதழில் கருணாகரன் எழுதிய 'சுத்தமாக காண்பித்தலும் சுத்தப்படுத்திக் கொள்ளலும்' கட்டுரைக்கான அயோசராசாவின் பதில் கடிதம்

காற்றில் கத்தி சுழற்றும் நமது "பொன் ரூயிக்ஷோப்"

அ. யேசுராசா

தாயகம் (ஏப்ரில் - ஜூலை, 2019) இதழில், கருணாகரன் எழுதிய, 'சுத்தமாக காண்பித்தலும் சுத்தப்படுத்திக் கொள்ளலும்' என்ற கட்டுரை வெளியாகியுள்ளது. இக்கட்டுரை ஏற்கெனவே 'தேனீ இணையத்தளத்திலும், முகநூலிலும் — 'இலக்கியப் போலிகளும் அரசியற் போலிகளும்' என்ற தலைப்பில் வந்த கட்டுரையாகும்; 'தாயகம்' இதழில் தலைப்பு மாறியுள்ளது; சில வரிகளின் விடுபடல்களும் உள்ளன.

"அறவீழ்ச்சி, அங்கிடுத்தத்தனம், வணிக இலாபம்" என்பவற்றைச் சிலர்மீது குற்றங்களாய்ச் சுமத்துவதற்கு, எந்தவிதத் தார்மிக உரிமையும் கருணாகரனுக்கு இல்லை!

... இந்தப் பகுதியில் வரும் வரிகள் சிலவற்றை எமது சஞ்சிக்கை நிலைப்பாட்டின் நலன் கருதி தவர்த்துக் கொள்கிறோம் -ஆசிரியர் குழு

வந்து இருவரது பெயர்களைச் சுட்டு வது, அவரது தனிப்பட்ட தாக்குதல் தந்திர - உள் நோக்கத்தையே காட்டுகிறது; அந்தத் 'தந்திர வளையில் 'தாயகம்' இதழும் ஏனோசிக்கிவிட்டது!

இலக்கியப் படைப்பாளிகள் அரசியல் / சமூகம்சார் படைப்புகளையும் கட்டுரைகளையும் எழுதுவது ஒருவகைச் சமூகப் பங்களிப்பே; எல்லோராலும் அவ்வாறு பங்களிக்க இயலாது. அடுத்த கட்டமாக களச் செயற்பாடுகளிலும் அவர்கள் ஈடுபடுவது வரவேற்கத் தக்குதி; ஆனால், அவ்வாறு ஈடுபடாதபோது குற்றஞ்சாட்டுவது தேவையற்றது. குற்றஞ்சாட்டுவது சரியெனப்பார்த்தால் கருணாகரன் உட்பட (இவரும் வெறுமனே அரசியல் கட்டுரைகளை ஊடகங்களுக்கு எழுதி, "உழைத்துக்" கொண்டிருக்கும் ஒருவரே!), அவர் அனுங்கமாகப் பழகிப்பாராட்டும் எழுத்தாளர் பலரையும் குற்றஞ்சாட்டலாம்! தெருமுனையில் நின்று சலோக அட்டைகளையும் பதாகைகளையும் தாங்கியபடி, 25 - 30 பேர் எதிர்ப்புச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடுவதைக் காண்கிறோம்; பெரும்பாலும் குறிப்பிட்ட சிறு கட்சிகள் / குழுக்கள் இவற்றில் ஈடுபடுகின்றன. இச்செயற்பாட்டை நான் தேவையில்லையெனச் சொல்லாவிட்டாலும், அவ்வமைப்புகளின் "இருப்பை" வெளிக் காட்டுவதற்கும் ஆவணப்படுத்துவதற்கும் மேலாக, இவற்றினால் வரும் பயன் மிகவும் குறைவென்ற எண்ணம் உண்டு. தவிர, சம்பந்தப்படும் கட்சிகள் / குழுக்களின் கொள்கைகளுடன் முழு உடன்பாடு இருந்தால் மட்டுமே, ஒருவர் இவற்றில் பங்கேற்க முன்வருவார்.

தீபச்செலவனின் 'நடுகல்' நாவல்பற்றி நான் "கள்ள மெளனம்" சாதிப்பதாகக் கருணாகரன் குற்றஞ்சாட்டுகிறார். நூற்றுக்கணக்கான புத்தகங்கள் வெளிவருகின்றன; சிலவற்றைத்தான் வாசிக்க முடிகிறது. ஒருவர் எல்லாவற்றைப் பற்றியும் கருத்துரைத்துக் கட்டுரை எழுதவேண்டுமா? அவர் எதிர்பார்க்கும் புத்தகம் பற்றிக் கட்டுரை எழுதாவிட்டால், கள்ள மெளனக்காரர் என்கிற மாதிரி

தாயகம்

ஓகஸ்ட்-ஒக்டோபர், 2019

முத்திரை குத்துவதே ஒருவித வன்முறைதான்! இவர் போன்றோர் தான், “ஜனநாயகம்” / “தனிநபர் உரிமை” என்று அடிக்கடி சத்தம் போடுபவர்களாக இருப்பதும் முரண்நகை! கருணாகரன் பாராட்டும் சில படைப்புகள் - நொயல் நடேசனின் ‘கானஸ் தேசம்’ நாவல் முதலியவை — “மோசமானவை” என்பது எனது கருத்து; மு. பொன்னம்பலத்தின் ‘சங்கி வியன் தரை’ நாவலும் அத்தகையதே! கருணா கரணின் கட்டுரைகள் சிலவற்றின் “வழவழா கொழகழா” மொழி நடை, தரவுப் பிழைகள், என்னைப்பற்றிய அவதாறான “பல பொய்கள்” — இவை பற்றியெல்லாம் இன்னும் நான், கட்டுரைகள் எழுதவில்லைத் தான்! நல்ல புத்தகங்கள் என நான் கருதும் அப்புவின் ‘வன்னி யுத்தம்’, குணா கவியமுகனின் ‘அப் பால் ஒரு நிலம்’, ‘நஞ்சன்ட காடு’, அரவிந் தனின் ‘பாழுவெளி’ மற்றும் வெற்றிச் செல் வியின் படைப்புகள் பற்றியும் தான் இதுவரை நான் எழுதவில்லை. இவையும் “கள்ள மௌனத்துள்” தான் அடங்குமா? சரி!, வந்துகொண்டிருக்கும் நூற்றுக்கணக்கான புத்தகங்கள் பற்றியெல்லாம், இந்தக் கருணாகரன் என்பவர் கருத்துச்சொல்லிக் கட்டுரைகள் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறாரா என்ன!

தீபச்செல்வனின் ‘நடுகல்’ நாவலைப் பலர் பாராட்டியுள்ளனர் (“நாட்குறிப்பு போல் இருக்கிறது; அதனால் நாவலாக இல்லை” எனச் சொல்லுவோரிடம், நாட்குறிப்பு ஏன் நாவலாக மாட்டாது எனவும் ஒருவர் கேட்கலாமா!; “முறைசாரா எழுத்து” என்ற குரல்களும் ஒரு புறம் ஒலிக்கக் கேட்கின்றனவே!); இரண்டாம் பதிப்பும் வந்துள்ளது. கண்டாவில் ‘இயல் விருது’ வழங்கும் ‘இலக்கியத் தோட்டம்’ அமைப்பு, சிறந்த நாவலுக்குரிய விருதையும் அளித்திருக்கிறது. பலரும் பாராட்டும் ‘சினம் கொள்’ திரைப்படத்தின் வசனங்களையும் பாடல்களையும் தீபச்செல்வன் எழுதியுள்ளார். வன்னியில் வாழும் அவருக்குப் பலநாடுகளில் — பரந்துபட்ட ரீதியில் கிடைக்கும் புகழில், வன்னியில் வாழும் கருணாகரன் பொறாமை கொள்கிறாரோ என்னவோ! அன்றைய கருணாகரனையும் முன்னிறுத்தி, ஆங்காங்கே கருத்துக்கள் சில தெரிவித்து வருகிறேன்; அதனால் தோன்றும் அவரது “மனச்சிக்கலை” என்னால், புரிய முடிகிறது

— 15. 08. 2019

கிழவுள் யாசுதல்திருத்தைச் செய்கிறார்

இறைவன் பாசுபதஸ்தீர்த்தை
செய்வதில்
மும்முரமாயிருந்தார்
குழந்தைகள் இறைவன் மீது
அன்பாயிருந்தார்கள்
அழகழகன வண்ண மலர்களால்
இறைவனை அவங்கரித்தார்கள்
தம் மழலையின் மொழியில்
கீர்த்தனைகள் பாடினார்கள்
இறைவனைச் சுற்றி சுற்றி வந்து
இஞ்சுப் பாதங்களால் நடமாடினார்கள்
இறைவன் பாசுபதஸ்தீர்த்தை
செய்வதில்
மும்முரமாயிருந்தார்
அரசர்களின் தவத்தையே பெரிதாய்
நீணத்தார்
கீர்த்தனைகள் பாடிய
குழந்தைகளின் வாய்களில்
குண்டுகள் விழுந்தன
குழந்தைகள் தொடுத்த
வண்ண மாலைகள்
இரும்புச் சப்பாதுக்களின் கீழே
நீந்து கசங்கின
இஞ்சுப் பாதங்கள்
இரத்தச் சகதிகள்
அழிழ்ந்து கீடந்தன
இன்னும் குழந்தைகள்
இறைவன் மீது அன்பாயிருந்தார்கள்
அவர் இன்னும் பாசுபதஸ்தீர்த்தை
செய்வதிலேயே
அக்கறையாயிருந்தார்...

சி. கிருஷ்ணபிரியன்

தெருப் பெயர்களை மாற்றுவது நமக்கு விளையாட்டு.
 விளையாட்டு என்றாலும்
 ஆட்டத்தை நியாயப்படுத்தக் காரணம் வேண்டாமா?
 ஏகதீபத்திய எதிர்ப்பும் கொலனியச் சுவடுகளின்
 களைதலும்
 இப்போது வசதியானவை.
 ஜோப்பிய மெழி வாரடையுள்ள பெயர்களில்
 மாற்றக்கூடிய பலதை மாற்றினோம்.
 மாற்ற வேண்டாத பலதையும் மாற்றினோம்.
 ஊரே மறந்த ஒரு பிரமுகரை நினைவுகூரவும்
 பிரமுகர் அல்லா ஒருவரைப் பிரமுகராக்கவும்
 சிலை வைப்பதினுஞ் சிக்கனமாகத்
 தெருவிலான்றின் பெயரை அவருடையதாக மாற்றவாய்.
 மாறிய பெயர்களில்
 மக்களைக் கேட்டு மாற்றியன வெசுசில
 கேளமல் மாற்றியவை மிகப் பல.

தெருக்களுக்கு உணர்விருக்கிறது. ஆனாலும்,
 தெருவைக் கேட்டுத்
 தெருப் பெயர் எதையும் மாற்றியதாய்த் தெரியாது.
 பெயர் மாற்றிய தெருக்கள் பல
 கொஞ்சம் முரண்டிப் பின்னர் பணிவன்.
 சிலதின் ராஸ்கி எவர்க்கும் மலைப்பூட்டும்.

இருநாள்

ஸ்ரீ ரத்னஜோதி சரவணமுத்து மாவத்த
 என்ற தெருவுக்குப் போகவேண்டியிருந்தது
 இணையத் தளத்திற் தேடி இடத்தைக் கண்டுபிடித்தேன்.

மேலும் விசாரித்தால்
 அதன் பூர்விகம் ‘வூல்-பெண்டால் வீதி’ என்றார்கள்.

போன இடத்தை உறுதிப்படுத்த

ஸ்ரீ ரத்னஜோதி சரவணமுத்து மாவத்த
 இது தானா என விசாரித்தேன்.

தெரு மயனனாஞ் சாதித்தது.

இது வூல்-பெண்டால் வீதியா என்று கேட்டேன்.

தெரு முறைத்தது.

ஆற்றாமல்,

இது என்ன தெரு என்று கேட்டேன்.

இதுவுந் தெரியாதா என்ற பாஸ்கில்

ஆட்டுப்பட்டிட் தெரு என்று

அலட்சியமாகப் பதில் வந்தது.

அங்கே எப்போது ஒருங்கள் இருந்தன என்றோ

ஆடுகள் இருந்தன என்றோ தெரியாது.

தெரு நிறைய வாகனங்களும் தள்ளுவண்டில்களும்
 நாலு நாய்களும் ஒரு பூணையும் இருந்தன.

ஒன்று மட்டும் நிச்சயம்:

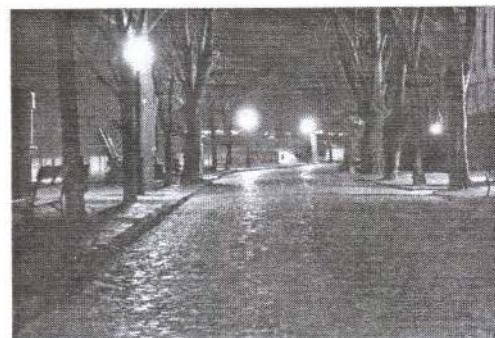
அந்தத் தெருவை

அடையாளமே தெரியாமல் மாற்றினாலும்

அதன் ராஸ்கியை மாற்ற முடியாது.

அது

என்றென்றைக்கும்

உங்கி பிடித்து ஏஞ்சு

சிவகோரம்

மாவை வரோதூய்ள் கவிஞர்கள்

Exit?

பள்ளிக்குப் போன இளையண்ணை
வழி மறிப்புத் தாக்குதலில்
சன்னம் பட்டு, குடல்சிதறிக்
சுவமங்கிப் போனபின்னும்
ஊரில் இருந்தம்!

தம்பிக்கு நடந்த சோகம் தாழையல்
பின்வார்ஸ்கிப் போன வழியில்
வீட்டை விட்டுப் போன முத்தண்ணை
இயக்க மோதலில் அகப்பட்டு
மதவடி ரயர் எரிப்பில்
கருசிப் போனது கண்டும்
ஊருக்குள் இருந்தம்!

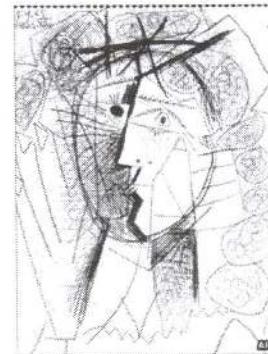
அமைதிப்படை வந்து
அறியாயம் செய்யேக்குள்
கோயிலுக்குப் போன அப்புவின்
கைமுறிச்சுப் போட்டாஸ்கள்
ஆஸ்பத்திரியில் கிடந்து அவர்
செத்த பிறகும்
எங்கட வீட்டில் இருந்தம்!

இடம்பெயர்ந்து வன்னிக்குப் போய்
இடைஞ்சல் பட்ட போது
மலேசியா வந்த ஆச்சி
மட்ராஸ் போன பிறகும்
முதுச வீட்டுக்கே
திரும்பி வந்தம்!

கம்பஸ்ஸிக்குப் போன அக்காவ
காணேவ எண்டு தேடையிக்க
கன நாளைக்குப் பிந்தி
காம்படி யலக் குழியிக்க
எலும்பும் சட்டையும் தலையயிரும்
கிடக்கக் கண்டிடுத்து
கருமாதி செய்த பின்னும் அப்பா
கட்டின வீட்டில் இருந்தம்!

பஞ்சம் பட்டினியோடயும்
பள்ளிக்கூடம் முடிஞ்ச வெள்ளிக்கிழமை
வீட்டுக்கு வரயிக்க பிடிச்சவஸ்கள்
ஊரடங்குக்க எங்க போராயியன்டு
முண்டு நாளை உதைச்சவஸ்கள்.
முச்சக் காட்டப்படாது- போடா
என்று வீட்ட பிறகும்
இருந்த வீட்டிலதான்
இருக்கிறம்!
வெளியேறும் வழி தெரியாமல்!

-பழையூர்க் கவிராயர் எனும் புனைப்பயரில்

கள்வரை வணங்குவீர்

கள்வரை வணங்குவீர்!
கள்வரை வணங்குவீர்!
இம்மாநிலத்து வாழ் உயிர்
மாண்புடை மாந்தரீர்!
கள்வரை வணங்குவீர்!
கள்வரை வணங்குவீர்!

சர்வ வல்லமை படைத்த
சர்வேஸ்வரனாரும்
பஞ்சலோகங்களால்
பெருமைப் பட்டென்ன
அறங்காவலர் ஆக்கி வைத்த
ஆயுட் சிறைக்குள் தானே
புலண்டங்கிக் கிடக்கின்றார்.

ஆபரணங்கள் பல பூண்டும்
அவர் அஞ்சிக் கிடப்பது
கள்வருக்கே! ஆதலினால்
கள்வரே பெரியவர்!
கள்வரே பெரியவர்!

பூசையில்லா நேரவைமன்றால்
கும்பிடவும் விடாமல்
கோவிற் கதவு பூட்டி
கொத்துச் சாவி இடுப்பில் செருகி
உண்டியற் பூட்டையும்
உசுப்பிப் பார்த்து அனுதினமும்
அறங்காவலர்கள் காவல் புரிவது
கள்வரை அஞ்சியே- அதனால்
கள்வரை வணங்குவீர்
இம்மாநிலத்து வாழ்
அறிவுடை மாந்தரீர்!
கள்வரை வணங்குவீர்!

(கொண்டோடி நா றைஸ்)
ஜூலை - ஓகஸ்ட்-2006 பயில்நிலம்

தேவர்களும்

சிங்க செவிவாளி

வறுமையை அள்ளிக் கொடுத்து
செல்லத்தை வறுத்தெடுத்த கிராமம்.

பட்டினிக்கு நிவாரணமாக
மடாலயங்களில் பாஸ்ய பருவத்தை
அடைவது தந்த தந்தை.

பல வர்ண கனவுகளும்
பல வர்ண உடைகளும்
வெளிறி பழுத்து
மஞ்சள் நிறமானது.

பகலை இரவாக்கி
இரவை பகலாக்கி
விந்தை புரிந்த துறவி
போரை சமாதானமாக்கி
சமாதானத்தை போராக்கி
காயான மனதை
புகை போட்டு பழுக்க வைத்தார்.

பதின்மூலுவத்தே ஆண்மீகம்
உடலோடு வளர்மறுக்க
"கடவுளையும் நாட்டையும்
உயிரிலும் மேலாய் வை"
என நெற்றியில்
அரச மரத்து கிளை நாட்டி
"எப்போதும் அசுரர்கள்"
வட திசையிலிருந்து வருவார்கள்.
என மந்திரித்து
ஆலமரமாய் செழிக்க வைத்தார்.

வெளிறிய கனவும்
வெளிறிய உடையும்
அசிம்சையின் ஆசிர்வாதத்தால்
பல வர்ணம் பூண்டது.

நிலவானில் இடு இடுத்தது
உச்ச வெய்யிலில் இருள் இருந்தது.

வெள்ளைக் கொடி ஏந்தியவர்கள்
காடிட்ஸ்கும்
சிலப்புக் கம்பளமாய் விரிந்தார்கள்.

பகவர் அற்ற போர்
உயிர் பறிக்கும் அகிம்சை
விழியற்ற பார்வை
மொழியற்ற பேச்க.

பணத்தையும் நிலத்தையும்
அவர்கள் என்ன
பணத்தையும் மானத்தையும்
இவன் என்னைஙன்.

சரணடைந்த சகோதரிகளுக்கு
வண்புணர்வை பரிசாகத் தந்து
உயிரை பண்டமாற்றாக பெற்றவர்கள்
பத்திரிகைகளில் தேவர்கள் ஆனார்கள்.

சகோதர சகோதரிகளின்
மாணம் காக்க
தன் உடை தந்து
பரிபூரண நிர்வாணம் ஆனான் அவன்.

பட்டப் பகலில்
வானில் பவுர்ணமி நிலவு
குரியனை மறைத்து
தீயை உழிழ்ந்தது.

தமிழ்

அஞ்சலி

அண்மையில் மறைந்த ஆசிரியர் ச. தியாகவிங்கம் சமூக விஞ்ஞான படிப்பு வட்ட நிகழ்வுகளில் சமூக ஈடுபாட்டுடன் கருத்துகளைப் பகிர்ந்துவந்ததோடு நடிகராகவும் திகழ்ந்தவர். அவரின் இழப்பினால் துயருறும் அவரது குடும்பத்தவர்களுக்கு தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் தாயகம் இதழும் ஆழந்த இரங்களைத் தெரிவிப்பதோடு தமது அஞ்சலியைச் செலுத்துகிறது.

தாயகம்

32 ஓகஸ்ட்-சூக்டாபர், 2019

நிமிழ் மொழி நவீனமடைவுக்கில் பங்கெடுத்த தமிழ் ஆளுமைகள்

மு. மழுரன்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதிமுதல் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரைக்குமான காலப்பகுதியில் மேற்குலகின் மெய்யியல், தத்துவ, பண்பாட்டு, கலை இலக்கிய துறைகளிலும் ஏனைய பல துறைகளிலும் ஏற்பட்ட புதிய செல்நெறி நவீனத்துவம் என அடையாளம்காணப்படுகிறது. அது வரை கால நிலப்பிரபுத்துவ மரபுசார்ந்த மதிப் பீடுகள், கலை இலக்கிய வடிவங்கள், உள்ளடக்கம், வடிவம் போன்றவற்றில் மீறல் கணை நிகழ்த்தியபடி இந் நவீனத்துவச் செல் நெறி எழுந்தது. கட்டிடக் கலை முதல் இசை வரைக்கும் ஏராளமான துறைகளில் ஏற்பட்ட இந் நவீனத்துவ மாற்றம் இலக்கியத்திலும் மொழியிலும் கூட மிக அழுத்தமானதும் தெளிவானதுமான பாய்ச்சல்களை ஏற்படுத்தியது.

ஐரோப்பாவிலேற்பட்ட இந் நவீனத்துவமாற்றம் திடீரென முளைத்த ஒன்றல்ல. அக்காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட பொருளாதார அரசியல் மாற்றங்களால் உந்தப்பட்ட சமூக மாற்றத்தோடு ஒட்டியதாக படிப்படியாக ஏற்பட்டதேயாகும். பொருளாதார/ உற்பத்திமுறையிலேற்பட்ட மாற்றம்தான் கலை இலக்கியத்தில் நவீனத்துவச் செல்நெறியை உருவாக்கியது. நிலமானிய பொருளாதார அமைப்பு மெல்ல மெல்லத் தகர்ந்து முதலாளிய உற்பத்தி முறையும் பொருளாதார அமைப்பும் விரிவடையத் தொடங்கியது. இது புதிய அறிவியல் மறுமலர்ச்சிக்கும் கைத்தொழிற் புரட்சிக்கும் வழிசமைத்தது. கைத்தொழிற்புரட்சி முதலாளிய உற்பத்திமுறையும் சமூக அமைப்பும் வேகமாக வளர்ச்சியடைவதற்கு உதவியாயிருந்தது. இப்

புறச்சூழலிலேதான் நவீனத்துவம் பல்வேறு துறைகளிலும் பீரிடத் தொடங்கியது.

ஐரோப்பாவிலேற்பட்ட இந் நவீனத்துவச் செல்நெறி தமிழ்ச் சூழலுக்கு பிரித்தானிய குடியேற்றவாத ஆட்சிக்காலத்தில் அறிமுகமாகிறது. இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையில் தமிழர் வாழும் பகுதிகளிலும் பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலத்தின் கல்வி, உற்பத்தி முறை, பொருளாதார— சமூக மாற்றங்கள் ஊடாக நவீனத்துவத்தின் அறிமுகம் ஏற்படுகிறது. இலங்கையில் கலை இலக்கியத்துறையில் நவீனத்துவம் ஜம்பதுகளின் பிற்பாடு தமிழகத்தின் நவீனத்துவமாற்றங்களின் செல்வாக்கினால் ஏற்பட்டதென பேராசிரியர் செ. யோகராசா குறிப்பிடுவார் [1]. அக்கால கட்டத்தின் இடுதுசாரி இயக்கத்தின் எழுச்சியும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தாக்கமும் இலக்கியத்தில் நவீனத்துவத்தின் பரவலுக்கு வலுவான ஏதுக்களாக இருந்தன.

தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் முப்பதுகள் தொடக்கம் ஜம்பது— அறுபதுகள் வரையான காலப்பகுதியில் கலை இலக்கியத்துறையில் நவீனத்துவ மாற்றம் தெள்ளெனத் தெரிகிறது. இம் மாற்றத்துக்கான அடிப்படைத் தீப்பொரிகள் 19^ஆ நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலுமே தென்படத் தொடங்கிவிட்டன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலிருந்து தமிழ் இலக்கியச் சூழல் சிறிதுசிறிதாக நவீனத்துவத்தை நோக்கிய நகரத் தொடங்கிய தொடக்கப்புள்ளிகளில் கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த படைப்பாளிகளும்

ஆளுமைகளும் என்ன வகிபாகத்தினை வகித் திருந்தார்கள் என்பதை இக்கட்டுரை ஆய்கிறது. வே. அகிலேசபிள்ளை
(மார்ச்சு 7, 1853 — சனவரி 1, 1910)

அச்சுத் தொழிழுட்பம் தமிழ்ச் சூழலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட காலத்தில் முதலில் திருச்சைப்பகளின்தும் மத விடயங்களின்தும் தேவைக்கு பயன்படுத்தப்பட்டபோதும், பின் னர் மெல்ல மெல்ல பழந்தமிழ் நூல்கள் பொதுமக்கள் மத்தியில் புழக்கத்துக்கு விடப் பட்டு அவை தொடர்பான அறிவும் உரையாடலும் பரவுவதற்கு வழி செய்தது. இது நவீனத்துவத்தை நோக்கி தமிழ்ச் சமூகத்தை நகர்த்துவதில் முக்கிய பங்கெடுத்தது. இவ் அச்சுத் தொழிழுட்பத்தை நன்கு பயன்படுத்தி பழந்தமிழ் நூல்களையும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நூல்களையும் பொது வாசிப்புக்குக் கொண்டு வந்தவர்களுள் கிழக்கிலங்கையின் முன்னோடியாக அகிலேசபிள்ளை விளங்குகின்றார்.

திருகோணமலையைச் சேர்ந்த அகிலேசபிள்ளை 1870இல் திருக்கரசைப் புராணத்தினையும் 1906இல் வெருகல் சித்திர வேலாயுதர் காதலையும் 1908இல் நரேந்திர சிங்கராசன் வசந்தன் சிந்து எனும் நூலையும் பதிப்பித்துள்ளார்.

தி. த. கணக்கந்தரம்பிள்ளை

(ஆகஸ்ட் 24, 1863 — 1922)

தமிழில் நவீனத்துவத்தின் அழுத்தமான தொடக்கபுள்ளிகளில் ஒருவராக கிழக்கிலங்கையில் மட்டுமல்ல, ஒட்டுமொத்த தமிழ்ச் சூழலிலுமே கருதப்படக்கூடிய ஒருவர் திருகோணமலை தமிழிமுத்துப்பிள்ளை கனக சுந்தரம்பிள்ளை ஆவார். தமிழ்ச் சூழலில் நவீனத்துவம் கருவற்று வளர்த்தொடங்கிய சென்னைக்கு இளம் வயதிலேயே புலம்பெயர்ந்த கனகசுந்தரம்பிள்ளை அங்கே உருவான நவீனத்துவ அசைவியக்கங்களில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு தவிர்க்க முடியாத ஆளுமையாக உருவெடுத்தார். இலக்கிய வரலாறு, திறனாய்வு, பதிப்பு, கலைச்சொல்லாக்கம், பாடத்திட்ட உருவாக்கம் என்று ஏராளமான துறைகளில் நவீனத்துவ மறுமலர்ச்சிக்கு இவர் பணியாற்றியுள்ளார்.

கலைச்செல்வி இதழில் வெளியான, இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற நூல்கள் மீதான இவரது ஆய்வுகள் கேள்விக்கப்பாற பட்ட புனிதங்களாகக் கருதப்பட்ட இதி காசங்கள் மீது, அறிவியல் வழிப்பட்ட திற னாய்வுப் பார்வையின் வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சியது [4].

இவரது நூலான தமிழ் நாவலர் சரிதை (1891) முதலாவது வரன்முறையான தமிழ் புலவர் வரலாறு எனக் கொள்ளத்தக்கது. சங்க இலக்கியம் பற்றிய குறிப்புகளும் அதற்கு அவர் பயன்படுத்தியிருக்கும் இலக்கிய வரலாற்றாய்வு முறைமைகளும் சிறப்பானவை. தனது ஆய்வின் அடிப்படையில் அந்தாலின் முன்னுரையில் ஒளவையார் ஒருவர் இல்லை பல ஒளவையார்கள் இருந்திருக்கிறார்கள் எனவும் கூறுகிறார்.

கல்வித்துறையில் பிரித்தானிய குடியேற்ற வாத ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்பட்ட நலீனத்துவ வளர்ச்சியின் விளைவாக தமிழ்மூலக் கல்வி யிலும் மறுமலர்ச்சி உண்டானது, இதில் கனக சுந்தரம்பிள்ளையின் பங்கு முக்கியமான தாகும். சென்னை மாநில தமிழ் உயர்கல்வி பரீட்சையின் பாடத்திட்டம், வினாத்தான் உருவாக்கத்தில் இவர் ஈடுபட்டிருந்ததுடன் Home Science பாடத்திட்டத்தை "இல்லாண்மை" எனும் பெயரில் தமிழில் மொழி பெயர்த்து உருவாக்கினார்.

பண்டைத் தமிழ் நூல்களை ஓலைச் சுவடியிலிருந்து பதிப்பிக்கும் முயற்சியிலும் கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தார்.

தனது படைப்புக்கள் மூலம் மட்டுமன்றி, தமிழ் நவீனமாதலுக்கு பங்களித்தவர்களுக்கான பல்வேறு உதவிகளைச் செய்ததன் மூலமும் இவரது வகிபாகம் தமிழ்ச் சூழலின் நவீனமாதலில் முக்கியமானதாகிறது. ஓலைச் சுவடிகளைப் பதிப்பிப்பதற்காகத் தேடிக் கொடுத்தல், தமிழ் சார்ந்த சங்கங்கள் கழகங்கள் போன்றவை உருவாவதற்கும் செயற்படுத்துக்கும் பங்களித்தமை, தமிழகத்துக்கு போனவர்களுக்கான உதவிகள் செய்தமை என்று இவ்வாறான உதவிகள் ஏராளமானவை.

இவரது படைப்புக்கள் முழுமையாகத் தொகுக்கப்படவில்லை என்பது இவ்விடத்தில் வருத்தத்துடன் குறிப்பிடவேண்டிய தொன்றாகும்.

தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை

(1865 — 1902)

தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை ஈழத்தில் திருக்கோணமலையை பிறப்பிடமாக்க கொண்டவர் முற்குறிப்பிட்ட தித. கணக்குந்தரம்பிள்ளையின் சோதரர், இளம்பிராயத்திலேயே

தமது தமையனாருடன் சென்னைக்குச் சென்று பச்சையப்பன் கல்லூரி, மாநிலக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் கல்விகற்று, தமது தமையனாரேப் போலவே தத்துவ சாஸ்திரத்தில் பீ. பட்டம் பெற்று தமிழிலும் பாண்டித் தியம் பெற்றவர்.

திருகோணமலை தமிழ்முத்துப்பிள்ளை சரவணமுத்துப்பிள்ளை நாவல், திறனாய்வு, கவிதை என ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட துறை களில் நவீனத்துவ மாற்றத்தின் திசைவழியில் இயங்கியுள்ளார்.

இவர் எழுதிய வரலாற்று நாவலாகிய மோகனாங்கியைப்பற்றி ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுக்கு முற்பட்ட தமிழகம் எனும் நூலில் குறிப்பிடும்போது, "தமிழின் முதலாவது வரலாற்று நாவலாகிய "மோகனாங்கி" இந்திய அளவில் முதல் 30 சரித்திர நாவல் களுக்குள் உள்ளடங்குகிறது." எனகிறார் வி. கனகசபை [2]. மோகனாங்கி 1895 இல் சென்னை இந்து யூனியன் அச்சக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய சாகித்திய அகாதமி வெளியிட்ட 'புதிய தமிழிலக்கிய வரலாற்றில்' நவீன இலக்கியத் தொகுப்பில் "மோகானங்கி" தமிழின் முதல் வரலாற்று நாவலாக மிகவும் விதந்து குறிப்பிடப் படுகிறது[3] நவீனத்துவ இலக்கிய வடிவங்களுள் முக்கியமானதாகவிருக்கும் நாவல் இலக்கியத்தை மிகத் தொடக்கத்திலேயே இவர் உள்வாங்கியிருப்பதுடன், அதனை வரலாற்று ஆய்வொன்றின் பின்னணியில் வைத்து எழுதியிருப்பதானது தமிழ் இலக்கியத்தின் நவீனத்துவ மறுமலர்ச்சியில் இவரது பங்கினை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. வெறுமனே நாவலைப் படைத்தது மட்டு மல்லாது, அந்நாவலை வெகுமக்களிடையே புகழ் பெற்ற நாவலாக, அனைத்துப் பிரதி களும் வேகமாக விற்றுத்திரந்த சனரஞ்சக இலக்கியமாக ஆக்கியிருப்பது இங்கே விதந்துரைக்கப்படவேண்டியது.

"தமிழில் செய்யப்பட்ட ஒரு விநோத மான கதை. பெண்களுக்கும் பாலியர் களுக்கும், இன்னும் மற்றவர்களுக்கும் உபயோகமாகும்படி மிகத் தெளிவாகவும் இனி மையாகவும், தற்கால ஆங்கிலேய கதை (Novel) களைப்போல எழுதப்பட்டது[4]. என இந்நாவலின் சனரஞ்சகத்தன்மைபற்றி செப்பெருத்தினம் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழ் பாசை :

தமிழ்ப்பாசை, தித. சரவணமுத்துப் பிள்ளை கடமைபுரிந்த சென்னை துரைத் தனப் பாடசாலைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அன்னார் ஆற்றிய உரையின் நூல்வடிவ மாகும். இவ்வுரை தமிழில் மொழி வரலாறு, மொழியியல், இலக்கிய வரலாறு போன்ற வற்றில் நவீனத்துவப் பார்வையை குறிகாட்டும் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும்.

இந்நாவில் மொழியின் தோற்றும் மொழி வரலாறு என்பவற்றில் அதுவரை காலமும் விரவியிருந்த தெய்வீகத்தன்மை கடவுள்/மதத்தொடர்பு என்பவற்றை நீக்கி மறுதலித்து அறிவியல் ரீதியான பார்வையை முன் வைக்கிறார் சரவணமுத்துப்பிள்ளை. இது நவீனத்துவத்தின் மிக முக்கியமான கூறாகும். கடவுளர் பேசிய மொழி, அகத்தியரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மொழி, அகத்தியமே முதல் இலக்கண நூல் என்பது போன்ற அறிவியலுக்குப் புறம்பான புராணீகமான கருத்துக்களையே வரலாறாக மீண்டும் மீண்டும் சொல்லும் போக்கினைக் காட்ட மாக மறுத்து, அறிவியல் ரீதியான பார்வையினாடாக மொழியின் தோற்றத்தையும் மொழி வரலாற்றினையும் ஆய்வு செய்யும் முனைப்பினை இந்நாவில் காணலாம். அது தவிர, தமிழ் இலக்கியத்தின் மரபான கட்டுக்களை உடைத்துக்கொண்டு நவீன மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்துகிறார். எடுத்துக்காட்டாக, அந்நாவிலிருந்து ஒரு சிறு பகுதியைக் காட்டலாம்:

/தமிழ் திருந்த வேண்டுமெனும் விருப்ப முடையோர் அந்தாதி, கலம்பகம் முதலியலை எழுதுவதாலென்ன பயன்? அவ்வாறு எழுதினும் அதிலும் புதிதோவது சொல்வாரா? சொல்வார். அந்தோ அது தவறென்பார். கூறும் பொருளும் கூறும் விதமும் முன்னோர் கூறிய விதமே கூற வேண்டுமாயின் திருந்துவதற்கு வழி எங்கனோ? உருவகம் உலமை முதலியனவும் முன்னோர் கூறியவற்றிற் பிறிது கூறிற்றவறென்பரேல். ஜயன்மீர், தமிழும்யும் வழிதானெவ்வாறோ? முன்னோருகால், யான் இயற்றிய செய்யுளான்றில் காக்கையிற் கரிய கூந்தல் என் நெழுதியதற்கு பண்டிதர் மூவர் முன்னோர் யாவரும் இவ்வாறு கூறவில்லையே இது

தவறு என்றனர். முன்னோர் காக்கை கரிது என்று சொல்லாவிட்டிற் காக்கை கரிதல்ல என்று கூறக்கூடிய பண்டிதருடன் யாம் யாது செய்யலாம்.../

தத்தை விடு தாது :

1882 ஆம் ஆண்டு சென்னை ஸ்ரீநிலையம் அச்சக்கூடம் வெளியீடாக இப் பிரபந்தம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. நவீனத் துவ கவிதை வடிவத்துள் அடங்காத தாது பிரபந்த வடி வத்தையும் சொல்லாட்சியையும் செய்யுள் அமைப்பையும் கொண்டிருக்கும் இந்நால், தனது உள்ளடக்கத்தினால், தமிழ்க் கவிதை களின் நவீனத்துவ வளர்ச்சியின் குறிப்பான தொடக்கப்புள்ளியாகக் கருதப் படக்கூடிய தாய் உள்ளது. ஏற்கதாழ் இந்நாலின் அத்தனை பாடல்களிலும் பெண் விடுதலைக் கருத்துக்களைப் பேசும் இந்நால், மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளையின் பெண் விடுதலைக் கருத்துக்களின்றும் முன் சென்று மிக நேரடியாகவும் வெளிப்படை யாகவும் நவீனத்துவப் பெண்விடுதலைக் கருத்துக்களையும் பெண் மீதான ஒடுக்கு முறை பற்றியும் துணிச்சலாகப் பேசுகிறது. அந்த வகையில் பாரதியாருக்கு முன்னமே தமிழில் நவீன பெண்விடுதலைக் கருத்துக்களை கவிதையில் கொண்டுவந்தவராக சரவணமுத்துப் பிள்ளை விளங்குகிறார்.

இன்னாசித்தம்பி

திருகோணமலையில் வசித்த இன்னாசித்தம்பி 1891 இல் "ஊசோன் பாலந்தேயின் கதை" எனும் தமிழ் நாவலை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இதுவே ஈழத்தின் முதல் தமிழ் நாவல் எனக் கருதப்படுகிறது [3]. இந்நாவல் தவிர, கிறித்துவ சமயம் தொடர்பான பல நூல்களை இன்னாசித்தம்பியவர்கள் பதிப்பித்தும் இருக்கிறார்.

விபுலானந்தர்

(மார்ச் 27, 1892 - ஜூலை 19, 1947)

சுவாமி விபுலானந்தர் இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் காரைதீவு என்னும் ஊரில் 27.03.1892 ஆம் ஆண்டு, மார்ச்சு மாதம், 27 ஆம் தேதி பிறந்தார். இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியையும் உயர்கல்வியையும் இலங்கையிலேயே கற்றவர். பின்னர் தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலுமாக தமிழ்ச் சூழ வில் இயங்கியவர்.

தமிழ்ச் சூழலிலும்— குறிப்பாக தமிழ் இலக்கியத்திலும்— நவீனத்துவத்தை நோக்கி உருவான நகர்வில் ஏராளமான முனைகளில் விபுலானந்தர் தனது தடங்களை அழுத்த மாகப் பதித்துள்ளார். அத்தடங்கள் இருப்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் முளை கொண்ட நவீனத்துவ மாற்றங்களுக்கும் இருப்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் பரந்தள வில் உருவான நவீனத்துவப் போக்குக்கு மான பாலமாகவும் இடைத்தொடர்பாகவும் அமைந்தன. அவை பின்வருமாறு,

நிறுவன ரீதியான சமூக- இலக்கிய செயற் பாடுகளை முன்னெடுப்பதற்கான தொடக்க கால செயற்பாடுகளில் விபுலானந்தரின் வகுபாகம் அழுத்தமானது. இராமகிருஷ்ண சங்க துறவியாயிருந்த அவர் அச்சங்கத்தினை இலங்கையில் நிறுவியது மட்டுமல்லாது, அதனாடாக தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் நடுவே பணியாற்ற தொடங்குகிறார். இலங்கையின் தமிழர்களின் அரசியல் வரலாற்றில் மிக முற்போக்கான பாத்திரமேற்றிருந்த யாழ்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் உருவான முதல் மாநாட்டில் அங்கம் வகித்த ஒரே யொரு துறவியாக விபுலானந்தர் இருந்தார். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலை அரசியலையும் சாதி ஒடுக்குமுறைக் கெதிரான அரசியலையும் கையிலெடுத்திருந்த யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸோடு தொடர்ச்சியாக விபுலானந்தர் செயலாற்றி வந்துள்ளார். இலக்கியத்தில் நவீனத்துவ மாற்றங்கள் நடைபெறுவற்கு இவ்வாறான அரசியல் புறச்சூழல் மிகவும் அவசியமானதாகும்.

விபுலானந்தரின் ஆய்வு நூலான யாழ்நால், தமிழ் கலை இலக்கிய வரலாற்றில் நவீனத்துவ மாற்றத்தை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டும் அற்புதமான படைப்பாகும். கணிதத்தையும் இயற்பியலையும் மரபான தமிழ் சையோடு இணைத்து இசைக்கணிதம், இசை இயற்பியல் எனும் புதிய துறைகளை தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்திய ஆய்வு நூல் அதுவாகும். இவ்வகையான நவீன ஆய்வு தமிழ்ச்சூழலுக்கு முற்றிலும் புதியதாகும்.

அறிவியல் துறையில் விபுலானந்தரின் ஆர்வமும் செயற்பாடுகளும் அறிவியற் கலைச் சொற்களை தமிழுக்கு உருவாக்கும் செயற்பாட்டிலும் அவரை ஈடுபடுத்தியது.

மரபுவாதியும் பண்டிதருமாக இருந்தபடி, பாரதியாரை முன்னிறுத்துவதிலும்

பாடத்திட்டத்தில் பாரதியாரை கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்வதிலும் விபுலானந்தர் பெரு மெடுப்பில் உழைத்துள்ளார். விபுலானந்தரின் முயற்சிகளே இன்று தமிழின் நவீன கவி தைகளின் தந்தையாக சுப்பிரமணிய பாரதி யாரை எம்முன்னே உறுதிபட நிறுத்தியுள்ளன.

ஒரே வேளையில் மரபான தமிழ்ப் பண்டிதராகவும் மரபார்ந்த கருத்துக்களைக் கொண்டவராகவும் இருந்த விபுலானந்தர், அதேயளவுக்கு நவீனத்தை உள்வாங்கிய புதுமையாளராகவும் நவீனத்துவத்தின் நகர் விற்கு உந்துவிசையாயும் இருந்துள்ளார்.

முழுமையும் புதுமையும். துவைதமும், அத்வைதமும், பெளதீக விஞ்ஞானமும், மெய்ஞ் ஞானக் காட்சியும், மேற்றிசையறிவும், கீழ்த் திசைச் சமயமும், மனமொடுங்கிய தியான நிலையும், மனபதைக்குத் தொண்டு புரிதலும் சமரசப்பட வேண்டிய காலம் இது/ [5]

தமிழ் மொழியின் நவீனமாதவில் விபுலா னந்தர் காட்டிய அக்கறையை கீழ் வரும் அவரது கருத்துக்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன

/இருவர் பிறந்த தாலுகா, ஜில்லா, அவரது குலம், கோத்திரம், தொழில், பொரு ணிலை என்னுமிவற்றை அவரது மொழி யினின்று அறிந்து கொள்கிறோம். ஆதலி னாலே எல்லாரும் எல்லாவிடத்தும் உயர்ந் தோர் வழக்கையே கைக்கொள்ள வேண்டும் என்பது எனது கருத்தன்று, தாம் தாம் வழங்குகின்ற வழக்கு மொழியையே நயம் பட உரைக்கப் பயின்று கொள்ள வேண்டும்/

‘கால நீரோட்டம் விரைந்து ஓடுகிறது. தமிழர் பழங்காலச் சிறப்பினை மாத்திரம் பறையறைந்து கொண்டிருப்பர் எனின் நிகழ் காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், முழுவதை யும் இழந்த நீர்மையராதல் கூடும். சென்ற நூற்றாண்டிலே ஜோரோப்பாவிலும் அமெரிக் காவிலும் விஞ்ஞான நூல் மிகவும் விருத்தி யடைந்து விளங்குகின்றது. அறிவுச் செல் வத்தை தமிழ்மொழி பெறுவதற்குகான செயல் சிற்ந்த தமிழ்த் தொண்டாகும் [7]

***

தமிழ் மொழியும் அதன் இலக்கியங்களும் வரலாறுங்கும் உலக அளவில் நிகழும் புதிய செல்நெறிகளை காலந்தாழ்த் தாது உள்வாங்கிவந்துள்ளதுடன் உலகிற்குப் புதிய செல்நெறிகளை அளித்தும் வந்துள்ளது.

நவீனத்துவ மாற்றங்களையும் அது அவ் வாரே உள்வாங்கியுள்ளது. நவீனத்துவம் தோன்றிய காலத்திலேயே அதனை உள்வாங்கியிருப்பதுடன் அம்மாற்றங்களைத் தன் வயப்படுத்தியும் உள்ளது. நவீன மாற்றங்கள் இலக்கியத்தில் நிகழ்வதற்கு ஏதுவான பொருளாதார அரசியல் புறக்காரணிகளை உருவாக்கிய ஆனுமைகளையும் தமிழ் தன்னுள் உருவாக்கி இயக்கியிருக்கிறது. இதில் தமிழ் நாடு மட்டுமல்லாது இலங்கையும் தனது மறுக்கமுடியாத அழுத்தமான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளது. தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் நவீனத்துவத்தை நகர்ந்தபோது அதில் தவிர்க்கமுடியாத வகிபாகத்தினைக் கொண்டிருந்த ஆனுமைகளை இலங்கையின் ஏனைய திசைகளின் மக்களைப் போலவே கிழக்குத் திசையின் மக்களும் உருவாக்கித் தருவதற்குப் பின் நிற்கவில்லை.

***

- [1] செ. யோகராசா, நவீன இலக்கிய உருவாக்கத்தில் தமிழகத்தின் செல்வாக்கு, ஏலாதி ஆண்டுமெலர், ஐனவரி 2018
- [2] வி. கனகசபை, ஆயிரத்தெண்ணாறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழகம், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், 1962. பக.435)
- [3] தமிழ் இலக்கியத்தொகுப்பு, தரம் 10—II பாடநூல், கல்வி வெளியிட்டுத் தினைக்களம்.— 2014.
- [4] செபரத்தினம் க. தமிழ்நாடும் சமுத்துச் சான்றோர்களும், மனிமேகளைப் பிரசரம், சென்னை.
- [5] செல்வனாயகம், அருள், விபுலானந்த ஆராய்வு, கலைமகள் வெளியீடு, சென்னை. 1963. பக — 140.]
- [6] அ. கெளரிகாந்தன், யாழ்ப்பாண சமூக உருவாக்கமும் விபுலானந்தரும், 1992,
- [7] சுவாமி விபுலாநந்தர் காலமும் கருத்தும், சி. மௌனகுரு, பக்கம் 98
- [8] சமுத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி, சில்லையூர் செல்வராசன்

கிறைனற் கல்லூக்கி கிளைமோர் பாணையேற்றி விரகாய்த் துப்பாக்கித் தீழுட்டி-உறையாது கொதியாய் கொதிக்கும் குருதிப் பாவிட்டு புதிதாய் பொங்குவோம் பொங்கல்.

-மாவை வரோதயன்

ஆனாலும் ஜூலை கருப்புத் தன்

நீங்கள் எத்தனை முறையும் வெள்ளையடிக்க முயற்சிக்கலாம்.

வீட்டுக்கு வண்ணம் பூசலது போல ஒரு கோடு இரண்டு கோடு மூன்று கோடு ஏன் நான்கு கோடுகள் கூட பூசலாம்.

உங்கள் நீண்ட யானைக் கையால் பெரிய தூரிகை பிடித்து விரும்பிய அளவு மையிட்டு திரும்பத் திரும்பப் பூசலாம்.

ஆனாலும் ஜூலை கருப்புதான்.

மேகங்கள் அவ்வ ஆயிரம் புகைகள் அடர்ந்து தீரண்டு நிலவை மறைத்துக் கருக்கிய ஜூலை.

ஒரு புகை, ஒரு உயிர், ஒரு கனவு ஆயிரம் புகைகள், ஆயிரம் உயிர்கள், ஆயிரம் கனவுகள்.

சாலையின் தார் அவ்வ தாரிற்கும் கீழே ஊட்டுநிய குருதியில் நீலம் தீவந்தி பின்பு கறுத்த ஜூலை

ஒரு வாள்வீச்சு, ஒரு உயிர், ஒரு கனவு ஆயிரம் வாள்வீச்சுக்கள், ஆயிரம் உயிர்கள், ஆயிரம் கனவுகள்.

நீங்கள் எத்தனை முறையும் வெள்ளை அடிக்கலாம். வெள்ளை ஜூலை என விளம்பரமும் செய்யலாம் அதீக சம்பளம் அதீக சலுகை அதீகம் அதீகம் என்று கோடி முறை கூப்பாடு போடலாம். ஆனாலும் ஜூலை கருப்புதான். அதை கருக்கிய யானையும் வாழேந்திய சிங்கமும் எல்லாமும் கருப்புதான்.

என்னை உனக்கு நீருபித்தல்

என்னை உனக்கு நீருபித்தலின் தொண்ணார்ப்பிரான்பதாவது முறை இது..

நீ கறுப்பனைன்று என்னை நிராகரித்திருந்தாய் நேற்றும்..

அகதி அனாதை அறிவிலி ஆத்தீகன் கலக்கரான காவாலி உழைப்பாளி உதவக்கரை பிச்சைக்கரான் பேயன் என்றெல்லாம் நிராகரித்திருக்கிறாய் நீ..

எனது நிலத்தில் என்னையே நீருபிக்கும் இரண்டும்கெட்டானாய் ஆக்கிலைவத்திருக்கிறது உன்மீதான என் உண்மத்தும்..

இன்றாவது உனது நான்காம் மாடியிலிருந்து நான் இறங்கும்போது வாசலில் என்னை பாவமாய் நோக்குகின்ற செக்கியூரிட்டி புன்னைக்கோடு பார்க்கட்டும் சொல் அவ்விரா... என்னை நிராகரிக்க இன்று நீ என்ன காரணம் வைத்திருக்கிறாய்..?

ஒருவேளை நான் மனிதனே இல்லையென நீருபிக்கும் காரணங்களை நீ கொண்டுவந்திருக்கக் கூடும்.. எப்படியோ நான் நூற்றியோராவது தடவையும் உன் மாடியேறி வருவது மட்டும் நீருபணம்..

அதீதன்

எஸ்.சிவசேகரன்

அவர்கள் இரண்டு வருடமாகப் பட்ட கஷ்டங்கள், அவர்களது பராமரிப்புக்கள் எல்லாம் விழுவுக்கு இறைத்த நீராகப் போவது என்றால் அவர்களது உழைப் பினை, உணர்வினை, தூசிக்கும் மதிக்காத செயலைத் தடுப்பதற்கு அவர்கள் ஒன்று பட்டு நிற்கின்றார்கள்.

நூற்று

இதயராசன்

பனிக்குளிரினையும் ஊடுருவி தேயிலைத் தொழிற்சாலைச் சங்கொலி மேட்டு லயம், பணிய லயம் எங்கும் எதிரொலிக்கின்றது. வழைமையாக இந்தச் சங்கொலி கேட்டால் போதும் ஆன் தொழிலாளர்கள் போட்டது போட்டபடியே கிடக்க விழுந்தடித்துப் பிரட்டுக் களத்தினை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் இன்று சங்கொலிக்குச் செவி சாய்க்காமல் தமது போர்வைகளை இழுத்துப் போர்த்திக்கொண்டனர்.

இதற்கெல்லாம் விதிவிலக்காக ஆறுமுகம் தனது காலைக்கடன்களை முடித்தகையோடு, பட்டிகளைச் சுத்தம் செய்து, பால் கறந்து பால்வாளியை நிரப்பி வைத்துவிட்டு, இரண்டு பால் போத்தல்கள், புல்லு அறுக்கும் சத்தகம், கயிறு, சாக்கு என்பவற்றுடன் மேட்டில் இருக்கும் பெரிய கணக்கப்பிள்ளை பங்களாவினை நோக்கி, நெடுத்து வளர்ந்த கறுப்பந்தேயிலை வளர்த்திக்கு உயர்ந்து செல்லும் ஒற்றையடிப் படிக்கட்டில் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றான். மேலிருந்து அவசர அவசரமாக இறங்கிக்கொண்டிருந்த பெரிய கணக்கப்பிள்ளையைத் தூரத்திலேயே கண்டுவிட்ட ஆறுமுகம்,

“ஐயா வணக்கம்”

“ஆறுமுகம் வணக்கம்”

பெரிய கணக்கப்பிள்ளையை இடைமறித்த ஆறுமுகம்

“ஐயா இன்றைக்கு ‘ஸ்ரைக்’ எல்லோ! நீங்க எதுக்கு அவசரமாய் போற்க, பிரட்டுக் களத்துக்கு யாரும் வரமாட்டாங்கள்”

தோட்டத்தில் என்ன நடக்கின்றது என்பதே தெரியாமல் தனி உலகத்தில் ஜீவிக்கும் பெரிய கணக்கப்பிள்ளை ஆச்சரியத்துடன் ஆறுமுகத்தினைப் பார்க்கின்றார்.

“ஆறுமுகம் நிசமாகவா”

“ஆமாம் ஐயா, நேற்று வேலை முடிஞ் சாப்புறம் தலைவர்மார் எல்லோரும் சேர்ந்து பேசி, வேலைக்குப் போறதில்லை என்றும், பெரியதுரையைக் கண்டு பேசுவதாயும் முடிவெடுத்தாங்க”

கணக்கப்பிள்ளைக்கு அப்பொழுதுதான் நேற்று நடந்த விடயங்கள் யாவும் நினைவுக்கு வருகின்றன. ஆனால் இப்படி எத்தனை பிரச்சினைகள் வந்திருக்கு, அதுக்கெல்லாம் ஒற்றுமையாக நின்று தமது உரிமையைக் கேட்டிருக்காங்களா? இல்லையே! ஒரு சங்கம் ஸ்ரைக் என்றால் அடுத்த, சங்கமெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து, எப்படி ஸ்ரைக் செய்வாங்க பார்க்கிறோம் என்று, ஸ்ரைக்கைத் தோற்கடித்து விடுவார்கள். இதுதானே கடந்த

பல வருடங்களாக, இப்பமட்டும் அப்படி என்ன ஒற்றுமை வந்திட்டுது என்று தனக்குள் ஜோசித்தவாறு கணக்கப்பிள்ளை பிரட்டுக் களத்தினை நோக்கி பழைய உர்சாகமின்றி மெதுவாக நடக்கின்றார்.

பிரட்டுக்களத்தில் ஒருவரையும் காண வில்லை. ஆயுதக் காம்பறாவை மூடிப் பனிப்புகார். உள்ளுக்குள் ஒன்றுமே தெரிய வில்லை. நாய்க்குட்டிகள் குளிருக்கு அனுங்குவது மட்டும் துல்லியமாகக் கேட்கின்றது.

“குனே! குனே!”

பெரிய கணக்கப்பிள்ளை கூப்பிடுகின்றார்.

“ஐயா, இந்தா வாறேன்”

காதினை மூடிக்கட்டிய கறுப்பு மஃபிள் ருடன் வெளியே வருகின்றான் ‘குனே’ என்னும் காவல்காரன். அவன் சுருட்டு புகைத்துக் கொண் டிருக்க வேண்டும், புகைகின்ற சுருட்டினை தனக்குப் பின்பக்கமாக மறைத்துப் பிடிக்கின்றான் ஐயாவுக்கு மரியாதை செலுத்தும் முகமாக. ஆனால் சுருட்டுப்புகை பனிப்புகையையும் ஊடறுத்து மேலெழும்புகின்றது. அவனது புகை இன்பத்திற்குக் குறுக்கே நிற்க விரும்பாத கணக்கப்பிள்ளை,

“சரி சரி யாரும் பிரட்டுக்களத்துக்கு வந்தால் மேலே பங்களாவுக்கு வரச்சொல்லு”

அவனது பதிலுக்கும் காத்திராமல் படிக் கட்டுகளில் விறு விறு என்று ஏறுகின்றார்.

நாட்டில் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை அமல் படுத்தப்பட்ட பின்பு, கொழும்பினை அண்டிய நகரங்களில் மட்டுமல்லாமல் நாட்டின் ஏனைய நகரங்களிலும் ஆடைத் தொழிற் சாலைகள் திறக்கப்பட்டன. அந்த வரிசையில் ஹற்றன் பிரதேசத்திலும் ஆடைத் தொழிற் சாலை திறப்பதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் பற்றி முதலீட்டாளர்கள் வருகை தந்து கள நிலையினைப் பரிசீலித்தனர்.

அப்போதுதான் அப்பிரதேசத்தில், குறிப்பாகத் தோட்டத்தில் தொழிலில்லாமல் இருக்கும் பெண் பிள்ளைகளைக் குறைந்த ஊதியத்தில் கூடிய வேலையினை வாங்கமுடியும் என்பதால் ஒரு தொழிலதிபர் ஆடைத் தொழிற்சாலை நிர்மாணி ப்பதற்குத் தமது விருப்பத்தினைத் தெரிவித்தார்.

நகரை அண்டிய தேயிலைத் தோட்டத்தில் உள்ள ஒன்பதாம் நம்பர் மலையினைத் தருமாறு கேட்டிருந்தார். அதற்கு அரசும் தோட்ட முகா

மைத்துவமும் இணங்கியது மட்டுமல்ல அந்த மலையினைக் குறிப்பிட்ட தொழிலதிபருக்கு கைமாற்றியும் விட்டனர். ஆனால் பிரச்சினை என்னவென்றால் தோட்டத்தில் உள்ள தேயிலைத்தூர்களை அகற்ற முற்பட்டபொழுதே தொழிலாளர்களுக்கு விடயம் தெரியவந்து, இப்பொழுது ‘ஸ்ரைக்’ அளவில் நிற்கின்றது.

தொழிலாளரைப் பொறுத்தவரையில் அந்த ஒன்பதாம் நம்பர் மலையில் இரண்டு வருடங்களிற்கு முன்புதான் ஐம்பது வருடங்களிற்கு மேற்பட்ட தேயிலைத்தூர்களை எல்லாம் பிடிங்கி, மன்னைப் பதப்படுத்திப் புதிய கண்ணுகள் நட்டு கண்ணும் கருத்துமாகப் பராமரித்து, இப்பொழுது இளந் தேயிலைச் செடிகளாக துளிரவிட்டு, கொழுந்து கிள்ளும் பருவத்தில் இருக்கின்றன.

அவர்கள் இரண்டு வருடமாகப் பட்ட கஷ்டங்கள், அவர்களது பராமரிப்புக்கள் எல்லாம் விழுவுக்கு இறைத்த நீராகப் போவது என்றால் அவர்களது உழைப்பினை, உணர்வினை, தூசிக்கும் மதிக்காத செயலைத் தடுப்பதற்கு அவர்கள் ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றார்கள்.

பெரிய கணக்கப்பிள்ளை நொட்டியும் சம்பலும் தொட்டு உயர்ரகத் தேயிலையில் தயாரித்த தேநிரைச் சுவைத்துப் பருகிக் கொண்டிருக்கின்றார். ‘பெட்டி தூக்கி’ முச்சிரைக்க முச்சிரைக்க வாசலில் வந்து நிற்கின்றான். அவன் சகஜ நிலைக்குத் திரும்பும் வரை கணக்கப்பிள்ளை நொட்டியிலும் தேநிரிலும் ஐக்கியமாகி விடுகின்றார்.

“ஐயா, பெரிய துரை விரசா பங்களாவுக்கு வரணுமாம்”

வார்த்தைகளைக் கோரவை இன்றித் தனது என்ன வேகத்தில் இப்பொழுதும் முச்ச வாங்கியபடி கூறி முடிக்கின்றான்.

பெரியதுரை அழைக்கின்றார் என்ற வார்த்தைக்குப் பின்னால் கணக்கப்பிள்ளைக்கு சூடான நொட்டி தேநிரின் சுவை, கல்லில் விழுந்த எண்ணைய் போல் காய்ந்துவிட்டது.

பத்தடத்துடன் வாயைத்துடைத்தபடி ஒட்டமும் நடையுமாகத் துரைபங்களாவை நோக்கி நடக்கின்றார். இல்லை ஒடுக்கின்றார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

தோட்டத்தில் நடக்கின்ற அனைத்துக்குமே பெரியதுரைதான் அதிகாரம் உள்ள முகாமையாளர். அவர் வைத்ததுதான் சட்டம். அவர் இரு என்றால் இருக்கவேண்டும். போ என்

நால் போகவேண்டும். வயக்காம்பரா ஒரு வருக்கு உண்மையாகத் தேவைப்பட்டாலும் அவர் கருணை வைத்தால்தான் உண்டு. சுருக்கமாகச் சொன்னால் அந்தத் தோட்டத்திற்குக் குறுநில மன்னர்.

அவருக்கு அடுத்த தளபதிகள், பாளையக்காரர்கள், தண்டக்காரர்கள் என்றால் சின்னத்துரை, பெரிய கிளாக்கர், பெரிய கணக்கப்பிள்ளை, சின்னக் கணக்கப்பிள்ளை, கங்காணிமார், காவல்காரர் என்று அதிகாரம் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

ஓவ்வொருவரும் தம்மளவில் தொழிலாளி களைக் கசக்கிப்பிழியும் தாதாக்கள்தான். ஒருவர் உத்தரவுக்கு ஏன் ஏது என்ற கேள்வி நியாய மின்றி அவருக்குக் கீழ் உள்ளவர்கள் கீழ் படிய வேண்டும். அவர் உத்தரவை அமுல்படுத்த வேண்டும். இந்நிலையில்தான் பெரியதுரை அதுவும் பங்களாவுக்கு அழைக்கின்றார் என்றால் அவசரமாயும் அந்தரங்கமாகவும் இருக்கும் என்பதால் விறுவிறு என்று ஒடுகின்றார் பெரிய கணக்கப்பிள்ளை.

தொழிற்சங்க அமைப்பு வலுப்பெற்று தொழிலாளர் சட்டம், உரிமைகள் அமுல்படுத்த தொழில் நீதிமன்றமும் இயங்குவதோடு அப்பப்போ தோட்ட முகாமைக்கு எதிராகத் தொழிலாளர் சார்பாக தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டு நிர்வாகிகள் எச்சரிக்கப்பட்டு சில சமயங்களில் நஷ்ட ஈடும் கொடுக்கவேண்டி இருந்தமையால் தொழிலாளருடன் அனைவரும் ஒரு வரம்புக்குள் நின்றுதான் அதிகாரத்தினைச் செலுத்துகின்றனர். இந்நிலைமைக்கு உழைக்குந்தொழிலாளர்களின் ஒன்றுபட்ட பலம்தான் காரணம்.

ஆனால் அதே தோட்டத்தில் வேலைபார்க்கும் உத்தியோகத்தர்கள் பதவி என்ற அந்தஸ்ததுடன் மற்றவர்களுடன் பழக முடியாமல், அவ்வாறு நினைத்தாலும் நிர்வாகம் அதில் தலையிட்டு இடைநிறுத்தல், இடமாற்றம் செய்வதால், ஓவ்வொருவரும் தனித்தனித் தீவாக வசித்து வருகின்றனர். மேலதிகாரிக்கு அஞ்சி, ஒடுங்கி வாழ்கின்றார்கள். இதற்கெல்லாம் பெரிய கணக்கப்பிள்ளை விதிவிலக்கா என்ன? முன்பொருகாலத்தில் தோட்டங்களை அரசு உடைமையாக்க முன்னர் பெரிய கங்காணி வைத்ததே சட்டம் என்று இருந்ததென்றால், மற்றவர்களின் அதிகாரத்தினைச் சொல்லவா வேண்டும்?

பெரிய துரையின் பங்களாவில் ஏற்கனவே

முக்கியமானவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடி விட்டனர். இப்பொழுது பெரிய கணக்கப்பிள்ளையும் சேர்ந்துகொண்டார். ஆடைத்தொழிற் சாலைக்குரிய நிலத்தினை ஏற்கனவே தோட்டம் கையளித்துவிட்டது. இப்பொழுது தேயிலைச் செடியை அகற்றி, மூன்வேலி அமைக்கும் பணியினை மேற்கொள்ள பெரியதுரை, பெரியதொரு கணக்கை ஒப்பந்த அடிப்படையில் பேசி உரிய தொகையையும் அவரது வங்கிக்கு கைமாற்றிவிட்டார். இவ்விடயம் எத்தனை பேருக்குத்தெரியும். பெரியதுரை தொழிலாளரின் வேலை நிறுத்தத்தினை எப்படி முறியடிப்பது, தேயிலைச் செடியை எப்படி அப்பறப்படுத்துவது என்பதைத்தான் தீவிரமாக ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

பெரிய கணக்கப்பிள்ளை வந்திருக்கிறவர் களைச் சுற்றித் தனது கணக்களைச் சூழல விட்டார். அதில் ஒருவர் மட்டும் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் இல்லாமல் ஒரு தொழிற்சங்கத்தின் சார்பான் தலைவர் நின்றுகொண்டிருந்தார். தொழிலாளர் சார்பாக நிற்கவேண்டிய தலைவர் இங்கு துரைக்கு அனுசரணை வழங்கித் தலையைச் சொற்றுகொண்டு, தனது அபிப்பிராயத்தினைத் தெரிவித்தார்.

“பெரியதுரைக்கு வணக்கம், அடுத்தவாரம் கோயில் திருவிழா வருகுது, ஒரு வாரத்திற்கு வீவு கொடுத்தா எல்லாத்தையும் மறந்திடுவாங்க”

எல்லோரும் அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் பெரியதுரையின் ‘டிப்ளோ மெற்றிக்’ மூளை வேலைசெய்வதற்கு அந்தத் தலைவர் பற்றியைச் சாஜ் பண்ணி விட்டார் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அவர் தீவிரமாகச் செயற்பட்டார்.

“என்ன தலைவர் வன் வீக்தானே வீவு கேட்கிறீங்க, ஏன் இந்தத்தடவை ரூ வீக் வீவு திருவிழாவுக்கு, அதுவும் இன்றையிலிருந்தே இப்ப சந்தோஷம்தானே?”

நமட்டுச் சிரிப்புடன் தலைவரையும் ஏனையோரையும் பார்க்கின்றார். தலைவர் தலைகால்புரியாத சந்தோஷத்தில் பறக்காத குறை. ஏனையோர் என்ன? ஏது என்று விளங்காமல் முழிக்கின்றார்கள். இருப்பினும் துரை செய்வதில் ஏதோ உள்நோக்கம் இருக்கும் என்பதை யூதிக்க முடிந்தது. அவர்களைப் பார்த்து கணக்களைச் சிமிட்டிவிட்டு,

“தலைவர் எல்லோருக்கும் ரூ வீக் திருவிழா வீவு, இதை எல்லோருக்கும் சொல்லிட்டு,

எல்லாத் தலைவர்மாரையும் இரவுக்கு துரை பங்களாவில் உள்ள தோட்டத்துக்கு அழைச் சுவா, திருவிழாப்பாட்டி துரை தாற்று.”

துரைக்கு நன்றி சொல்லிவிட்டுத் தலைவர் விரைவாகப் போகின்றார், தமது மதியுகமான பேச்சினால் இரண்டுவாரம் திருவிழா லீவு கிடைத்ததையும், தலைவர்மாருக்கு துரையின் பாட்டிப்பற்றிச் சொல்லுதற்காகவும்.

சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் மேட்டுலயம் பணிய யை எல்லாம் இரண்டுவாரம் திருவிழா லீவாம், அதுவும் இன்றைக்குத் தொடக்கமாம் என்ற செய்தி காற்றைவிட வேகமாகப் பரவியது.

தோட்ட நிலம் பறிபோவதற்கு எதிராக வேலை நிறுத்தப்போராட்டம் செய்தவர்கள், கோயில் திருவிழாவுக்கு இரண்டுவாரம் விடு முறை அதுவும் சம்பளத்துடன் என்றவுடன் எல்லாவற்றினையும் மறந்து, கோயில் திருவிழா வேலைகளில் ஈடுபடத்தொடங்கி விட்டனர். பந்தல்போட மூங்கில், கம்பு தேவைப்பட்டன. வழுமையாகப் பெரியதுரையிடம்தான் அனுமதி பெறவேண்டும், ஆனால் இம்முறை காவல் காரனே தாராளமாக உதவினான்.

அன்று இரவு பெரியதுரை பங்களாவுக்கு அருகில் உள்ள தோட்டத்தில் தலைவர்மாருக்கு ஆடு, கோழி, போத்தல் இத்தியாதிகளுடன் திபாவளிப் பாட்டிபோல் பெரியபாட்டி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஒரு சில தலைவர்களைத்தவிர மீதிப்பேர் அனைவரும் அங்கிருந்தனர். காலையில் வந்திருந்த தலைவர் எல்லோருக்கும் தலைமை வகித்துப் பாட்டியைக் களைகட்ட வைத்துக்கொண்டிருந்தார். பாட்டி யின் உச்சகட்டத்தில் பெரியதுரை பெரியகிளாக்கருடன் வருகை தந்தார். எல்லோருக்கும் சொல் லமுடியாத மகிழ்ச்சி, தமது பாட்டியில் துரையும் பங்கு பற்றியமையால்.

“தலைவர்மார் எல்லோருக்கும் வணக்கம், நான் உங்களுக்கு ஜூயாயிரம் ரூபா திருவிழாச் செலவுக்குக் கொடுக்கிறது என்ன சந்தோஷம் தானே”

எல்லோரும் கைதடித் தமது மகிழ்ச்சி யினையும் நன்றியினையும் தெரிவித்துக் கொண்டனர். அத்தருணத்தில் பெரியகிளாக்கர் தயாராக வைத்திருந்த என்பலப்பை எல்லோரிடமும் நீட்டுகின்றார். ஒரு சிலர் போதையில் தடு மாறியவாறு வாங்கிய என்பலப்பினை இடுப்பினில் செருகுகின்றனர். சிலர் அதனை வாங்கி என்னியும் பார்க்கின்றனர். எல்லாவற்றி

னையும் அவதானித்த துரையின் நரிமுளை தருணம் பார்த்து வேலைசெய்கிறது.

“என்ன ரூ வீக் லீவுதானே காம்பராவில் சம்மாதானே இருக்கப் போற்றிக், அந்தக் காலத்தில் ஆக்களை வைச்சு அந்தத் தேயி வைத் தூரைப் பிடிங்கித்தாங்க, இன்னும் ஜூயாயிரம் தாற்றன். என்ன சரிதானே?”

தலைவர்மாருக்கு அதிஷ்டத்திற்குமேல் அதிஷ்டம் நினைச்சுப்பார்க்காத பெரிய துரையின் பாட்டியோட ஜூயாயிரம் ரூபா ரொக்கம், மேலும் ஜூயாயிரம் ரூபா ரொக்கம். வலியவாற சிதேவியை சும்மாவா விடுவார்கள். சர்வங்க துரை, சர்வங்க துரை என்று முதலாம் வகுப்புப் பசங்களாய் ஏக்காலத்தில் ஆமாப் போட்டனர்.

தனது வேலை இலகுவாக முடிந்த திருப்பிதியில் ஒரு கிளாஸ் வைனேச் சுவைத்தபடி அந்த பாமரத்தலைவர் களைப் பார்த்து வெற்றிச் சிரிப்பினை உதிரவிட்டார் பெரியதுரை.

நள்ளிரவினையும் தாண்டி, தள்ளாடித் தள்ளாடி வயத்தினை நோக்கி வந்த சில தலைவர்மாருக்கு இனிமேலும் துரை கொடுக்கும் பணத்தினை ஆளுகளுக்குக் கொடுத்து தேயிலை பிடுங்க விருப்பம் இல்லை. எப்படி ஆளுகளைக் கொண்டு தேயிலைத்தூரைச் சும்மா பிடுங்குவிக்கலாம் என்று திட்டமிடுவதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். அதைச் செயற்படுத்தவும் செய்தனர்.

அடுத்தநாள் வழுமைபோல் தனது வேலை களைச் செய்துவிட்டு, பால் போத்திலுடன் வந்த ஆறுமுகம் பெரிய கணக்கப்பிள்ளையிடம் கூறினான்,

“ஜூயா நாளைக்கு கொழும்பிலிருந்து பெரிய பெரிய மெசின் எல்லாம் கொண்டுவந்து, தேயிலைத்தூரைப் பிடுங்கப் போறாங்களாம். அப்பிடிப் பிடிங்கினால் விறகுக்கும் மிலார் கிடைக்காதாம். அதனால் தோட்டத்தில் உள்ள சின்னன் சிறுக்கள் எல்லாம் தேயிலைத்தூர் பிடுங்கப் போறாங்க.”

வழுமைபோல தனது அறியாமையை மறைக்க முடியாமல்,

“ஆறுமுகம் நெசமாகவா சொல்லுறது”

ஆச்சரியப்பட்டார். அவருக்கு எங்கே தெரியப் போகுது நேற்று இரவு துரை வைத்த பாட்டியின் உள்நோக்கமும் தலைவர்மார் தமக்குக்கிடைக்கும் கொமிஸன் பணத்திற்காகத் தோட்டத்திலே பரவ விட்ட வதந்து பற்றியும்.

ஆடைத்தொழிற்சாலை எதிர்நோக்கிய பூதா கரமான பிரச்சனை புஸ்வாணமாகி விட்ட தன் விந்தை துரையைத்தவிர மற்றவர்களுக்கு ஒரு பகுதிமட்டும்தான் தெரியும். அதிலும் கூலி இல்லாமல் ஆளுகள் இரவிலும் சூழ கொழுத்தியும் அரிக்கன் வாந்தர் வெளிச்சத் திலும் தேயிலை பிடுங்கியதன் ரகசியம் பெரிய துரைக்கும் தெரியாது. ஒரு சில தலைவர்களுக்கு மட்டுமே வெளிச்சம்.

இரண்டுவார விடுமுறையில் இம்முறை தோட்டத்தில் திருவிழா வெகுசிறப்பாக நடந்தேறியது. விறுக்கும் பஞ்சமில்லை. பந்தல் போடுவதற்கும் பிரச்சினை இல்லை. திருவிழாப் பைப்பலில் தொழிலாளர்கள் மூழ்கியிருக்க ஒன்பதாம் நம்பர் தேயிலை மலை துப்பரவு செய்யப்பட்டு, சுற்றி கொங்கிறீர் தூண் நட்டு, முள்வேலியும் அடைத்து, நான்கு புறமும் காவல்காரரும் நியமித்தாயிற்று. இனிமேல் அந்த மண்ணில் ஒரு தோட்டத் தொழிலாளியும் காலடிவைக்க அனுமதி இல்லை. மிக வேகமாக ஆடைத் தொழிற்சாலைக்கான கட்டிட வேலை கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பாரிய இயந்திரங்களின் சத்தம் அம்மலைப் பிரதேசத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தன.

பணிய வயத்தில் உள்ள அம்மன் கோவிலுக்கு முன்பு போடப்பட்ட பந்தலைக் கலைக் கிள்ற போது, ஏற்கனவே அந்த கருப்பந் தேயிலை கம்புமீது கண்வைத்திருந்த தக்காளிக்கும், கம்பினைப் பிடுங்கிய முத்துக் குமாரனுக்கும் இடையே தொடங்கிய வாய்த் தர்க்கம் மல்யுத்தம்வரையில் சென்றுவிட்டது. இருவரும் தோட்டத்திலேயே அழகான திடகாத்திர மான இளைஞர்கள். தமது ஆஜானு பாகுவான உடலைவத்து சாதிக்கவேண்டிய எத்தனையோ வேலைகள் இருக்க ஒரு காட்டுக் கம்புக்காக அடிதடியில் இறங்கி, இப்போது இரு சமூகச் சண்டையாகி, கடைசியில் பொலிஸ் தலையீட்டுடன் நிறுத்தப்பட்டது. முத்துக்குமார் பலத்த காயங்களுடன் வைத்தியசாலையில், தக்காளி பொலிஸ் காவலவில். இரு குடும் பத்தவரும் அந்தக்கம்பினை விட அதிகம் செலவிட்டு வைத்தியசாலைக்கும் பொலிஸ் நிலையத்திற்கும் அலைந்து கொண்டிருக் கின்றனர்.

அந்திப்பொழுதில் பெய்த கடுமெழையால், பிஞ்சத் தேயிலைகள் பிடுங்கப்பட்டு மூளியாக்கப்பட்ட ஒன்பதாம் நம்பர் மலையிலுள்ள மண்ணென்ல்லாம் அரித்துவரப்பட்டு, அந்தத் தோட்டத்துக்கு நுழையும் பிரதான பாதை

யினை சேறும் சக்தியுமாக்கி, அருகிலிருந்த தெளிந்த நீரோடையினை அசுத்தமாக்கிக் கொண்டிருந்தன. இந்த நீரோடையில் நீந்தி விளையாடும் சிறுவர்கள் செய்வதறியாமல் அதனை வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றனர்.

ஹற்றன் நகரிலிருந்து அந்தப்பாதையால் தோட்டத்திலுள்ள பாடசாலையில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் அந்தசேற்றினைத் தாண்ட முடியாமல் தூரத்தில் தெரியும் பாடசாலையை யும் கைக்கடிகாரத்தினையும் பார்த்தபடி செய்வதறியாது நின்றனர். பட்டியில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த இளைஞர்களும் பெண்களும் மண்வெட்டி பிக்கானுடன் விரசாக வந்து, வீதியிலுள்ள சேற்று நீரினை சிறுசிறு கான்கள் வெட்டி ஒடையில் வழிந்தோடச் செய்தனர். ஆசிரியர்கள் அந்தப்பாதையால் பாடசாலை செல்வதற்கு வசதியாக நீச்சலடிக்க வழியின்றித் தவித்த சிறுவர்களும் இப்பணியில் இணைந்துகொண்டனர் ஆர்வத் துடன்.

பூரித்துப் போயிருந்த மலையும் மடுவும் தமது அடையாளங்களை இழந்து கொண்டிருப்பதை அறியாமல், பணிய நோட்டில் பெரிய துரை பங்களாவை நோக்கி மீது ஜூயாயிரம் ரூபாவைப் பெறுவதற்காக அந்தத் தலைவர்கள் சென்றுகொண்டிருந்தனர். உயர்கல்வி பயில்வதில் ஆர்வமாக இருந்த தங்கள் பெண்பிள்ளைகளின் பெயர்ப்பட்டியலையும் உடன் எடுத்துச் சென்றனர், ஆடைத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்வதற்காக.

தேயிலைச் செடியையும் உழைப்பினையும் காலாகாலமாக நம்பிவாழ்ந்த பரம்பரையின் பிரதிநிதியாக பாறையில் அமர்ந்திருந்து எல்லாவற்றினையும் அவதானித்துக் கொண்டிருந்த முதியவர் ஒருவர், தான் புகைத்துக் கொண்டிருந்த சுறுட்டினை வீசியெறிந்து, தூவெனக் காறித்துப்பிவிட்டு

“இவனுகளும் மனிசங்களா”

அடிவயிறு பற்றி ஏரிய உதிர்த்த அந்தவார்த்தைகள் மலையில் எதிரொலித்தது. தோட்டப் பிள்ளைகளின் அறிவுக் கண்களைத் திறக்கப் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு, பாதையைச் செப்பினிடும் நம் பிக்கை நடசத்திரங்களை நோக்கித் தனது கூனல் முதுகினை நிமிர்த்தி நடந்துகொண்டிருந்தார்.

முதியவர்கள்

நூற்று ஸௌடும்போலு

ஒரு முதியவர்
 இறந்து போகும் போது
 அவர் பயன்படுத்தியப் பொருட்கள் அனாதைகளாகின்றன
 நினைவுகள் அனாதைகளாகின்றன
 அவரின் கைத்தடி
 அனாதையாக கைவிடப்படுகிறது
 அந்தக் கைத்தடி
 ஏதோ ஒரு கொடியின் கொழுகொம்பாகவோ
 காய்ந்த விரகாகவோ உருமாறிலுகிறது
 அதைப் பற்றுவதற்குரிய கைகள் இனி இல்லை
 அவரின் எச்சில் பணிக்கம்
 வெற்றிலை பாக்கு இடிக்கும் உரல்
 எங்கோ தூர எறியப்படுகின்றன
 இல்லையெனில்
 கண்டுப்பிடிக்கமுடியாத இடத்தில் ஓளிந்து கொள்கின்றன
 பேரேப்பிள்ளைகள் அனாதைகளாகிறார்கள்
 அவர்களுடன் சேர்ந்து ஒரே சுருதியில் சொல்லப்படும்
 “ஒரு ஊர்ல் ஒரு ராஜா இருந்தாராம்” என்ற
 முகாந்திர சொற்றிராட்ரும் அனாதையாகிறது
 காலை நேரத்தில் வெயில் காயும்
 வெளி முற்றம் அனாதையாகிறது
 அன்றைக்குத் தேங்காய் ஜந்து சுதம்
 தங்கம் விலை எழுபத்தைந்து ரூபாய்
 மாசச் சம்பளம் அறுபது ரூபாய்
 “அந்த காலத்துவ நாமெல்லாம் எப்படி வாழுந்தோம்”
 இப்படி அன்றாடம் சொல்கின்ற கதைகள்
 இன்னும் மனதின் ஆழத்தில் பாதுகாத்து வைத்திருந்த
 சொல்லப்படாத கதைகளும் அனாதைகளாகின்றன

புராணப் புத்தகம்
 பகவத் தீடை
 தொழிற்சங்க அங்கத்துவ அட்டை
 சம்பளத் துண்டு
 முக்குக் கண்ணாடி
 அவரின் பெறுமதியான பொக்கிஷங்கள் அனாதைகளாகின்றன

அவரின் லிள்ளைகள்
 உடனாடியாக அனாதைகளாவதில்லை
 இந்த வாழ்க்கையின் காலம் செல்ல செல்ல
 படிப்படியாய் அனாதையாகிறார்கள்

அவர்
 இது வரை சுமந்து தீரிந்த
 பண்பாட்டு அடையாளமும் அனாதையாகிலுகிறது

கிருஷ்ணப்பிரியன்

பாதி நேரப் படிப்பும் மீதி நேரம் ஒரு உணவகத்தில் துப்புரவுத் தொழிலாளியாகவும் வேலை செய்து கொண்டும், அங்கு பணியிலிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு காசில்லாமல் வழங்கப்படும் சுவையுணவுகளைப் புசித்துக்கொண்டும், தன் சிக்கனச் சீவியத்தால் எஞ்சம் பணத்தை ஊருக்கும் அவன் அனுப்பிக் கொண்டிருந்தான்.

இறுதி

ந. சிறுஷ்ணசிங்கம்

குகதாசனால் நந்தினியை மறக்கமுடிய வில்லை. அமெரிக்காவுக்கு அவன் வந்து, மூன்று வருடங்கள் முடியும் நிலையில் அவனின் இந்தச் சந்திப்பும், அவனோடு பேசி மகிழ்க்கிடைத்த அனுபவங்களும், அவனுக்குத் தன் துக்கித்த வாழ்வுக்கு ஒருதுணையான தெம்பைத் தருவதாக அவன் உணர்ந்து கொண்டதில் எந்தவிதமான ஒழுக்கக்கேடும் அதில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வெள்ளை நிற மனிதர்களிடையே வாழுமொரு தனிமைச் சூழலிலே, தனது தோலையொத்த ஒரு பெண் தேவைத் தன்னை நெருங்கிவந்து, நட்பு முகம் காட்டி அரவணைப்பதால் அவன்டையும் மானசிகமான ஆழுதலை அவனையொத்த புலம் பெயர்ந்து வாழும் வசதிகுன்றிய இளைஞர்களாற்தான் உணரமுடியும்.

அவனின் கதகதப்பான கரங்களின் அரவணைப்பும், அந்தத் தித்திக்கும் சாயம் பூசிய உதட்டின் சுவையும், சினாங்கியவாறு செல்லத் தமிழ் பேசும் குரலும், சிலபோது அவன் பாடும் இசையும் அவனை, ஒவ்வொரு நிமிடமும் தன்னை ஆட்கொண்ட ஓர் இன்ப நிறைவைத் தருவதாக அவன் உணர்ந்தான்.

யாழ்ப்பாணமும், தமையனாரான ஆழுமுக வாத்தியாரின் ஆதரவில் வாழும் கணவரையிழுந்த தனது தாயும் அவரின் மூன்று பெண்பிள்ளைகளும், குகதாசனான தன்னையே எதிர்காலக் கணவரென நம்பி வாழும் தன் மாமாவின் புதல்வி கனகாம்பிகையும், மாமாவின் காசில் படித்து பின் ஏதோவொரு

பட்டப்படிப்பிற்காக அவன், அவரின் காசில் பறந்து வந்ததுவும், ஓட்டுமொத்தமான எல்லா நினைவுகளும் இந்தக் குறுகிய காலத்தில் அவனின் மனதில் மங்கிய கனவு போல் என்றாவது தோன்றவே, குகதாசன் அவற்றையெல்லாம் ஒதுக்கித் தன்னியவாறு, “பொஸ்டன்” நகரம் தந்த சகத்தில் தன்னை, முழு மையாக அர்ப்பணித்தவனாக நந்தினியோடு கூடிச் சுற்றினான். இவை கூட ஒரு இளைஞன் சாதாரணமான உணர்வின் இயல்பான தகிப்பாற்றுதல் தான்.

நந்தினி, இலங்கை மலையகத்துத் தமிழ்ப் பெண். அவள், ஏற்கனவே மனம் முடித்து ஒரு வாரத்திலேயே அவனைப் புறம்தள்ளி விட்டு விவாகரத்துப் பெற்றவள். பேரழகியான அவளிடம் கிறீன் காட்டும் உள்ளது. அவளோ, கொம்பியுற்றர் இஞ்சினியராகப் பதவி வகித்துக்கொண்டு, இங்கே பெரிய தொரு அலுவல் கத்தில் பணியிலிருந்தாள். குகதாசனோ பாதி நேரப் படிப்பும் மீதி நேரம் ஒரு உணவகத்தில் துப்புரவுத் தொழிலாளியாகவும் வேலை செய்து கொண்டும், அங்கு பணியிலிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு காசில்லாமல் வழங்கப்படும் சுவையுணவுகளைப் புசித்துக்கொண்டும், தன் சிக்கனச் சீவியத்தால் எஞ்சம் பணத்தை ஊருக்கும் அவன் அனுப்பிக் கொண்டிருந்தான். தனது குடும்பச் சூழ்நிலை குறித்து யாவற்றையும் அவனுக்கு விளக்கமாக விபரித்தினால் அவள் இவளிடம் மிகவும் இரக்கமோடு நடந்து வந்தாள்.

அவனின் கட்டுறுதியான உயர்ந்த உடலையும் ஆண்மைப் புன்னகை தெரியும் நுட்பனான அந்த உத்டையூம், மீசை தாடியற்று மழுங்க வழித்த வெள்ளளநிற முகத்தையும், அடர்ந்த இமைகளைக் கொண்ட அழகிய கண்களையும், அடக்கிப் பின்புறம் நோக்கி வாரி விட்டிருந்த வடிவையும், அந்த திடமான நிமிர்ந்த உடலையும் தனது உயரமான தோற்றத்துக்கு உகந்த ஆறுடி மனிதன் அவனே தானெனத் தீர்மானித்துக் கொண்டவள், அவனைத் தேடித் தொடர்ந்து காதலித்தாள்.

அவன் தங்கி வாழும் இடத்தைக் கண்டு பிடித்து அங்கே வந்தவள், அந்த மிகவும் சிறிய அறையையும், அதன் அசிங்கமான தோற்றத்தையுங் கண்டு, கலங்கியவள்... “குகா! இந்த இடம் உமக்கு வேணாம். நீர் என்னுடைய வீட்டுக்கே வந்துவிடும்” என்று, அவன் கேட்கவும் தயக்கத்தோடு அதை அவன் மறுத்தே விட்டான். அடுத்த வாரத்தில் ஒருநாள் காலையில் சென்று அவனைச் சந்தித்தவள், எதிர்வரும் சனிக்கிழமை “நயாகரா” நீர் வீழ்ச்சியைப் பார்ப்பதற்குத் தனக்கு ஒரு துணையாக, இனிமையான சுற்றுலா நன்பனாகத் தனது காரிலேயே வருமாறு வேண்டிக்கொண்டாள். மறுக்கமுடியாத நிலையில் அவன், அதற்கு உடன்படவே, அவளோ மிகவும் சந்தோசப்பட்டாள்.

சனியும் வந்தது. அவர்களின், மிக நீண்ட தூரக் கார்ப் பயணமோ அன்றைய பகல் முழுவதும் நீடித்தது. இடையில் ஒரு உணவகத்தில் சென்று தங்கி உண்டு மகிழ்ந்தனர். எங்கும் அவன் தனது வங்கிக் காட்டை உபயோகித்துக் காசையவள் வாரி இறைத்தது கண்டு அவன் அதிர்ந்தேவிட்டான். அந்தப் பயணம் தொடர்ந்தது. சுற்றும் களைப்பேயின்றி, அவன் வெகு நிதானமோடு, காரை ஓட்டிக்கொண்டு கதைத்தும், சிரித்தும் காலத்தை மகிழ்வோடு கழித்தவள், இரவு வரவே. முற்பதிவு செய்துகொண்டிருந்த ஒரு நட்சத்திர விடுதிக்குட் சென்று, காரை நிறுத்தியவள் இறங்கித் துள்ளுநடையோடு முன்னே போகவும், அவன் அவளைப் பின் தொடர்ந்தான்.

அதனுள்ளே, கலகலப்பான மனிதர்களின் சிரிப்பொலிகளும் உரையாடல்களும் சூழ்ந்த பின்னணியில் ஒரு இசைக்கலைஞர் பியானோ வாத்தியத்தை மிக மெல்லிய தொனியில் மீட்டிக் கொண்டிருந்தான். அந்த மன்றபத்தில் அமைந்திருந்த வரவேற்பாளரிடம் தனது,

அடையாள அட்டையையும் தான் பதிவு செய்துள்ள பத்திரத்தின் நகலையும் காண்பித்து, தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட நந்தினி, அவனிடமிருந்து தனது அறைக்கான திறவுகோலைப் பெற்றுக் கொண்டு, அங்கு வழிகாட்டிய ஊழியரைப் பின் தொடர்ந்து மிடுக் கோடு குகதாசனின் கையை உரிமை மிகுகளிப்போடு பற்றிப் பிடித்தவளாக நடந்தாள்.

அந்த அறையோ, வெகு தூய்மையாகவும், மெல்லியதொரு மலரின் மணம் வீசும் தனியறையாகத் தோன்றவே, அவன் சுற்றுத் தடுமாறினான். ஊரிலே அவனின் மாமனார் ஆறுமுகம் வாத்தியாரும் தாயார் சிவபாக்கியமும் ஊட்டியூட்டி வளர்த்த ஒழுக்கத்தின் ஒரு துளியாவது உள் மனத்துள் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தினால், பேரழகு நிறைந்த ஒரு இளம் பெண்ணோடு, இரவில் ஒரே கட்டிலில் உறங்க வேண்டி நேர்ந்தது அவனுக்கு மனச்சங்கடத்தைத் தோற்றுவித்தது.

அவனின், மந்திரக் கயிற்றிற் கட்டுண்டு இழுபடும் பாவை போன்று, அவன் மெளன மாகவே இயங்கினான். அவளோ குழியல் றைக்குள் சென்றவள் அரைமணி நேரத்திற்கு மேலாக அதற்குள் செலவளித்தபின் முழுகிய சரத் தலையோடு, துவட்டும் உடையை மட்டும் அணிந்தவளாக வெளியே வரவும், புன்னகைத்தபடி குகனோ குளியலறைக்குள் தானும் நுழைந்து கொண்டான்.

அவிழுத்துக் கலைந்து சுருள் சுருளாகப் பறக்கும் தன் சூந்தலை ஒதுக்கியபடி, படுக்கை யுடையை மட்டும் அணிந்தவள், ஒரு தேவதையின் அழகோடு அங்கே அமர்ந்திருந்தாள். வரவழைத்துக்கொண்ட உணவு வகையைல்லாம் அறைக்குள்ளே கொண்டு வரப்பட்டன. அவற்றோடு “வையின்” மதுப் போத்தலொன்றும், அருந்தும் பேழைகளும் அந்த மேசைக்கு வந்தன. மெல்லியதொரு பாடலின் சுருதியையிட்டியவாறு, குகனை அழைத்து அமரவைத் தவள், தானும் குடித்து அவனையும் குடிக்கவைத்தாள். இருவரும் அந்தப் பல்கவைப்பட்ட உணவுகளை இரசித்துச் சிரித்துச் சுவைத் தவர்கள், ஆளுக்காள் சீண்டியவர்களாக அந்தக் கொண்டாட்ட வேளையைச் சிறப்பித்து, இதயம் நிறைந்த மகிழ்வோடு உணவு மேசையை விட்டு எழுந்தார்கள்.

அடுத்து, படுக்கை நேரமும் வந்தது. அந்த மெல்லிய குளிரான இரவில் விபரிக்க முடியாத சந்தோசம் மனதுள் பரவவே, அந்த

இருவரின் உடல்களும் வெகுநேரம் விழி மூடிய விசமத்தோடு மறுபக்கம் திரும்பிப் படுத்திருந்தாலும், பின்பு அவர்களுக்கிடையே எல்லாமே நடந்தேறிவிட்டது.

அதிகாலை விடியவே, மெல்லிய சூரியக் கிரகணங்கள் யன்னற் கண்ணாடிகளை ஊடு ருவி அறையுள் வழியவே, எழுந்துகொண்ட குகதாசன் அங்கிருந்த சாய்மனைக் கதிரையில் வந்து படுத்தான். அவனுள் தோன்றிய அழுத் தம் நிறைந்த ஆதங்கமானது, இருதயத்தை வேகமாகத் துடிக்க வைத்தது. அவனது தொண்டை கொதிப்படைந்து வரண்டது. முகத்தைத் தனது கை விரல்களால் தடவிக் கொண்டான். நோசாப்பூப்போன்று, நேற்றைய இரவில் மலர்ந்து தோன்றிய நந்தினி, கசங் கிப்போன் அனிச்சம் மலர் மாலை போலக் குறண்டிப் படுத்துக் கிடப்பதையும், அவளின் இந்த அபலைத் தோற்றத்திற்குத் தானுமொரு காரணமாகியதையும் என்னியவனாக அவள் மேல் இரக்கப்பட்டான்.

சற்றுநேரத்தின் பின், மெல்லிய ஒளிக்கீற் றொன்று அவனுள் தோன்றித் தடவித் தேற்று வது போன்றதொரு தெளிவையவன் பெற்றுக் கொண்டான். நித்திரை ஓய்ந்து புன்னகைத்துச் சிறுங்கியவாறு எழுந்தவள், தனது வெள்ளை முகத்தை மூடிக்கிடந்த கருங்கூந்தற் கற்றையை அங்குமிங்கும் விலக்கிவிட்டவளாக, குறம்பு நிறைந்த பார்வையால் அவனை நோக்கவே, எழுந்து வந்த அவன் முதற்கூரிய வார்த்த “டியர் நந்து! நாங்கள் பதிவுத் திருமணம் செய்வோம். அதுவும் தாமதமற்று உடனடியாக நடக்க வேண்டும்!” அவனின், இறுதித் தீர்மானமான திமரறிவிப்பால், மகிழ்ச்சியில் அதிர்ந்துபோனவள், கட்டிலிலிருந்து துள்ளி யெழுந்து வந்து அவனைக் கட்டித் தழுவிக் கொண்டாள்.

ஊரிலோ கள்ளர் பயம், வாள்வெட்டு காரர்கள் வேறு தொல்லை. இரவு ஊரோ உறங்கிக் கிடந்தது. ஒரே வளவுக்குள் வெவ் வேறு வீடுகளில் வாழுந்தாலும் வீதியோரம் அமைந்துள்ள வீட்டில் வாழும் தனது, தங்கை சிவபாக்கியத்துக்கும், அவரின் மூன்று குமர்ப் பிள்ளைகளுக்கும் காவலாயிருப்பதற்காகத் தின மும் ஆறுமுகம் வாத்தியாரும் அவரின் மனைவியும் மகளும் சிவபாக்கியத்தின் வீட்டிற்கே வந்து இரவிற் படுப்பதை வழக்க மாக்கிக் கொண்டார்கள்.

சிவபாக்கியத்தின் முத்தவள் தனது, கொம்

பியூற்றரைத் திறந்து இயக்கவே, ‘படுக்கிறநேரம் ஏனெடி பிள்ளை உதை நோண்டிறாய்’ என்று மாமனார் வினாவவும், “இஞ்சை பாருங்க! அன்னாற்றை ஈமெயில் வந்திருக்கு” என்று அவள் சொல்லவும், எல்லோரும் ஒரே நேரத் தில் “உரத்து வாசி பிள்ளை!” என்று கூறவே, அவள் வாசித்தாள்.

“அன்புள்ள அம்மாவுக்கும், மற்றும் அனை வருக்கும் வணக்கம்!

நான் நல்ல சுகமாய் இருக்கின்றேன். மாமா பாடு எப்படி? மருந்துகளை ஒழுங்காய்ச் சாப்பிடச் சொல்லுங்க, டொக்டரிடம் தவ றாது அவரின் தவணை முறைக்குச் சென்று, உடற் பரிசோதனைகள் செய்ய வையுங்க! நானொரு முக்கியமான தகவலைத் தெரி விக்கவே இதை எழுதுகின்றேன்.

அதாவது, நான் இங்கு வந்து இவ்வளவு காலஞ்சென்ற பின்னும் எனக்கு, இங்கு விசா கிடைக்கவில்லை. அதற்கான அறிகுறிகள் கூடத் தோன்றவில்லை. எனக்கோ வயதும் போய்க் கொண்டு இருக்கிறது. எனவே, நான் இங்கே யொரு பெண்ணைக் காதலித்து, அவவைப் பதிவுத் திருமணமும் செய்து விட்டேன். அவன் நல்ல குணமுள்ள பெண். எனது குடும்பப் பின்னனியெல்லாம் நான் சொல்லி அவை யாவற்றையும் அறிந்து கொண்டவ. கொம் பியூற்றர் இஞ்சினியருக்குரிய கல்வியைக் கற்றுத் தேறி, பெரியதொரு நிறுவனத்தில் வேலையும் பார்க்கின்றார்.

அவவின் பெயர் நந்தினி. இலங்கையில் கண்டி நகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட மிகவும் அழகான தமிழ்ப் பெண்ணவர். நான் உங்களுக்கும், மாமாவுக்கும் அனுப்பும் பணத் தைத் தொடர்ந்து இன்னும் இருமடங்காக அதிகரித்து அனுப்பிக் கொண்டேயிருப்பேன். இங்கே நாங்கள் மிகவும் அன்போடு வாழுந்து, மகிழ்வு மிக்கவர்களாகக் குடும்ப வாழ்வை நடத்துகின்றோம். எங்களை நீங்கள் வாழ்த்தி ஒரு மடல் அனுப்பினால், நந்தினியும் நானும் மகிழ்ச்சியடைவோம்.

என்றும் உங்களின்

அன்பு மகன் குகதாசன்

கடித்தை வாசிக்கக் கேட்டதும் எழுந்து சென்று படுக்கையிற் சரிந்த ஆறுமுகம் வாத்தியார், அடுத்த நாள் காலை விடிந்து வெகு நேரமாகிய பின்பும் எழுந்திருக்க வில்லை.

வெந்து தணியாத காடு

லுனுகல பூர்

வெள்ளமிரான்று கொண்டுசென்ற
வெள்ளச் சீருடைகள்
இரண்டினை இழுந்து
வேறும் அந்த தாயினை
ஆழ நீணைந்து ஆரம்பிக்கின்றேன்.
வெந்து தணியாத நாடு,
என்நாடு,
வானரம் ஒன்று,
வாலில் தீயோடு வந்து
வைத்த தீயில் (சீத்தா எனிய)
வெந்து தணியாத நாடு
என் மலை நாடு,
நாடின்ற போதும்,
காடாய் கீடந்த தனரைய
கமம் செய்து, கழனி செய்து,
நாடாக்கியிப் போதும் - நாம்
நாப்ராவுகள் என,
நாடோடிகள் என
நாலினிக்க நவிழப்பட்டோ,
காட்டர்கள் என,
ஆழ அழுத்தி அழுப்பதில்,
அவ்வாரே பேனுதலில் - கொண்ட
அசையாத கவனத்தின்
ஆயுஞாக்கு வயது
ஆண்டுகள் இருந்து.
காடு காணுதல் பேர் சுகம்
காடுரதல் ஓர் தவம்
காடு பாடுதல் இன்பம்
காடு என்றான் ஆசிச் சொந்தம்.
பழைய காடுகளின் பரணகளில் - எம்
பாட்டன் முப்பாட்டன்
பாட்டினை கேட்கலாம்.
அவர்கள் பட்ட
பாட்டினை பார்க்கலாம்.
மூலக் காடுகளை அழித்து
முதல் சுரக்கும் - தேயிலை
காட்டை - வெறும்
உடல் கொண்டு உற்பத்தி செய்த பாட்டினை
பார்க்கலாம்.
என் காடு, தேயிலைக்காடு,
காடின்புறாற்கு கணபொருள் இருந்தும்,
விசாலத்திற்கு உவமையாய்
காட்டை விரும்பி குறிப்பதைம்
ஊர் வழக்கு,
"காடு மாதிரி.."
புதுக்காடு, பூக்காடு,
வேலைக்காடு, விறகுகாடு,
வெளிக்காடு, சுடுகாடு,
அரசியல் அனர் வேக்காடு என
காடு எம்மோடு
இரண்டற கலந்துதொன்று,
ஆனபோதும்

வேண்டிய விடயஸ்களில்
காடு மாதிரி விசாலமற்றதீவில்
அதீகமுடையதீவில் நாமே
பெரிய விழுக்காடு.
காடென்றாலோ,
கப்பலேறி, கடல் தாண்டி,
கால் நடையாய் கண்டிச் சீமை
வந்திரங்கிய காலம் தொட்டு
இன்றுவரை எரிந்த கடதைகள் ஏராளம்.
ஏம்தது அழைத்து வரப்பட்டு,
டட்டாக்குள் இருத்தப்பட்டு,
வாக்கு பறிக்கப்பட்டு,
வக்கர்றவர்களாக்கப்பட்டு,
விட்டால் மினுசும் தொகைகண்டு,
கட்டாய கருத்தடை கொடுத்து,
கல்வி தடுக்கும் கோதுமை பழக்கி,
மருந்துகள் ஒழித்து
நோய்கள் பரப்பி,
மறுபடியும் தாயகம் அழைப்பினா
தரைமட்டமாக்கி,
பஞ்சமினும் பட்டினி கொளுத்தி,
பகை ஸர்த்து கலவரம் மூட்டி,
நீரணைத்து, நீரணைத்து
நீண்ட அணை போட்டு,
கூட்டம் கூட்டமாய்
வாழ்ந்த எனை
கூறு போட்டு, சிதற வைத்து
சிறுபான்மை ஆக்கி,
வெந்து வெந்து வாழும் இந்நாளில்
யாம் உருவாக்கிய இக்காட்டை,
எயதான் இக்காட்டை
எவன் எவனுக்கோ
குத்தகைக்கு கொடுத்தைம்
உழைப்பெரித்து
குளிர்காயும் கயமை
இன்று பிளிர்ந்ததாம்
நவீன்' களிரான்று,
இதே அடிக்கலவரத்தீவில்
அப்போதீருத் த அப்பன் களிற்றின் எச்சம்,
வெறி கொண்டு பிளிர்ந்ததாம்
வேதாந்தையும், இந்த விளை நிலைத்தையும்
எக்கு விட்டுகொடுக்க முடியாதென்று.
குறிஞ்சி நிலமினா குமரனை- அந்த ஆறுமக
சாமியையும்,
தேயிலை காட்டினிக்குள்
யானைகளையும் மேவலிட்டால்
வேறென்னச் செய்யும்?
வெந்தழிப்பதை அன்றி? ?
ஆனபோதும்
எங்காடு துளிர்க்கும்,
எங்காடு செழிக்கும்,
வெட்ட வெட்ட இன்னும் இன்னும்
கிளைப்பரப்பி படரும்.

20.07.2019 இல் ஹட்டன் நகரில் நடைபெற்ற
தே.க.இ.பே மாநாட்டு கல்யாஸ்கில் வாசிக்கப்பட்டது

நீண்ட மன்றங்கள் நீண்ட குழுக்கள்

சிங்கள் - நமிழ் உறவுத் தீர்மானித்து வரலாற்றின் வழித்தங்கள்

தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

அறிமுகம்

வரலாறு ஆபத்தான கருவி. அது எழுதப் பட்டுள்ள முறையிலும் அதை விளக்கிக் கொண்ட முறையிலும் ஏற்படும், ஏற்படுத்தப் படும் தவறுகள் நீண்ட பகைமைக்கும் போருக்கும் உயிரிழப்புகளுக்கும் வித்திடும். வரலாற்றின் வீபரீதத்திற்கு வரலாறு உண்டு. அந்த வீபரீத வரலாற்றையும் வரலாறே சொல்லிவிடும் அதிசயத்தைச் செய்கின்றது. வரலாறு என்பது வெறுமனே நிகழ்வுகளின் பதிவு அல்ல. அதில் எது பதியப்படுகிறது, எது விடுபடுகிறது எது திரித்தோ மாற்றியோ எழுதப்படுகிறது என்பன வெல்லாம் முக்கியமானவை. கடந்தகாலம் பற்றிய கதைகள் நிகழ்காலத்தை மட்டுமென்ற எதிர்காலத்தையும் பாதிக்கின்றன. வரலாற்று நூல்கள் எதைப் பதிவது என்பது தொடர்பில் மேற்கொள்ளும் தெரிவுகளும் அவை பதியப் பட்ட முறைகளும் சமூகத்தின் கடந்த காலத்தைக் குறிப்பிட்ட ஒரு விதமாகச் சித்தரிப்பு துடன் எதிர்காலம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்று வழி நடத்தவும் முற்படுகின்றன. இந்த விதமான பார்வை வரலாற்றின் நேரடி யான பதிவுகள் என்று சொல்லக்கூடிய ஆவண வடிவிலான பதிவுகளில் மட்டுமல்லாமல் கலை—இலக்கியங்கள், அறநூல்கள், போன்ற பிற வடிவங்களிலும் வெளிப்படுகிறது. வரலாறு எழுதப்பட்டும் எழுதப்படாததுமான வடிவங்களால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பொய்கள் வரலாறாகவும் செய்திகளாகவும் நம்மிடையே உலாவுகின்றன. அவை நாளுக்கு நாள் உண்மைகளாகவும் நிச்சயமானதாகவும் மாறிவருகின்றன. இன்றைய வரலாற்றாளர்கள் இந்தப் பொய்களையும் புனைக்கதைகளையும் நாளை வரலாறாக எழுதுவார்கள். இதற்கெதிரான நீண்ட நெடிய அர்ப்பணிப்புள்ள போராட்டம் தவிர்க்கவியலாதது. இலங்கையின் வரலாறு, மன்னர்களுடையதும் ஆனால் வர்க்கப்பிரமுகர்களதும் சாதனைகளதும் மோதல்களதும் வெற்றி தோல்வி களதும் வரலாறாகவே பதியப்பட்டுள்ளதோடு இலங்கையின் தேசிய இனங்களிடையிலான ஒரு நிரந்தரப் பகைமையின் வரலாறாகவும் காட்டப்பட்டு

வருகிறது. இதன் மோசமான விளைவுகளை நாம் ஏற்கனவே அனுபவித்துள் கோம். இப்போதும் அனுபவிக்கின்றோம்.

இலங்கையின் வரலாறு: சில குறிப்புகள்

இலங்கையின் வரலாற்றின் வேர்களைத் தேடும் முன் அதன்மீதான வர்க்கப் பார்வையைத் தெலுத்துவது தவிர்க்கவியலாதது. இதைச் செய்வதற்கு நாம் கிட்டத்தட்ட 250 ஆண்டுகள் பின்செல்லல் போதுமானது. இலங்கையில் நிறுவப் பட்ட கொலனியாட்சி இலங்கையின் சமூகப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் பாரிய மாற்றங்களை உருவாக்கியது. இலங்கையில் கொலனி ஆதிக்கத்திற்குத் துணையாகக் கிறிஸ்தவ மத நிறுவனங்கள் வந்து மத மாற்றத்திலும் மத அடிப்படையிலான ஒரு இடை நிலை வர்க்கத்தின் உருவாக்கத்திலும் பங்கு பற்றின. இது பாட சாலைகள், ஆங்கில வழிக் கல்வி என சமூகத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் இருந்த வர்கள் கொஞ்சம் மேநிலை அடைய வழி செய்தது. ஆனால் இது காலப் போக்கில் புதிய சமூக முரண்பாடுகளைத் தோற்று வித்தன.

கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிராக பெளத்தை முன் நிறுத்தி அதை மேம்பாடான ஒரு சமயமாக நிறுவும் முயற்சிகள் 1860களில் முனைப்புற்றன. ஆனால் கிறிஸ்தவக் கல்வி நிறுவனங்கட்கு மாற்றாகப் பெளத்தக் கல்வி நிறுவனங்கள் உருவாக முன்னமே வடக்கில் 1849 அளவில் ஆறுமுக நாவலர் சைவப் பாடசாலை ஒன்றை நிறுவினார். மத அடிப்படையிலான பெளத்த இந்து மீளமுச்சிகள் கொலனிய ஆட்சியைத் தூக்கி எறியாமலே தமது சமூக அடையாளங்களையும் நலன்களையும் வற்புறுத்துகிற நோக்கிலேயே நிகழ்ந்தன. இந்தப் போக்குகளுக்கு தலைமையேற்றோரது நலன்கள் அந்தந்தச் சமூகப் பிரிவின் ஆதிக்கச் சக்திகளின் நலன்களையும் தேவைகளையும் குறித்து நின்றன. இந்தியாவில் நடந்து போன்ற கொலனியாதிக்கத்திலிருந்து விடுதலைகோரி வீரம்மிக்க போராட்டம் ஏன் இலங்கையில் நடக்கவில்லை என்பதை விளக்க இது உதவும்.

கிட்டத்தட்ட 1920களிலிருந்து சிங்களத்தில் பிரசரமான இலக்கியங்களில் தமிழர்களுக்கெதி

தாயகம்

ஒகஸ்ட்-ஷூட்டோபர், 2019

ரான தீவிர கருத்துக்கள் ஊடுருவ ஆரம்பித்தன. இவற்றில் எல்லாளன் துட்டகைமுனுவின் போர் பற்றிய கதையே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. வி.பி. வத்து ஹாமியின் 'துட்டகைமுனு எல்லாள மகாயுத்த கதாலங்காரய' என்ற நூலே இப்போக்கின் ஆரம் பமாகும். 1923இல் வெளி வந்த இக்கவிதை நூல் தமிழருக்கெதிரான மிக மோசமான விரோதத்தை வெளியிட்டது. இவ் விரோதமானது பின்னர் சிங்களக்கருத்தமைவின் பிரதான கூறாகியது.

முன்னைய வரலாற்றுச் சகாப்தங்களின் பெளத்த தனித்துவமானது பரந்த நோக்குடன் செயற்பட்டு அரசியல் எல்லைகளைப் பறக்கணித்து வெவ்வேறு அரசுகளின் சக மதங்களை அங்கீகரிக்குமாலிற்கு வளர்ச்சியைப் பிரதிபலித்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் 'சிங்கள பெளத்தர்கள்' என்கிற ஒரு புதிய பதம் மற்றைய மதங்களைக் கடைபிடிக்கும் சிங்களவர்களிட மிருந்து வேறுபட்ட மக்கட கூட்டத்தை குறிப் பிடுவதற்கும் பிரயோகிக்கப்பட்டது. இப்பதத்தை முதன்முதலில் உபயோகித்தவர் அநகாரிக தர்மபால. சிங்கள பெளத்த மீழூழசியில் அநகாரிக தர்மபாலவின் பங்கு பெரிது. இன்று இலங்கை எதிர்நோக்கும் இன்துவ முரண்பாடுகளின் வித்துக்களை இவரின் கருத்துருவாக்கங்களில் காண முடியும்.

பிரதேச, சாதி வேற்றுமைகளைத் தற்காலி கமாக ஒதுக்கி சிங்கள மொழி பேசும் மக்களை ஒருமைப்படுத்தக்கூடிய உணர்வு 1920களில் சாத்தியமாயிற்று. இவ்வனர்வு, இவர்களது பண்பாட்டையிட்டு பெருமிதம் கொள்ள வைத்தது. காலனியாதிக்க எதிர்ப்பு அமசங்கொண்ட தேசிய இயக்கத்தை இது ஊக்குவித்தாலும் சிங்கள உணர்வின் பலவேறு அமசங்கள் முழுமையான காலனியாதிக்க எதிர்ப்புக்கு இடமளிக்கவில்லை. அது பலவழிகளில் காலனியாதிக்க சார்பு நலன் களையும் பேண விரும் பியது. அவ்வாறே செயற்பட்டது. தர்மபால ஆரிய - திராவிட வேறு பாட்டை முன்னிறுத்தினார். புராதன சிங்கள ஆரியர்களை அபரிமிதமாக 'என்றுமே தோற்கடிக்கப்படாதவர்கள்' என்று விபரித்தாலும், அவரது கோரிக்கை 'பிரிட்டிஷ் பாதுகாப்புக்குட்பட்ட சுயாட்சியாகவே இருந்தது. அவர் சுதந்திரத் துக்கான குரல் கொடுப்பதிலிருந்து தவிர்த்தார். இலங்கையில் சுதந்திரத்துக்கான வீறுகொண்ட விடுதலைப்போராட்டமொன்று நடைபெறாமையை இதன் பின்னணியில் நோக்க வேண்டியுள்ளது.

எனினும் தங்களது மேட்டுக்குடி நலன் களையும் பிரித்தானிய விசுவாசத்தையும் இலங்கையில் சிங்கள பொத்த அடையாளத் தைக்கட்டியெழுப்புவதன் மூலம் தக்க வைக்க புத்தி ஜீவிகளும் மேட்டுக்குடிகளும் முனைந்தனர். இது சிங்கள சமூகத்தில் ஆழமான பாதிப்புக்களையும் காலனியாதிக்கத்திற்கெதிரான போராட்டத் துக்கு பின்னடைவையும் ஏற்படுத்தியது. இது

குறித்து விரிவாகவும் ஆழமாகவும் ஆராய்ந்துள்ள வெஸ்லி குணவர்த்தன பின்வரும் கூறுகிறார்:

'சிங்களக் கருத்தமைவு அதன் பிரதான பிரசாரகர்களான சிங்களம் கற்றோரின் நலன் களையும் அவாக்களையும் முற்றாக வெளிப் படுத்தியது. சிங்கள பூர்ஷவாக்களின் தலையையில் சிங்கள மக்களை ஒன்று திரட்டும் தன்மையான சமூகப்பணி அங்கீகரிக்கப்படுவதை சிங்களப் புத்திஜீவிகளும் அவர்தம் சிந்தனைகளும் கடினமாககின. இந்த ஒன்று திரட்டும் செயற்பாட்டிற்கும் மேலாக சிங்களக் கருத்தமைவு பிரிவினை நடவடிக்கைகளிலும் சடுபட்டது. பரந்த தேசிய இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகமாக இருந்ததால் அதன் சமகால இருப்பின் நலவிக்காலாகியதோடு, சிங்களக் கருத்தமைவானது பூர்ஷவாக்களைத் துண்டா வெதற்கும் துணைபோயிற்று. இச்சிங்களக் கருத்தமைவானது தமது வர்க்கத்தையும் அரசையும் சிதைக்கும் ஒரு கருத்தமைவை வளர்ப்பதற்காக மக்களை அனிதிரட்டும் அதே வேளை தமது வர்க்க ஒருமைப்பாட்டையும் பேண வேண்டிய ஒரு சிக்கலான நிலைமையைப் பூர்ஷவாக்களுக்கு ஏற்படுத்தியது. தனித் துவ முரண்பாடுகளைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய நெருக்கடி பூர்ஷவாக்களை மட்டு மன்றி ஏனைய வர்க்கத்தினரையும் பாதிக்கவே செய்தது. சிங்களக் கருத்தமைவும் இது போன்ற பிரகுழுக்களின் கருத்தமைவுகளும் முக்கிய மாகத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினைக் கூர்மையாகப் பிளாவுப்படுத்தி அதன் வர்க்க உணர்வின் வளர்ச்சியைச் சிதைத்து ஆழமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தின.'

இதன் வளர்ச்சிப்போக்கிலேயே சிங்கள - தமிழ் முரண்பாடு சிங்களத் தேசியவாதத்தின் பயனாக முன்னிறுத்தப்பட்டது. இதற்கு வரலாறு துணைக்கழைக்கப்பட்டது. இலங்கை மன்றர்களின் வரலாற்றில் சிங்கள - தமிழ் உறவையும் முரணையும் இரண்டு மன்றர்கள் காட்டி நின்றார்கள். அவர்களின் பெயராலேயே தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான விரோதம் கட்டி யமைக்கப்பட்டது. அதில் ஒருவர் இந்த சிங்கள - தமிழ் முரண்பாட்டுக் கதையாடலின் தொடக்கப்புள்ளி மற்றவர் அதன் முடிவுப் புள்ளி. இரண்டு பேர் பற்றிய கதைகள் பொய்களாலும் புனைவுகளாலும் நிறைந்துள்ளன. ஆனால் அவை, இன்று உண்மை என்று சிங்கள சமூகம் முழுமையாக நம்புவதற்கு ஏதுவாக தொடர்ச்சியாகக் கட்டமைக்கப்பட்டு பேணப்பட்டுப் புனிதமாகப்பட்டு வந்துள்ளன.

இனிக் கதைக்கு வருவோம். முதலாமவர் எல்லாளன். சிங்கள் - தமிழ் விரோதத்தினதும் தமிழரை சிங்களவர் வென்று சிங்கள பொத்த நாட்டை மீட்ட கதையுடனேயே இனங்களுக்கு

தாயகம்

ஒக்டோபர், 2019

கிடையிலான முரண்பாட்டின் கதை தொடர்க்கு கிறது. இந்தக் கதை இலங்கையை ஆண்ட கடைசி மன்னான ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங் கனுடன் முடிகிறது. இலங்கை மன்னர்களில் மிக ஏம் மோசமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளவர் ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கன். அவர் தமிழர் என்பது ஒவ்வொரு தடவையும் அழுத்திச் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விரண்டு கதைகளையும் சுருக்கமாக மீளபார்வைக்கு உட்படுத்த இக்கட்டுரை விளைகிறது.

எல்லாளின் கதை: தெரிந்ததும் தெரியாததும்

எழுதப்பட்ட இலங்கை வரலாற்றில் தமிழ்-சிங்கள முரண்பாட்டின் தொடக்கப்புள்ளியாகக் காட்டப்படுவது எல்லாளன் - துட்டகைமுனு மோதலும் அதுசார் நிகழ்வுகளுமே. உணர்ச்சி ததும்பும் வசனங்களால் துட்டகைமுனுவைப் போற்றி எல்லாளனை இகழ்ந்து தமிழருக் கெதி ரான் சிங்களவர்களின் வெற்றியை மகாவம்சம் கூறி நின்றது. இன்றுவரை மகாவம்வத்தின் கதையே வரலாறாக தொடர்ச்சியாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இதன் உண்மைத்தன்மையை கேள்விக் குட்படுத்தியவர்கள் மிகச்சிலரே. ஒரு கட்டுக்கதையாகச் சொல்லப்பட்டது எவ்வாறு இலங்கைத் தீவின் இனக்குழுக்களுக்கிடையிலான முரண்பாட்டுக்கு உரம் சேர்க்கும் ஒன்றாக இருப்பது ஆச்சரியமே.

இலங்கை வரலாற்றை ஆழமாக ஆராய்ந்தால் இப்போது கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது போன்ற சிங்கள நாடு என்பது வரலாற்று ரீதியாக நிறுவ முடியாதது என்ற உண்மை விளங்கும். இப்போது சொல்லப்படுவது போன்ற ஆரிய பரம்பரையின் வழிவந்தவர்கள் சிங்களவர்கள் என்ற கருத்துரை வாக்கமும் அதற்கு துணையாக இது சிங்களவர்களின் நாடு என்ற கருத்தும் வரலாற்றிலிருந்து தோன்றியதாக தெரியவில்லை. இலங்கை நாட்டிற்கு சிங்களவர்களே முழுமையான உரித்தானவர்கள் என்ற கருத்தை கட்டமைப்பதற்காக வரலாற்றின் பெயரால் நிகழ்த்தப்பட்ட கட்டுக்கதைகளில் ஒன்றுதான் எல்லாளன் - துட்டகை முனு பற்றி இலங்கையின் வரலாற்று நூல்கள் என சொல்லப்படுவை சொல்லியிருக்கும் கதைகளாகும். இந்த நாட்டை சிங்களவர்களுக்கு மட்டுமே உரித்தாகும் நோக்குடன் தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்தவர்களை ஆக்கிரமிப்பாளர்களாகவும் தமிழர்களாகவும் சிங்கள பொத்தத்திற்கு எதிரான வர்களாகவும் காட்டுவதன் தேவை நன்கு உணரப்பட்டது. இதற்காக திரிக்கப்பட்ட பல வரலாற்றுச் சம்பவங்களை இலங்கை வரலாற்றில் நாம் காணலாம். அதில் முதன்மையானது எல்லாளன் - துட்டகைமுனு பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற கதைகள். இக்கதைகள் குறிப்பாக கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலமாக சிங்கள மக்கள் மனதில் ஆழமாக பதிய வைக்கப்பட்டுள்ளன. இது சிங்கள பொத்த பெருந்தேசிய வாதத்தின், அதன் தொடர்ச்சியான

பேரினவாதத்திற்கு அடிப்படையானது. சிங்கள பொத்த பெருந்தேசியவாத அகங்காரம் இன்று சிறுபான்மையினர் மீது குறிவைத்து தாக்குவதன் அடிப்படைகளை இலங்கை வரலாற்றில் நாம் காணலாம். எனவே இலங்கையின் இன முரண்பாட்டையும் அதன் வழித்தத்தையும் விளங்க விரும்பும் எவரும் இலங்கையின் வரலாற்றை உற்று நோக்க வேண்டும்.

முதலில் எல்லாளன் பற்றிய செய்தி கருக்கு வருவோம். மகாவம்சம் எல்லாளன் துட்ட கைமுனு யுத்தத்தை சிங்கள - தமிழ் யுத்த மாகவும் அந்தியர்களிடம் இருந்து இலங்கையையும் பொத்தத்தையும் மீட்பதற்கான புனிதப் போராகவும் அடையாளப்படுத்துகிறது. மகாவும் சத்தின் உணர்ச்சி ததும்பும் வசனங்கள் தமிழருக்கு எதிரான ஒரு மனோநிலையை தெளிவாக காட்டுவது மட்டுமன்றி சிங்கள மேலாதிக்கத்தின் அவசியத்தை நியாயப்படுத்தி நிற்ப தையும் காணலாம்.

மகாவம்சத்திற்கு முந்தைய பழைய நூலான தீபவம்சம் எல்லாளனைப் பற்றி உயர்வாக கூறுவதுடன் அவனது நீதி தவறாத இயல்பு பற்றிப் பேசுகிறது. அந்நால் அவனைச் சோழன் என்றோ தமிழன் என்றோ இனங் காணவில்லை. பொத்த வழிபாட்டிடங்களைத் திருத்தியமை, பொத்த குருமாரிடம் ஆலோசனை பற்றுமை போன்றவற்றைப் பற்றியும் கூறுகிறது. இவை வரலாற்றில் மறைக்கப்பட்ட பக்கங்கள்.

தீபவம்சம் எல்லாளனை சத்திரிய குலத் தவன் என்று மட்டுமே குறிக்கிறது. ஆனால் மகாவம்சமோ உயர்குலத்தில் பிறந்தவனும், சோழ நாட்டிலிருந்து வந்தவனுமாகிய எல்லாளன் தமிழரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினான் என்று சொல்கிறது. எல்லாளன் இலங்கையை 44 ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தான். நாட்டில் அவனுக்கு ஆதரவு இருந்திராவிடின் அவனைவுகாலம் ஆட்சிசெய்திருக்க முடியாது. ஆனால் எல்லாளனுக்கு இருந்த ஆதரவு எவ்வளவு, தமிழகத்துடனான தொடர்புகள் எவை, அந்திய ஆதரவு இருந்ததா, படைபலம் எவ்வளவு போன்ற எந்தவொரு தகவலும் இல்லை. இவ்விடத்தில் இலங்கை வரலாற்றை ஆராய்ந்த பேராசிரியர் வில்லியம் கைகரின் கூற்றை நினைவுபடுத்தல் தகும், “இலங்கை வரலாற்றில் கூறியவையல்ல, கூறாதுவிடப்பட்டவையே சிங்கள வரலாற்றின் பாரிய பிரச்சனையாகும்”.

இவ்விடத்தில் இலங்கையின் முதன்மையான வரலாற்றாசிரியர்களில் ஒருவரான பேராசிரியர் ஐ. சிரிவீர சொன்னதொரு விடயத்தையும் உற்று நோக்க வேண்டும். அவர் “எல்லாளனும் துட்ட கைமுனுவும் நிலப் பிரபுத்துவ அரசியல் அதி காரப் போட்டியில் ஈடுபட்டார்களேயன்றி தமிழருக்கும் சிங்கள தாயகம்

வருக்கும் இடையேயான இனப் போரில் சடுபடவில்லை என்பதை மகாவம்சத்தைக் கூர்ந்து அவதானிப்போர் ஊகிக்கழுதியும்” என்று சொல்கிறார்.

அதேவேளை இருவருக்கும் இடையிலான யுத்தம் சிங்கள—தமிழ் யுத்தமாக நடைபெற நிருக்கவில்லை. எல்லாளருடைய படைகளில் சிங்களவர்கள் இருந்தார்கள். இதனாலேயே போரின் ஒரு கட்டத்தில் தமது எதிரிகளை அடையாளங் காணமுடியாமல் இருந்தமையால், துட்டகைமுனுவின் படைகள் தங்கள் சொந்த அணியைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொன்றார்கள் என்ற குறிப்பு வருகிறது. அதேபோல துட்டகைமுனுவின் பல்லக்கைக் காவும் பத்துப் பேரில் ஒருவனுடைய பெயர் வேலு.

துட்டகைமுனு பற்றிச் சொல்லப்பட்ட ஹள்ளா விடயங்களிலும் பல மறைக்கப்பட்ட ஹள்ளான. அதில் பிரதானமானது துட்டகைமுனுவின் இளைய சகோதரன் பற்றிய செய்திகள். இவர்களது தந்தை காகவன்ன தீசனின் மரணத்திற்குப் பின் அரியனை ஏறுவது தொடர்பில் இருவருக்கும் இடையில் புத்தளவிற்கு அருகில் உள்ள யுதகளாவ என்ற இடத்தில் நடந்த முதற் போரில் துட்டகைமுனுவை தீசன் தோற்கடித்தான். முத்தவனான துட்டகைமுனுவே அரச பீடத்திற்கு உரிய வனாக இருந்தபோதும் அவனுடைய மூர்க்கமான நடவடிக்கைகளினால் அவன் மக்களால் வெறுக்கப்பட்டான். இளையவனான தீசனே மக்களால் ஏற்கப்பட்டான். இருவருக்கும் இடையிலான போரில் அரச போர்வீரர்கள் பங்குபற்றியிருக்காமையை இதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. காகவன்ன தீசனின் மகனின் பெயர் காமினி, அவனது கெட்ட நடத்தைகளின் விளைவால் அவன் “துட்ட காமினி” என்று அழைக்கப்பட்டான். இது பின்னர் மருவி துட்டகைமுனு ஆகியது.

இலங்கையின் முதன்மையான வரலாற்று நூல்களை நோக்கின் ‘தீபவம்சம்’, ‘மகாவம்சம்’, ‘பூஜாவலி’ என்ற மூன்று முக்கிய ஏடுகளும் துட்டகைமுனு - எல்லாளன் கதை தொடர்பான விபரங்களில் தம்முள் முரண்படுவதை அவதானிக்க முடியும். எல்லாளன்-துட்டகைமுனு பற்றிய கதை இவற்றில் இடம் பெற்றுள்ள விதம் இலங்கையின் வரலாற்றியலின் வளர்ச்சி பற்றியும், வரலாற்று ஆவணங்களில் புகுந்துள்ள முற்சாய்வுகள் பற்றியும் பல உண்மைகளைத் தெளிவாக்குகின்றன.

ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கன்: சொல்லாத சேதிகள்

எல்லாளன் போலவே இலங்கை வரலாற்றில் தமிழருக்கெதிரான சிங்கள மனோநிலையை வரலாற்றுத்தீயாகக் கட்டமைக்கப்பயன்படுத்தப்படுகின்ற இன்னொரு பாத்திரம் இலங்கையை ஆண்ட கடைசி மன்னான

ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கனினுடையது. எல்லா எனைப் போலன்றி ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கன் வில்லனாகவும் மோசமானவனாகவும் சித்தரிக்கப்படுவதற்கான காரணங்கள் பல்பரி மாணம் கொண்டனவ. கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கன் பற்றிய உண்மைகளும் பொய்களும் கலந்து வரலாறாகி பொய்மைகள் மேலோங்கி அரசியலாகியுள்ளன. இலங்கை வரலாற்றின் மிக மோசமான அரசன் என்ற சித்திரம் ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கன் மேல் எவ்வாறு தீட்டப்பட்டது. அதைத் தீட்டியவர்கள் யார். அதைப் பயன்படுத்தியவர்கள் யார், ஏன் அவ்வாறான தொரு சித்திரம் தீட்டப்பட்டது, தீட்டப்பட்ட சித்திரம் உண்மையானதா போன்ற கேள்விகள் காலங்காலமாய் கேட்கப்படாமலேயே உள்ளன.

முதலில் ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கன் பற்றிய வரலாற்றுக்கு வருவோம். கண்டி இராஜ்ஜி யத்தின் கடைசிப் பகுதிகள் பற்றிய எழுத்துக்கள், வரலாறுகள் பெரும்பாலும் ஒருவருடைய எழுத்துக்களையே சான்றாகக் கொண்டுள்ளன. ஆது கண்டி இராஜதானியை பிரித்தானியர்கள் வெற்றிகொள்ள வழியமெந்த பிரித்தானிய ஒற்றனான ஜோன் டி ஓயிலியின் குறிப்புகளே. ஓயிலியின் குறிப்புகளுக்கு இலங்கை வரலாறெந்துக் கிடைக்கும் முக்கியத்துவம் ஓயிலியை ஒரு வரலாற்றாசிரியராக தரம் உயர்த்துகின்றன. ஆனால் ஓயிலி ஒரு வரலாற்றாசிரியன் அல்ல. மாறாக பிரித்தானிய நலன் களுக்குச் சேவையாற்றிய மிகச்சிறந்த ஒற்றன். எனவே அவனது தகவல்கள் பக்கச்சார்பானவை. இதை இலங்கை வரலாற்றை எழுதிய பலர் கவனிக்கவில்லை என்பது வருத்தத்திற் குறியது.

“கொடுங்கோல் மன்னனிடமிருந்து கண்டிய மக்களை பிரித்தானியக் காலனியாதிக்கவாதி கள் காப்பாற்றினார்கள்” என்ற கதையாடலை உருவாக்க வேண்டிய தேவை பிரித்தானியர்களுக்கு இருந்தது. இது பிரித்தானியர்கள் கண்டியை இலகுவாக ஆளுவதற்கும் கண்டிய மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கும் முக்கியமானது என அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். அதற்கேற்படி அவர்களது குறிப்புகள் இருந்தன. அவ்வகையிலேயே ஓயிலியின் குறிப்புகள் நோக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் வரலாற்றாசிரியர்கள் ஓயிலியின் நோக்கங்களை விளங்கத் தவறி விட்டார்கள். அவர்கள் அக்குறிப்புக்களை முழுமையாக நம்பி தங்கள் வரலாற்றியலில் பயன்படுத் தினார்கள்.

1887ம் ஆண்டளவில் மகாவம்சத்தின் தொடர்ச்சியாகக் கருதப்படும் சூளவம்சத்தில் பின்னினைக்கப்பட்ட ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கன் பற்றிய குறிப்புகள் அவரைப்பற்றிய மோசமான சித்திரத்தை வரைகின்றன. இது

எவ்வாறு சாத்தியமாகியது என்று நோக்கினால் அதை எழுதிய ஹிக்கடுவே சுமங்கல தேரர் மற்றும் பண்டிதர் தேவரகித படுவன்துடாவே ஆகிய இருவரும் கரையோரப் பகுதியைச் சேர்ந்த வர்கள். இருவரும் பிரித்தானியக் காலனியா திக்கத்தை ஆதரித்துப் போற்றியவர்கள். அவர் களுக்கு இருந்த பெயரையும் புகழையும் பிரித்தானியர்களுக்கு ஆதரவு திரட்டப் பயன்படுத்தியவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்களின் குறிப்புக்களால் தான் இலங்கை வரலாறு எழுதப்பட்டுள்ளது என்கிறார் பேராசிரியர் கண்நாத் ஒபயசேகர.

ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கன் வழங்கிய தண்டனைகளின் கொடுரோம் குறித்து ஏராளமான குறிப்புக்கள் கிடைக்கின்றன. இவை இம்மன்னன் அகற்றப்பட வேண்டியவனே என்ற மனோநிலையை உருவாக்கியுள்ளன. அதே வேளை தமிழ் மக்கள் சிங்கள மக்களைக் கொடுமைப்படுத்தினான் என்ற கதையாடலை வலுப்படுத்துவதும் உதவியுள்ளது. ஆனால் ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கன் காலத்திற்கு 5 ஆண்டு களுக்கு முன் பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் விளைவால் மன்னர், அரசி உட்பட 15,000 பேர் சித்திரவதைக்கு ஆளாகி கொல்லப்பட்டார்கள். 1815ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் பிரித்தானியாவில் தண்டனைகள் மிகவும் மோசமானவையாகவே இருந்தன. எனவே அரசுக்கெதிரான சதிவேலை களுக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனைகள் உலகைங்கும் கொடுமையானதாகவே அக்காலத்தில் இருந்துள்ளன. ஆனால் எமது வரலாறு ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜ சிங்கன் வாழுந்த காலத்தில் இருந்து அவரைப் பிரித்தெடுத்து குற்றவாளியாகக் கண்டுள்ளது. இதற்கு தமிழ் விரோதம் முக்கியமான காரணமாகும்.

இதில் கவனிப்புக்குரியது யாதெனில் சிங்கள பெளத்த மீளாழுச்சியை சாத்தியமாக்கிய அநகாரிக தர்மபால ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கன் பற்றி மிகவும் உயர்வாகப் பேசியுள்ளமையாகும். அவர் ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கனை காலனியா திக்கவாதிகளுக்கு எதிராக வீரமுடன் போரிட்ட ஒருவராகவும் தனது மக்களுக்கு நன்மைகள் பலவற்றைச் செய்தவராகவும் இனங்காணுகிறார். அவர் ஒரு சிலரின் துரோகத்தனத்தால் வீழ்த் தப்பட்டார் என்று குறிக்கிறார். ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கனால் உருவாக்கப்பட்ட கண்டிவாவி, பேராதனைப் பூங்கா என்பன கண்டியினதும் இலங்கையினதும் முக்கியமான சின்னங்கள் என இனங்காணுகிறார்.

காலப்போகில் அநகாரிக தர்மபாலாவின் குறிப்புக்கள் மறைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் விரோதத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கே ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கனும் அவர் பற்றிய கதைகளும் உதவின. கண்டி இராச்சியத்தின் மிகவும்

பிரபலமான மக்களால் விரும்பப்பட்ட மன்னன் பற்றி எமக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சித்திரம் என்பதை ஆழ்ந்து யோசிக்க வேண்டும்.

கண்டி வாவி, பட்டிருப்பு, தலதா மாளிகை மற்றும் தாவரவியல் பூங்கா ஆகியன ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கனின் முயற்சியால் உருவானவை. ஆனால் இன்று அவர் பெயர் அதில் இல்லை. அது மறைக்கப்பட்டுள்ளது. அவை அனைத்தும் சிங்கள பெளத்த நினைவிடங்களான கருத்துருவாக்கம் செய்யப்படுகின்றன. எங்கள் வரலாற்றின் அபத்தமும் அதுவே.

கட்டுக்கதைகள் வரலாறாக: அபத்தங்களின் ஆபத்துகள்

கட்டுக்கதைகள் ஏன் வரலாறாகின்றன என்ற வினா இயல்பானது. ஆனால் வரலாறு நேர்கோட்டில் பயணிப்பதில்லை. அதை எழுதுபவர்களின் நோக்கங்களே அதன் செல் திசையைத் தீர்மானிக்கின்றன. சிங்கள பெளத்த மேலாதிக்கத்தின் எழுச்சிக்கு சில வரலாற்றுக்கதைகள் தேவை. எல்லாவற்றிலும் மேலாக ‘தொன்மை’ முக்கியமானதாகிறது. சுறங்களவர்கள் ஏன் முன்னேறவில்லை என்பதற்கு சில சாட்டுகள் தேவை. அச்சாட்டுகள் சிங்கள் பெளத்த மனச்சாட்சியை உலுக்கக் கூடியவையாக தவறுகளை வெளியில் தேடுபவையாக இருக்க வேண்டுகிறது. எனவே வரலாற்று நிகழ்வுகள் தேசியவாதத்தைக் கட்டமைக்கும் தேவையோடு மாற்றம் பெறுகின்றன.

இதுபற்றிச் சொல்லும் பேராசிரியர் ரொமிலா தாப்பர்: ‘எல்லா தேசியவாதங்களிலும் வரலாறு ஒருமையான பாத்திரம் வகித்துள்ளது. ஒரு விதத்தில், கடந்த காலம் காட்டப்பட்ட விதத் திலிருந்துதான் தேசியவாதம் தனக்கான அடையாளத்தைப் பெறுகிறது. கடந்தகாலத்தை கட்டமைக்கும் செயலில், கல்விப்புலம் சாராத வரலாறாக, கடந்த காலம் வேண்டுமென்றே மாற்றப்படலாம், திரிக்கப்படலாம், தவறாகக் கூறப்படலாம். எனவே, வரலாற்றை எழுதுவோர் தமக்குத் தேவைக்கேற்ப அதை வளைப் பார்கள். இதுதான் பல நாடுகளின் வரலாறாகியுள்ளது’ என்கிறார்.

இலங்கையின் இனமுரண்பாட்டின் தோற்றத்திலும் வளர்ச்சியிலும் வரலாறு முக்கியமான பங்காற்றியுள்ளது. குறிப்பாக எல்லாளன் மற்றும் ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கன் பற்றிய படிமங்கள் இந்த முரண்பாட்டை உந்தித்தள்ளும் காரணி களாகியுள்ளன. சிங்கள பெளத்த மனச்சாட்சியின் வரலாற்றுக் கதையாடலின் முக்கிய பாத்திரங்களாக இவர்கள் இருவரும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீரமனிதர்கள் அல்ல வில்லன்கள். அதுவே இலங்கை வரலாற்றியலின் அபத்தம்.

விபரங்களை சேகரித்து அவற்றிலிருந்து உண்மைகளை கண்டறிந்து அந்த உண்மைகளின் அடிப்படையில் முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்ற உயரிய அறிவுபூர்வமான பொதுக் கோட்பாடு வரலாற்று ஆய்வுக்கு மிகமிக அவசியமானதாகும். ஆனால் வரலாற்று ஆய்வுகள் அவ்வாறு இடம்பெறுவதில்லை. எனவே வரலாற்றை மீள்வாசிக்க வேண்டியதும் பொது மக்களிடம் கொண்டுசெல்ல வேண்டியதும் அவசியமாகும். வரலாற்றைக் வெறும் கல்லிப்புலச் செயற்பாடாக மட்டுமள்ளி வெகுஜனங்களின் கருவியாக மாற்றுவது முக்கியம். வரலாற்றை நிறைந்திருக்கும் அபத்தங்களின் ஆபத்துக்களை எதிர்கொள்ள அதுவே சிறந்த வழி முறையாகும்.

நிறைவாக

“வரலாற்றை கடவுளின் தேர்ச் சக்கரங்கள் தோற்றவற்ப பினங்களின் மீதுதான் ஏறிச் செல்கின்றன” என்பது பிரெட்ரிக் எங்கெல் ஸின் கூற்று. இது இலங்கையின் வரலாற்றுமுதி யலுக்கு முற்றிலும் பொருத்தமான கூற்று. கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் சிங்கள மக்களின் பொதுப்புத்தி மனோநிலையில் இலங்கை வரலாறு பற்றிக் கட்டமைக்கப்பட்ட பிம்பம் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரானது. துட்டகைமுனை தமிழரைத் தோற்கடித்து நாட்டை மீட்ட வீரனாகக் காட்டும் ஒவ்வொரு தடவையும், ஞீவிக்கிரம இராஜசிங்களை சிங்கள மக்களைக் கொடுமைப்படுத்திய தமிழ் மன்னன் எனச் சொல்லும் ஒவ்வொரு முறையும் தமிழ் சிங்கள் உறவில் நெருக்கடி அதிகரிக் கிறது. இன்று இனவொறுமையைச் சாத்திய மாக்க இயலாமல் இருக்கும் காரணி களில் வரலாற்றின் பெயரால் சொல்லப்பட்ட பொய்கள் முக்கியமானவை. இதைக் களைவது கடினமான பணி. ஆனால் கட்டாயம் செய்யப்பட வேண்டிய தலையாய பணி.

1990களில் இலங்கையில் போர் உச்சமடைந்திருந்த நேரம் புகழ்பெற்ற இசைக் குழுக்களில் ஒன்றான சன்பிளவர் இசைக்குழு எல்லாளன்-துட்டகைமுனு தொடர்பான பாடல் ஒன்றை இசைத்தார்கள். கதை வடிவில் அமைந்த பாடல் அக்காலத்தில் மிகப்பிரபலம். அது போன்ற விடயங்கள் இப்போதும் தேவைப்படுகின்றன. பெருந்தேசிய வாத அகங்காரத்திற் கெதிரான குரல்கள் அவசியமானவை. அதில் வரலாற்றை மீள் வாசிப்பது ஒன்று. அக்கதைப் பாடல் சுவையானது. அக்கதை யாதெனில்:

முன்பொருநாள் எல்லாளன்-துட்டகைமுனு போர்க்காட்சியை நாடகமாக நடித்தார்கள். இக்காலத்தைப் போலவே அக்காலத்திலும் யுத்தக் கதைகளைக் கேட்க ஏராளமானோர் கூடியிருந்தார்கள். இந்த காலம் போல் பல வர்ண விளக்குகள், போக்கல் விளக்குகள் அக்காலத்தில் இல்லை. காற்றுத்து பற்றவைத்த

ஒற்றை விளக்குத்தான் மேடையின் நடுவே தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. காலங்கள் மாறி நாலும் ரசிகர்களின் ரசனை மாறவில்லை. அன்றும் சண்டைக் காட்சிகளுக்கும் நடனங்களுக்கும் பாடல்களுக்கும் தான் மதசு இருந்தது. இன்றும் அப்படியே, இப்போது எல்லாளன் துட்டகைமுனு இடையிலான நேரடி வாள்ச் சண்டை மேடையில் அரங்கேறுகிறது. திரை விலகுகிறது. இருவரும் நேருக்கு நேரத்தங்கள் வாராடன் வருகிறார்கள். சிங்கள பெளத்தத்தைக் காக்க இதோ வருகிறேன் என்று கூவிய படி துட்டகைமுனு வருகிறான். நான் உண்ணைப் கொல்வேன் என எல்லாளன் கூறுகிறான். சண்டை தொடங்குகிறது. சபையோர் ஆவலாய் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலே பாய்ந்த துட்டகைமுனு தனது வாளால் மேலிருந்த விளக்கைத் தாக்குகிறான். கத்திக் கூச்சல் போட்ட பார்வையாளர்கள் அமைதியாகிறார்கள்.

எதையுமே பார்க்கவியலாபடி மேடை குமிருட்டாகிறது. இருந்த ஒரேயொரு விளக்கையும் தற்செயலாக துட்டகைமுனு தட்டியதால் என்ன நடக்கிறது என்று எதுவுமே தெரிய வில்லை. மேடையில் என்ன நடக்கிறது என்று தெரியாவிட்டாலும் பார்வையாளர்கள் தங்கள் சொந்த முடிவுகளின் அடிப்படையில் ஒருவருக் கொருவர் அடித்துக் கொள்கிறார்கள். ஏனெனில் மேடையில் சண்டையிடும் இருவரும் தேசத்திற்காகவும், இனத்திற்காகவும் மதத்திற்காவும் சண்டையிடுகிறார்கள்.

அக்காலத்திலும் நேரமையாக உண்மையையும் மனிதாபிமானத்தையும் விரும்புவோர் அக்காலத்திலிலும் இருந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒருவரிடம் பற்றரியில் இயங்கும் பெரிய டோர்ச்சலைட் இருந்தது. இதுதான் நடக்கும், அதுதான் நடக்கும் என அவர் மற்றவர்களுடன் சண்டை பிடிக்க விரும்பவில்லை. இருவரும் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை நானே பார்க்கிறேன் என்று நினைத்துக் கொண்டு தனது டோர்ச்சலைட்டை மேடையை நோக்கி அடித்தார். சபையிலிருந்து ஒளியொன்று மேடையை நோக்கிப் பாய்கிறது. மேடையில் இருவரும் நன்றாகத் தெரிகிறார்கள். எல்லாளன் துட்டகைமுனு இருவரும் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். பார்வையாளர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் டோர்ச்சலைட் ஒளியில் பார்க்கும் போது எல்லாளன் விளக்கைப்பிடித்திருக்கிறான், துட்டகைமுனு அதற்கு காற்றுத்திருக்கிறான். கொஞ்ச நேரத்தில் துட்டகைமுனு விளக்கைப்பிடித்திருக்கிறான், எல்லாளன் காற்றுத்திருக்கிறான். அன்றும் காற்றுத்தார்கள், இன்றும் காற்றுத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு தரப்புத் தலைவர்களும் நாளையும் காற்றுத்திருப்பார்கள். போர் என்பது பிச்சைக்காரனின் புன் தானே.

இன்றைய உண்மைகள்

ஆறடி மனிதனுக்கு

ஆட்டம்பர வீடுகள்

ஆரேழு அறைகள்

இருப்பது இரண்டுபேர்

தாயும் தந்தையும்

நாய்க்கொரு கட்டில்

பூணைக்கொரு கட்டில்

வளவு முழுக்க

கண்காணிப்பு கமராக்கள்

பெற்றோரை கவனிக்க

யாருமில்லை வீட்டில்

மிகுந்தியெல்லாம்

விலங்கசுத்துக்கு

விலையுயர்ந்த கடிகாரம்

வீட்டிலிருக்க நேரமில்லை

விழுமுறையில்லா

வாழ்க்கை முறை

உழைப்பதில் பாதி

விண்செலவுக்கு

நீறையவே மனிதர்கள்

நீறையவே பிரச்சினை

பேசித் தீர்ப்பதற்குள்

ஒத்துரப்பாடு-வெட்டுப்பாடு

தீர்ப்புக் கிடைப்பதற்குள்

தீர்ந்து போகும் பாதி ஆயுள்

இயற்கையோடு வாழ்ந்தவன்

செயற்கையோடு வாழ்கிறான்

இளைய இதயமும்

இரும்பகை அழைகிறான்

இதயத்தை இழந்தும்

உபிரோடு வாழ்கிறான்

மரங்களை வெட்டி

மாநிகள் கட்டுரான்

மழையில்லையன்று

வானத்தைப் பேசிறான்

செயற்கை மழை பொழிய

வானுக்கும் மருந்தடிக்கிறான்

பசிக்கு உழைத்தவன்

பணத்துக்காய் உழைக்கிறான்

பரிமாறி உண்டவன்

பறித்து உண்கிறான்

இல்லாதோர்க்கு கொடுப்பவனும்

பெயருக்காய் கொடுக்கிறான்

இலவசமாய்க் கொடுப்பதிலும்

பாதியைக் கரண்டிடத் தீண்கிறான்

உறவுகளோடு இருந்தவன்

தனியனாய் அவைகிறான்

கூட்டாய் வாழ்ந்தால்

செலவு என்கிறான்

தனியே வாழ்ந்தல்

வசதி என்கிறான்

சேமிப்பென்பது-உறவுவல்ல

பணம் மட்டும் என்கிறான்

உழைப்பாஸ் உயர்ந்தவன்

இயந்திரத்தால் உழைக்கிறான்

வருமானம் குறைவென்கிறான்

ஓய்வு கூடி தன் எடை கூடிட-

குறைப்பதற்காய்

காலையும் ஓடுரான்

மாலையும் ஓடுரான்

உணவே மருந்தின்றுண்டான்

மருந்தையே உணவாய்

உண்கிறான்

சீனி வருத்தம்

கொழுப்பு வருத்தம்

தனியாரில் மருந்திதடுப்பதும்

அந்தஸ்து என்கிறான்

வாழ்வதற்காய் கற்றவன்

கற்பதற்காய் வாழ்கிறான்

அருசில் பள்ளியிருந்தும்

தொலைவிலே கற்கிறான்

கல்வியும் காலைகண்கிறான்

கண்டவனைவலாம்

சியூசன் நடத்திறான்

அயல் வீட்டார்

வாங்குவதெல்லாம்

இவனும் வாங்குரான்

அவன் உழைத்து வாங்கியதை

இவன் கடனபட்டு வாங்குரான்

இறுதியில் கயிறு மாட்டி

இறந்து போகிறான்

உள்நாட்டில் பிறந்து

வெளிநாட்டில் வளர்ந்து

வளர்ந்த நாடே சொக்கக்கைமன்கிறான்

இங்கிருந்து அங்கு சென்றவன்

இனஞ் சனத்தை மறந்து போகிறான்

அங்கிருந்து இங்கு வந்தும்

தமிழ் மறந்து போகிறான்

உலகமயமாக்கத்தில் சீக்கி

உழைப்பவனும்

உருக்குலைந்து போனான்

நீலையில்லா வாழ்வில்

இந்திலை நீடித்தால்

நீயுமில்லை நாலூமில்லை

நானிலமே நாளிப்போகும்

யாருமில்லாக் கடுகாடாய்

எவிமைக்கவி ஹாபின்
புன்னாலைக்கட்டுவென்

ஸ்ரீஸ்கௌ

செழுப்பெட்டுநீங்கள்

கற்பூரம் கைவகாண்டு
காலையிலே வந்தேயானால்
கரியம் சிறப்பாய் மாறும்
கணக்குகளும் வேசாய் போகும்

வெள்ளைப் பூ
வைத்து விட்டால்
வேறு என்ன தேவை வரும்
வேதனையும் மாறி விடும்

ஆசீர்வாத பேணையான்று
ஆழகான முடியுடன்
அப்பொழுதே தந்திடுவோம்
ஆர்வமுடன் வந்திடுவீர்

முரித்து ஒதிடுவோம்
பேர் சொங்கி வேண்டிடுவோம்
காலில் விழுந்திதழுந்து
கடவுளிடம் கேட்டிடுவுகள்

புத்தனும் பிள்ளையாரும்
புதுமை தான் செய்யப் போறார்
எழுதுகிற விடைத்தான் மாற்றி
வேறு ரிசல்ட் கொடுத்திடுவார்

ஸ்ரீகாலசிப் பிள்ளைகளே
இனியென்ன படிப்பு வேண்டும்
விழுதி நாலுடன்
விடை எழுத செல்லுங்கள்

இரு நாறு புள்ளி வரும்
இணையில்லா மகிழ்ச்சி தரும்
ஏங்களிடம் வருஞ்சுகள்
ஏற்றமதைப் பெற்றிடுங்கள்

ஒ வி விளம்பரத்தில்
ஸுடர் சொல்லும் விளக்கமதை
சிறுவர் விளங்கி விட்டார்
செருப்புகளைத் தேடுகிறார்

ஞாந்தைகளே!
பரீட்சை முடிவு வரும்
பலவிதமாய் புள்ளி வரும்
செருப்பை எடுத்துச் சொன்று
செருப்பை எடுத்துச் சொன்று
செம்மையாக கொடுத்திடுங்கள்
அடுத்த பரீட்சையிலே
ஆள் இருக்கக் கூடாது

சிவ. இராஜேந்திரன்

அஞ்சலி

அழத்தின் சிறுகதை -நாடக எழுத்தாளரும் பல நூல்களின்
ஆசிரியருமான ஆராவியூர் ந. சுந்தரம்பிள்ளையின்
மறைவிற்கு தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் தாயகம்
இதழும் தனது அஞ்சலியை தெரிவித்துக்கொள்கின்றது

தோட்டத்து திருவிழா என்பதே ஒரு புத்துணர்விற் கான் கூட்டு முயற்சிதான். வறுமை, உழைப்பு, கஸ்டங்கள் எல்லாம் நிறைந்த வாழ்வில் நன்பாரும் பகைவரும் ஒன்று சேரும் நிகழ்வு. தோட்டம் விட்டு வெளியேறிய உறவுகள் வரும். நண்பர்கள் வருவார்கள். யாருடையதாவது முன்னாள் காதலிகள் வருவார்கள்.

இன்னுமொரு முத்தம்

பத்தணை வே. தினகரன்

நீட்டி விரித்த உள்ளங்கையில் பிரம்பு விழவிருக்கும் கணத்தை மனதுள் கணக்கிட்டு கண்களை இறுக்கி மூடிக்கொள்கிறாள் ராஜ குமாரி. கோபத்தின் திரட்சி பாரமாய் பிரம்பி வேற்றப்பட்டு உள்ளங்கையில் இறங்குகின்றன. ஒன்று... இரண்டு... பல்லைக்கடித்து தாங்கிக் கொள்கிறாள். நீர் நிரம்பிய விழிகளை திறக்கையில் ஆசிரியர் குணேஸ்வரன் முழுக்கை சட்டை போட்ட எமன் போல் நிற்கிறார்.

இன்னும் இரண்டு அல்லது முன்று அடிகள் எஞ்சியுள்ளதை ஆசிரியரின் முகமும் உடல்மொழியும் சொல்லுகின்றன. தோட்டத்துத் திருவிழா தொடங்கும் முன் கொடுத்த வீட்டுவேலை. செய்து வந்திருக்கவில்லை. ஆசிரியர்க்கு கோபம் வராமல் என்னசெய்யும்? 'கோபம் அவரது உரிமை, அவரது தகுதி. அவரது அதிகாரம்'. ராஜகுமாரி படிப்பில் கெட்டிக்காரி உரிய நேரத்தில் உரிய வேலைகளை செய்து முடிப்பவள்தான். இன்று கையை நீட்டிக்கொண்டு நிற்கிறாள். பெரும் பாலும் 'ஆசிரியர்கள் கண்டிப்பாகவேனும் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற நிலைமையில் தான் பிரம்பை தெரிவு செய்கிறார்கள்.' கொடுத்த வீட்டு வேலையை வகுப்பில் எவரும் செய்து வந்திருக்கவில்லை. இவரும் செய்து வந்திருக்கவில்லை என்பது தான் இவள் மீது சற்றே அதிக கோபம் ஏற்படக்காரணம். ராஜகுமாரி யின் கணக்குப்படி தேர் உலாவரும் நாளோடு கொண்டாட்டங்களை முடித்துக் கொண்டு அடுத்த நாள் வீட்டு வேலைகளை நிறைவு செய்து கொள்ளலாம் என்பதாலே இருந்தது.

ஆனால் அது நடக்கவில்லை. திருவிழா முடிந்து நேற்றுத்தான் கரகம் குடி விட்டார்கள்.

ராஜகுமாரிக்கு இரண்டு சகோதரிகள் ஒரு தம்பி ஒரு தங்கை. ராஜகுமாரியின் வீட்டுப் பெயர் ராசாத்தி. பக்கத்து வீட்டு பூவாய் கிழவிக்கு ராஜகுமாரி என கூப்பிடுவதற்கு கஸ்டமாக இருந்ததால் கிழவிக்கு லேசான 'ராசாத்தி' என்ற பெயர் சொல்லி கூப்பிடும். இப்போ அதுவே பெயராகிப் போனது. ராஜ கோபாலும் கலாவதியும் சாதிமாறி காதல் கொண்டதால் குடும்பத்தில் எதிர்ப்புக் கிழம்ப இருவரும் 'கொழும்புக்காட்டுக்கு' ஓடிப் போய் திருமணம் செய்துகொண்டார்கள். நண்பன் ராசேந்துவின் உதவியுடன் கொழும்பு கிரேன் பாஸ் பகுதியில் ஒரு சிறு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்து தங்கி இருந்தார்கள். ராசாத்தி பிறந்து ஒருவயது வரை அங்கு வாழ்ந்தார்கள். பிறகு யுத்த கால நிச்சயமின்மைகள் அவர்களை மீண்டும் தோட்டத்துக்கே இடம் பெயர்த்தது. குடும்ப எதிர்ப்புக்கள் எல்லாம் தீவிரமிழந்து போயிருந்தாலும் கலாவீட்டிலோ கோபால் வீட்டிலோ வாடிவழக்கம் வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கவில்லை. கலாவின் தாய்தன் கணவன் மாரியப்பனுக்குத் தெரியாமல் வந்து குழந்தைகளைப் பார்த்துச் செல்வாள். கோபால் இவர்களின் அன்புக்குத் தடை விதிக் காவிட்டாலும் அங்கிருந்து வரும் பொருட்களையோ பணத்தையோ ஏற்க வேண்டாம் என கண்டிசன் போட்டிருந்தான்.

தோட்டத்தில் பேர்ப்பதின்து அனுமதி பெறாமல் விலகிச்சென்றதால் மீண்டும் தோட்டத்தில் பேர் பதிந்து வேலை செய்வதில் சிக்கல்

இருந்தது. தலைவர் டிமிக்கி ராஜியின் பெரும் முயற்சியின் பேரில் இவர்கள் இருவருக்கும் கெசால் வேலை (casual) கிடைத்தது. 'ரிஜிஸ்டர்' ஆளுகளுக்குத்தான் 750=. கெசானுக்கெல் லாம் 700/= வாதான் சம்பளம். இந்த லட்சமி கடாட்சத்தில்தான் ஐந்து பேர் கொண்ட குடும்பம் ஒளிபெறுகிறது. எத்தனையோ முறை தோட்டத் தலைவரைப் பார்த்து கேட்டுக் கொண்ட போதும் தோட்ட நிர்வாகம் தன் பிடியில் உறுதியாக இருந்தது. கெசால் ஆட்களை அதிகமாக வேலைக்கு வைத்துக் கொள்வதில் எத்தனையோ நன்மைகள் உண்டு வேலைக்கு வேலை சரியாக வேலை வாங்கிக் கொள்ளலாம். ஏனையவர்களுக்கு வழங்கப் படும் உரிய சம்பளம் உள்ளிட்ட சலுகைகள், வழங்க வேண்டிய அவசியமில்லை. தொழிலாளி என்ற அதிகாரமெல்லாம் கூட்ட முடியாது. எனவே இந்த வகை தொழிலாளர்களை அதிகமாகக் கொண்டிருக்கவே நிர்வாகம் விரும்புகிறது.

வீட்டுத்தோட்டத்தில் மன சுவர் வைத்து தனக்குரிய வீட்டைக் கட்டியிருந்தான் கோபால். இஸ்தோப்பு, குசினி, சாமிகாம்புரா, படுக்கையறை என எல்லா வசதிகளையும் வைத்துக் கட்டியிருந்தான். லயத்து வீட்டை விட சற்றே வசதியான வீடு. மின்சாரம் இல்லை. தோட்டத்துரை மாற்றலாகிச் செல்லும் போது, வேறு வீடோ அல்லது மின் சாரமோ பெற்றுக் கொள்வோம் என்று சொன்ன தலைவரின் வார்த்தைகளே ஆறுதல். ஒரு சில தோட்டத்துரைமார் மாறிச் செல்லும் போது இத்தகைய மனிதாபிமான செயல்களை செய்து செல்வதுண்டு.

'காப்புக்கட்டல்' தொடங்கியதிலிருந்து திருவிழாவுக்கான களைக்கட்டல் தொடங்கி விட்டது. தோட்டம் முழுதும் மாவிலைத் தோரணங்கள், வீடு தோறும் வாழை மரங்கள் என தோட்டம் ஒரு சுதந்திரத்தை உணர்ந்திருந்தது. தலைவர்மார்கள் வெள்ளையுஞ் சொள்ளை யுமாய் அலையத் தொடங்கிவிட்டார்கள். கோவில் கமிட்டிகள் எப்போதும் விறு விறு வென நடக்கிறார்கள். "கொழும்ப கொல்லோ கொழும்ப கெல்லோ" எல்லோரும் வந்திறங்கி விட்டார்கள். குழந்தைகள் மாதக் கணக்கில் என்னிக்கொண்டிருந்த அந்த நாள் இன்றாக மாறியிருந்தது.

"உலகங்கள் யாவும் உன் அரசாங்கமே ஒவ்வொன்றும் நீ செய்யும் அதிகாரமே" என

அமெரிக்காவின் புகழ் பாடும் பாணியில் டி.எம்.எஸ் கோபுர உச்சியிலேறி உச்சஸ்தாயில் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்

"பாடுபட்டவன் பாட்டாளி அவன் மாடிக்கு வரவேண்டும் பஞ்சம் என்பதே இல்லா வாழ்வை பாரதம் பெற வேண்டும்"

இந்த மைக் செட் காரருக்கு அந்தப் பாட்டில் எதோ ஒரு இது இருந்திருக்க வேண்டும். வழமையாக ஐந்து நாள் திருவிழாவில் ஐம்பது தடவைகளாவது ஒவித்துவிடும். இப்பாடல் தோட்ட மக்களுக்கு ஒருவித போதை கலந்த உத்வேகத்தை தருகிறது. ஆனாலும் திருவிழாத்தனத்தைக் கொண்டு வருவதில் எல். ஆர். ஈசுவரிக்கு தனிச் சக்தியுண்டு. நண்பகலுக்கு மேல் அம்மனிதான் அம்மனுக்கு பொறுப்பு.

கோபால் வீட்டில் இரண்டு குழந்தைகளுக்குத் தவிர வேறு யாருக்கும் புதிய உடைகள் வாங்கியிருக்கவில்லை. சாமி வரும் போது 'அவசியத் தட்டை' பூசைத் தட்டு) பூரணமாய் படைத்து அதனாடு அம்மனை 'நல்லா நெனச்சக் கும்பிட்டு' விடுவது திட்டம். கடந்த வருடத்தை விட இந்த வருடம் எப்படியோ கொஞ்சம் முன்னேறி இருக்கிறான் கோபால். அந்த திருப்தியும் எதிர்காலம் குறித்த நம்பிக்கையும் அம்மனின் பாதங்களிலே குவிந்து கிடந்தன.

தோட்டத்து திருவிழா என்பதே ஒரு புத்து னர்விற்கான கூட்டு முயற்சிதான். வறுமை, உழைப்பு, கஸ்டங்கள் எல்லாம் நிறைந்த வாழ்வில் நன்பரும் பகைவரும் ஒன்று சேரும் நிகழ்வு. தோட்டம் விட்டு வெளியேறிய உறவுகள் வரும். நன்பர்கள் வருவார்கள். யாருடையதாவது முன்னாள் காதலிகள் வருவார்கள். எல்லோரும் சந்திக்கும் வாய்ப்பைத் தரும் நிகழ்வு என்பதால் இல்லைகலாகவும் அது விசேட நிகழ்வுதான்.

காலை மலர்ந்து பகல் முழுதும் போதாகி இரவில் மலர்ந்தது இரதப் பூ ட்ரம்செட், ரம்பெட் சத்தங் காதைப் பிளக்கிறது. தோட்டம் திரண்டு ரதத்தின் பின்னால் வருகிறது. கொழும்ப கொல்லோ 'தீர்த்தம்' பருகி பக்கிப் பெருக்கில் நிலை கொள்ள முடியாமல் ஆடுகிறார்கள். தோட்டக்கமிட்டி தலைவர்மார்தமது 'உள்ளாடும் பரவசத்தை' வெளிக் காட்டாமல் 'பெரும் பக்குவத்தோடு' நடந்தும் நின்றும் பேசியபடியும் இருக்கிறார்கள்.

இடைக்கிடை சுக மனிதர்களைப் பார்த்து புன்னகைக்கிறார்கள். நடுவயத்தின் பூஜை மாதா கோவில் மைதானத்தில் தான் நடக்க விருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட அறுபது எழுபது குடும்பங்களின் பூசைகள் இங்கு தயாராகி யிருக்கின்றன. அம்மன் மகிழ்வாயிருப்பதும் கோபமாய் இருப்பதும் பக்தர்களுக்குத் தெரியும். இன்று அம்மனின் முகம் மலர்ந் திருப்பதாக கிழவிகளும் குமரிகளும் கன் னத்தில் போட்டுக்கொள்கிறார்கள். ஆண் பக்தர்கள் பெரும்பாலும் இது பற்றி பேசிக் கொள்வது இல்லை.

ரதம் வருகிறது. அந்த நள்ளிரவின் இருள் தள்ளி இந்திரலோகத்தின் வர்ண ஜாலத்தை பக்தர்களுக்கு வழங்குகிற தற்பெருமையோடு அம்மனைச் சமந்தபடி அசையாமல் வருகிறது. பணிய லய பக்தர்கள் குறைவுறாத புன்னகையை மனதிலும் முகத்திலும் ஏந்தியபடி நிற்கிறார்கள். கோபால் வீட்டு அவசியத்தட்டும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்து முகம் கொண்ட வெண்கல குத்துவிளாக்கு, ஐந்து திரிகளும் சுடர் வீச, சந்தனம், குங்குமம், வெற்றிலைபாக்கு, பத்தி சூடம், வாழைச் சீப்பு, தேங்காய், அம்மனுக்கான பட்டு என்பவற் றோடு அருகில் இரண்டு வெவ்வேறு தட்டுக்களில், அவித்தகே கடலையும், அவலும் இருக்கின்றன. குடும்ப சகிதமாக அம்மனை நன்றாக ஒன்றாக நின்று வணங்கினால் அம்மன் தம் கஸ்டமனைத்தையும் தீர்த்து விடுவாள் என்பது கோபால் குடும்பத்தை போன்ற அங்கு நிற்கும் அனைத்து எளிய மனிதர்களினதும் பெருத்த நம்பிக்கை. நாற்காலி உயர்த்திவிருந்த மேசையில் இருந்த குத்து விளக்கின் பிரகாசத்தில் ராசாத்தியின் மூன்று வயது தங்கையை தேவதையாக்கியது. மகிழ்ச்சி அதன் பங்குக்கு பிரகாசத்தை வழங்கிறது.

சிவலிங்கம் வீட்டு அவசியத்தட்டுக்கு அடுத்த அவசியத்தட்டு கோபாலுடையது. பேன்ட்செட் சத்தமும் ரம்செட்களின் இசையும் விண்ணைத் தொட்டுக்கொண்டிருந்தன. கிழவர்களும் லேசாக ஆடி குழந்தை களையும் தம் காலத்து குமரிகளையும் மகிழ்வூட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இளைஞர்களின் நடனங்கள் தாளக் கட்டுக்களை மேவிச்சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களில் அதிக மோனோர் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச்சூழல் சமுகமான

தாக இல்லை. அங்கிருந்தவர்களின் மத்தியில் ஒருவித அச்சத்தையும் அமைதியற்ற நிலையையும் ஏற்படுத்துவதற்கு தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது.. கோபாலின் கலாவின் பயமெல் லாம். 'நமது பூசைக்கு முன் எந்த அசம்பா விதமும் நடந்துவிடக்கூடாது.' பூசை முடிந்த தும் குழந்தைகளைக் கூட்டிக் கொண்டு வீட்டுக்கு போய் விடலாம். தாம் குடும்பத்தோடு நிம்மதியாய் ஒன்றாய் நின்று வணங்கி, அம்மனுக்கு பட்டு செலுத்தி, பிரசாதத்தை படைத்து பக்தர்களுக்கு வழங்கிவிட்டால் அம்மன் அருள்பாலித்து விடுவாள். ஆனால் நிலைமை நிம்மதியான மன நிலையை தந்தி ருக்கவில்லை. பூசை நடக்கும் பிரதேசத்திற்கு அந்த இளைஞர்களின் பெருங் கூட்டம் தாவிக் குதித்து வருகிறது. அதை கட்டுப்படுத்தும் நிலையை தாண்டி கொண்டிருக்கிறது.

"ஐயோ... நமது பூசை முடிந்துவிட்டால்..". ஏக்கமும் திகிலும் பயமும் சேர்ந்து நெஞ்சப் படபடப்பை தந்தன. கொழும்புக் காட்டின் தோடுடைய செவியர்கள் காடுடைய சுடலை யர்களாய் தாண்டவம் புரிகிறார்கள்.

"அங்குட்டு போய் ஆடுங்கடா நாசமத்தநாய்களா..." அங்காய் கிழவி கத்துகிறது..

"எங்க போய் இந்த முத்தரத்த குடிச்சிட்டு வருவானுங்களோ?.. நாய்படாத பாடு பட்டு ஏறும்பு சேக்குற மாதிரி சல்லிசேத்து தோட்டத்து ஆளு திருவ்வா செஞ்சா... ரோட்டு நக்குற கலுசர நாயெல்லாம் வந்து அத கொழுப்புதுக".

"ஐயோ..." என்றபடி கலா கையநீட்டி தடுக்கும் முன் பாலாத்தா பேரன் நாலு காலில் வந்து அவசியத்தட்டின் மேல் விழுகிறான். குத்துவிளாக்கு கவிழ்கிறது. "அம்மா..." என்று வீறிடுகிறது குழந்தை விளக்கில் கொதித்த எண்ணை குழந்தையின் முகத்தை கொப்புளிக்கச் செய்கிறது. பதறிப்போய் பிள்ளையைத் தூக்குகிறாள் கலா. கரகம் தூக்கிகளின் பாதங்களுக்கு ஊற்றிய மஞ்சள் நீர் சக்தியில் கடலைத் தட்டு குப்புற புரள்கிறது. அம்மனுக்கு வாங்கிய பட்டு சக்தியில் விழுந்து மிதிப்படுகிறது. துடிக்கிறான் கோபால்.

"அட வேசா மவனே..."

பாலாத்தா பேரன் மீது பாய்ந்து சட்டையைப் பிடித்து தூக்கி முகத்தில் ஒரு குத்து விடுகிறான். மூக்கு உடைந்து ரத்தம் கொட்டுகிறது.

“என்னங்க வேணாங்க... அவன் விடுங்க.”

கலாவின் பேச்சை காதில் வாங்கவில்லை கோபால்.

“அடேய மச்சி ...என்ன கோ பால் அடிச்சிட்டான் மச்சி...” ரத்தம் ஒழுக தனது கூட்டத்தை நோக்கி ஓடுகிறான்.

இருபது பேர் கொண்ட கலுசரநாய்கள் கூட்டம் கோபாலை மொய்க்கிறது. தோட்டம் மிரள்கிறது. கலா குழந்தைகளை ஓரத்தில் நிறுத்தி விட்டு காளியைப் போல் கூட்டத்துள் நுழைந்து கணவனைத் தேடுகிறான். குத்து கிறாள். வெறிகொண்டு இரண்டு தடியன் களை இழுத்து கீழே தள்ளுகிறாள். தூசன் வார்த்தைகளை சரமாரியாய் பொழுகிறாள். கோவில் கமிட்டி உள்ளே நுழைந்து அதி காரத் தோடு கூட்டத்தைக் கலைக்கிறது. சக்தியில் புரண்டு கந்தலாகி முகத்தில் ரத்தம் வழிய.. வெள்ளைச் சட்டை சேறாகி கிழிந்து தொங்க... வெளியே வருகிறான் கோபால்.

‘அப்பா’ - குழந்தைகள் தேம்புகிறார்கள்

இல்லாமையும் இயலாமையும் வலியும் வேதனையும் அவமானமும் அவனைப் பைத்தியமாக்கின. தோட்டத்து ஆன்களும் பெண்களும் குழப்பக்காரர்களை ஏசினார்கள். எவரும் அவர்களை நேரடியாக எதிர்க்க வில்லை. தாம் பெற்று வளர்த்த கடாக்களோடு மோதினால் விளைவு எப்படியானதென்று அவர்களுக்குத் தெரியும்.

எதிரே இருக்கும் மாதா கோவிலின் உயர் பீடத்தில் ஏச சிலுவையில் அறையப்பட்டுக் குருதி சொட்டத்துக்கூட்டுத் தொட்டான். தன் திரு விழாவின் தொடக்கக்காட்சியை ஒளிவீசும் ரத்திலிருந்தபடி புன்னகையோடு மாரியம்மன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

“அடியே... மாரி... ஒனக்கு கண்ணு நல்லா தானேடி இருக்கு... நியிருந்தா கேட்டுக்கடி வேச... அப்புராணிடி ஏம்புருசே..”

மூன்றுமுறை மன்னை வாரி ரத்தின் மீது வீசிவிட்டு... அழுகையும் ஆத்திரமுமாக கண வனைக் கைத்தாங்கலாக அழைத்துச் செல்கிறாள். (இந்த எளிய மனிதர்கள் கடவுளர் களை எவ்வளவு பக்தியோடு நெருங்குகிறார்களோ.. அதே அளவு உரிமையோடும், அதி காரத்தோடும் நெருங்குகிறார்கள். இம்மாதிரி யான இறுக்கமான சூழல்களில் அம்மன் மட்டு மல்ல ஆனானப்பட்ட வேட்டக் கருப்பு, ரோத

முனிகள் கூட வசைகளை வாங்கிக் கட்டிக் கொள்வது வழமைதான்.)

ராசாத்தியும் தங்கையும் மேசையையும் குத்து விளக்கையும் தட்டுக்களையும் எடுத்துக் கொண்டு அழுதபடி பின் செல்கிறார்கள். தம்பி கிரி மல்லி மாமாவின் கையை பிடித்தபடி ரத்தோடு போய்விட்டான். இரண்டு மனித்தியால் தொடர் இசையின் பின் திரு விழா எங்கோ சென்று மறைகிறது.

விடிகாலை குளிரில் குப்பிலாம்பு ஏரி கிறது. அம்மா.. அ...ம்.மா குப்பறப்படுத் திருக்கிறான் கோபால். குழந்தைகள் தூங்கி விட்டார்கள். ராசாத்தியும் கலாவும் எழுந்து இரண்டாவது நாளாகவும் ஒத்தடம் கொடுக் கிறார்கள்.

எதோ நினைவு வந்தவளாக வெளியில் ஓடிசென்று துவைத்துப் போட்டிருந்த ஆடை களை எடுத்து முகத்தில் ஒடிடிப் பார்க்கிறாள். அவை காய்ந்திருக்கவில்லை. அம்மாவை துயரம் குறையா முகத்தோடு பார்க்கிறாள். அவள் முகம் மங்குகிறது.

கை நீட்டியபடி நிற்கும் ராஜுகுமாரிக்கு தன் வீட்டுப் பிரச்சனையை அங்கு சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை. அவருக்குத் தெரியும் எந்தப் பொதுப் பிரச்சனையும் இங்கு தனிப்பிரச்சனை தான் என்பது. இரண்டு அடிகள் வாங்கியாயிற்று. இன்னும் இரண்டு அடிகள். பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு வாங்கிவிட வேண்டும். நீட்டு நீட்டு என்ற படி ஆசிரியர் நிற்கிறார். கண்களை மூடுகிறாள். பிரம்பு விழுகிறது.

“அம்.மா...க்..”

“அப்...ப்பா... !”

வகுப்பில் சிலர் முகம் பார்த்து புன்ன கைத்துக் கொள்கிறார்கள். நாற்காலியில் அமர்ந்து, குனிந்து கட்டுப்பாட்டை மீறி துடிக் கும் உடுக்களை உள்ளிழுத்து, இமைத்து இமைத்து வெளிவரத் துடிக்கும் கண்ணீரை கண்களால் விழுங்க முயன்று, தோற்று கண்ணீரைச் சிந்துகிறாள். நனைகிறது இலக்கியப் புத்தகம்.

பாடம் தொடர்கிறது.

‘டிங் டிங் டிங்..’

அடுத்த பாடம்... இன்னொரு யுத்தம்...!

அவளது ஆடை இன்னுமே காய்ந்திருக்க வில்லை. ○

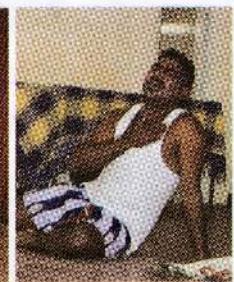
யாழ் பேரவையின் சமூக விஞ்ஞானப் படிப்பு வட்டம்

மத அடிப்படைவாதங்களும் மானுடத்தின் சிதைவும் என்ற தலைப்பில்

இந்தியத் தேர்தல் முடிவும் தெற்காசிய அரசியலில் அதன் தாக்கமும் என்ற தலைப்பில்

கால்மீர் கடந்த வந்த பாதையும் இன்றைய நெருக்கடியும் என்ற தலைப்பில்

மாநாட்டு ஆற்றுகைகள்

அமேசன் காபெரிப்பும் புவியில் உயிர்களின் இருப்பும் என்ற தலைப்பில்

மாநாட்டில் "தான் விரும்பா தியாகி" நாடகம்

வடலியடைப்பு கலைவாணி காலை மன்றத்தின் ஏற்பாட்டில் குழந்தை ம் சண்முகலிங்கம் அவர்களின் எழுத்துருவில் செம்முகம் ஆற்றுகை குழுவின் பஞ்சவர்ண நரியார் நாடகம்

20.07.2019 அன்று ஹட்டன் நகரசபை மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் மூன்றாவது அனைத்திலங்கை மாநாடு

பேரவை - மலையக்கிளை ஏற்பாட்டில், இரத்தினபுரி - நிவித்திகலை, கலவான தமிழ் வித்தியாலயத்தில் பட்டிமன்ற நிகழ்வு

மாத்தளை பிரதேச பேரவையின் ஏற்பாட்டில் மா / எல்கடுவ தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் மாணவர்களுக்கான "நாடக பயிற்சி பட்டநை "

யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற தாயகம் மாநாட்டு சிறப்பிதழ் அறிமுக நிகழ்வு